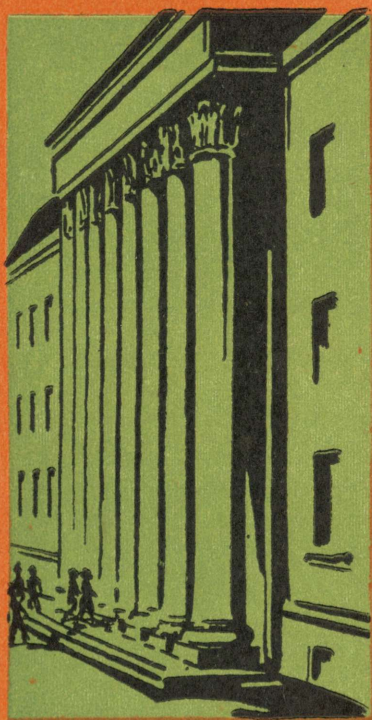

EESTI
PÕLLU-
MAJANDUSE
AKADEEMIA

A-24422 EESTI PÕLLUMAJANDUSE AKADEEMIA

EESTI PÕLLUMAJANDUSE
AKADEEMIA

Tartu, 1962

TARTU ÜLIKOOLI
RAAMATUKOGU

EESTI PÖLLUMAJANDUSE AKADEEMIA

Rektor M. Klement

Leninlik rahvuspoliitika ja Nõukogude riigi ammendamatud arenguvõimalused on majanduse ja kultuuri seninähtamatu kasvu kindlaks aluseks rahvuslikes vabariikides. Juba nõukogude võimu taastamise esimestest aastatest peale toimus meie vabariigis rööbiti majandusliku ülesehitustööga ka laiahaardeline kultuuriline areng, Avati koole, teatreid ja raamatukogusid. Juba 1946. aastal, s. o. aasta pärast Suure Isamaasõja lõppu, asutati Eesti NSV Teaduste Akadeemia paljude teaduslike instituutidega.

Üheks kultuurilise ülesehitustöö esiklapseks on Eesti Põllumajanduse Akadeemia. Tema asutamise tingis kõrge kvalifikatsiooniga spetsialistide vajadus vabariigi põllumajanduse sotsialistlikus ümberkujundamises. NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. novembri 1950. a. määrus «Eesti NSV põllumajanduse edasiarendamise abinõudest» nägi ette põhiliste kolhoosi- ja sovhoositootmise kindlustamise abinõudega paralleelselt Eesti Põllumajanduse Akadeemia asutamise. 1951. aastal, s. o. vähem kui aasta pärast nimetatud määruse ilmumist, tähistas akadeemia kollektiiv pidulikul koosolekul oma kõrgema õppeasutuse ametlikku avamist. Akadeemia asutati Tartu Riikliku Ülikooli Põllumajanduse, Metsamajanduse ja Veterinaaria Teaduskondade ning kahe õppekatsemajandi baasil. Ülikoolist siirdus akadeemiasse 95 õppejõudu ja 850 üliõpilast, kusjuures alates esimesest eksisteerimise aastast kasvas kiiresti uus kõrgema õppeasutuse kollektiiv. Akadeemia alustas tööd seitsme teaduskonnaga:

Agronoomiateaduskond,

Zootehnikateaduskond koos piimatööstuse osakonnaga,

Veterinaariateaduskond,

Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskond,

Hüdro-melioratsiooni Teaduskond,

Maakorralduse Teaduskond ja

Metsamajanduse Teaduskond.

Rahvusliku päritoluga õppejõudude olemasolu ja nende järjekindel juurdekasv võimaldas kõigis teaduskondades õppetöö teostamist eesti keeles. Hiljem, 1954. aastal, avati Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskonnas ka vene õppekeelega

osakond. Juba akadeemia organiseerimise perioodil rajati alused põllumajandusliku hariduse omandamiseks kaugõppe teel. 1955. a. moodustatud Kaugõppeteaduskonda koondati agronoomia, zootehnika, hüdro-melioratsiooni ja põllumajanduse mehhaniseerimise osakondade kaugõppe õppetöö. Kaks aastat tagasi organiseeriti akadeemia juures veel üks õppimise vorme: Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskonna õhtune osakond. Ka see annab võimaluse kõrgema hariduse omandamiseks tootmistööd katkestamata. Arvestades, et selle teaduskonna õppeprogramm võimaldab insenerialase hariduse saamise, soovivad selles õppida Tartu paljude tehaste ja teiste ettevõtete töölised ja teenistujad.

Akadeemia organiseerib aasta-aastalt õhtusi ettevalmistuskursusi maarajoonides, samuti ka päevaseid akadeemia juures, et hoolitseda maanoorsoo õppima asumise eest. Senised kogemused on näidanud, et peaaegu kõik ettevalmistuskursuste lõpetajad tulevad edukalt toime akadeemiasse sisseastumise eksamitega.

Aja jooksul on mõnevõrra muutunud akadeemia teaduskondade struktuur. Endise seitsme asemel on praegu viis teaduskonda:

Agronoomiateaduskond koos raamatupidajate-ökonomitide ja tootmisõpetajate ettevalmistamise osakondadega,

Zootehnikateaduskond,

Veterinaariateaduskond koos piima- ja lihasaaduste tehnoloogia osakonnaga,

Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskond koos õhtuse osakonnaga,

Metsamajanduse ja Hüdro-melioratsiooni Teaduskond metsamajanduse, hüdro-melioratsiooni ja maakorralduse osakondadega. Viies statsionaarses teaduskonnas õpib 1500 üliõpilast.

Peale selle on akadeemias veel Kaugõppeteaduskond, kus õpib ligi 900 üliõpilast.

Akadeemia on oma olemasolu aastate jooksul välja lasknud 3000 kõrgema haridusega põllumajanduse spetsialisti, kellest enamik annab suure entusiasmi oma jõu ja oskused vabariigi põllumajandusliku tootmise suurendamiseks. Kümnetest noortest spetsialistidest on kasvanud kolhooside-sovhooside vilunud juhtijad. Nendest tuleks nimetada Kingissepa rajooni Kalinini-nimelise kolhoosi esimeest Villu Kottist, Väike-Maarja rajooni «Kalevi» sovhoosi direktorit Evald Muna ja paljusid teisi. Kolm akadeemia kasvandikku Alli Kottisse, Helga Otsa ja Johannes Üts, kes oma tööga on võitnud rahva tunnustuse, on valitud Eesti NSV Ülemnõukogu saadikuteks.

Vabariigi kolhooside ja sovhooside vajadus zootehnikute, insener-mehhanisaatorite, veterinaararstide ja teiste kõrge kvalifikatsiooniga spetsialistide järele ei ole kaugeltki veel rahuldatud. Selleks aga, et saaksid ellu viidud NLKP uues programmis ettenähtud grandioossed põllumajanduse ja ühiskondlike suhete

perspektiivid meie maa kolhoosides ja sovhoosides, peab pidevalt kasvama kõrgelt kvalifitseeritud spetsialistide arv, kes omavad avarat teoreetilist ja poliitilist silmaringi, ning on hästi ette valmistatud praktiliseks tööks. See asjaolu tingib vajaduse suurendada juba praegu üliõpilaste vastuvõttu nimetatud kolme teaduskonna esimestele kursustele.

Akadeemias toimub ka tootmises töötavate spetsialistide täiendav ettevalmistus. Selleks viiakse pidevalt läbi kursusi agronoomide, zootehnikute ja mehhaanikute kvalifikatsiooni tõstmiseks. Samuti korraldatakse mitmesuguseid seminare, kus õpitakse tundma põllumajandusteaduse uusimaid saavutusi ja tootmise eesrindlikke töökogemusi.

Akadeemia kümnetes kateedrites, laboratooriumides ja õppekatsemajandites teostab viljakat õppe- ja teaduslikku tööd arvukas õppejõudude kollektiiv, kelle koosseisus on 12 professorit ja 35 dotsenti. Väsimatult toimub õppejõudude endi teadusliku ja pedagoogilise kvalifikatsiooni tõstmine. Viimase viie aasta jooksul kaitsesid 42 õppejõudu edukalt kandidaadi-dissertatsiooni. Mitmed nooremad õppejõud õpivad praegu aspirantuuris akadeemia ja teiste Nõukogude Liidu kõrgemate õppeasutuste juures. Paljude meie akadeemia õppejõudude pedagoogilist ja teaduslikku tööd on kõrgelt hinnatud. Professoreid O. Hallikut, J. Tehverit, A. Punga, E. Ridalat, J. Kaardet ja teise on autasustatud valitsuse ordenite ja medalitega. Eesti NST teenelise teadlase nimetus on omistatud professoritele O. Hallikule ja J. Kaardele. Professor O. Hallik on Üleliidulise Lenini nimelise Põllumajandusteaduste Akadeemia kirjavahetaja liige ja professor A. Pung Eesti NSV Teaduste Akadeemia kirjavahetaja liige.

Akadeemia on kaadri ettevalmistamise ja teaduse tootmisse juurutamise saavutustega korduvalt osa võtnud üleliidulistest ja vabariiklikest põllumajanduse näitustest.

Akadeemia õppejõudude kollektiivi kõrge kvalifikatsioon soodustab kõrgemate koolide tähtsa reformi kiiret elluviimist, mis seisneb spetsialistide ettevalmistamise lähendamises kogu tootmisele. Üliõpilaste tootmisalaseks ettevalmistamiseks ja õppejõudude teadusliku töö baaside laiendamiseks anti 1958. aastal akadeemiale lisaks senistele õppekatsemajanditele veel üks vabariigi suuremaid majandeid, sovhoos «Sootaga» ja 1959. aastal majand «Erika». Praegu on akadeemial neli majandit, kuid ka need ei rahulda veel akadeemia vajadusi praktikabaaside osas ning sellepärast toimub üliõpilaste menetluspraktika ka reas teistes vabariigi majandis. Paljudega nendest majanditest on meil ammused ja tihedad sidemed ja me oleme tänulikud nende majandite kollektiividele, kes omakorda kaasa aitavad noorte spetsialistide tootmisalasele ettevalmistamisele. Sellised kollektiivid on Sootaga, Lenini-nimelises, Gagarini-nimelises, Uusna, Triigi, Ülenurme, Päriveri sovhoosides, Rapla rajooni Lenini-nimelises kolhoosis.

samuti ka samanimelises Harju rajooni kolhoosis ja Tartu rajooni «Tuleviku» kolhoosis.

Haridustöö ümberkorraldamine nõudis uute organisatsiooniliste ja teaduslik-metoodiliste võtete kasutamisele võtmist üliõpilaste õpetamisel ja kasvatamisel. Õpetaja osatähtsus meie tingimustes on suur ka sellepärast, et akadeemiasse tuleb noori õppima vahetult põllumajanduslikust tootmisest, kuid mitte väga palju. Seoses sellega tuleb õppejõududel üliõpilasi erialaste kogemuste ja tööoskuste omandamisel veel palju abistada. Uute õppeplaanide rakendamisega seoses on see töö kergem selle tõttu, et tootmistööle, õppe- ja menetluspraktikale eraldatakse rohkem aega, keskmiselt 40%, aga erialadele, nagu zootehnika, liha- ja piimasaaduste tehnoloogia, põllumajanduslik raamatupidamine, metsamajandus jne., veel rohkem. Võtkem, näiteks, agronoomi eriala. Agronoomiateaduskonna esimese kursuse üliõpilane omandab tootmistööl viibides traktoristi, kombaineri ja III liigi autojuhi kutse, teisel kursusel õppides ja töötades põllutöölise-mehhanisaatori kutse, kolmandal — katsetehniku ja sordikülvide tunnustaja kutse. Neljandal kursusel olles töötab üliõpilane rea kuude jooksul juba brigadiri või agronoomi vastutusrikkal kohal. Muidugi mõista, omistatakse nimetatud kutsed üliõpilasele vaid eduka tootmistöö ja praktika plaani ning programmi täitmise puhul. Toome mõned andmed tootmistööst ja menetluspraktikast möödunud aastal. 1960. aastal võtsid akadeemia üliõpilased viiendat korda osa viljakoristamisest Kasahstani uudismaadel. Nad töötasid kõik eeskujulikult ja neid autasustati ULKNU Keskkomitee aukirjadega. Eriti paistsid silma H. Luts, H. Rauniste, (Agronoomiateaduskonnas), V. B a t r a k o v, V. T a b a (Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskonnas). Zootehnikateaduskonna esimese kursuse üliõpilased, töötades lüpsjatena Õppe- ja Katsesovhoosis «Sootaga», omandasid hästi nii masina- kui ka käsitsilüpsi. Lõppvõistlustel näitasid paremaid tagajärgi tehnikas, kiiruses ja puhtuses üliõpilased L. L a a s, P. N o p p e l, O. R a h k e l. Töötades Õppe- ja Katsemajandi «Raadi» loomakasvatusfarmides, saavutasid paljud Veterinaariateaduskonna teise kursuse üliõpilased eeskujulikke näitajaid. Kokku kulutasid üliõpilased möödunud aastal tootmistööle 35 149 tööpäeva.

Käesoleval aastal algas tootmistöö ja menetluspraktika juba aprillis. Kiitva hinnangu sai kevadkülvil Õppe- ja Katsesovhoosis «Sootaga» Agronoomiateaduskonna esimese kursuse üliõpilaste töö. Üliõpilaste tootmisalase ettevalmistamise kokkuvõtteid läbi arutades, veendume, et rikkalike töökogemustega õppeprotsess andis juba hindamatuid tulemusi. Eelkõige väljendus see üliõpilaste huvi kasvus valitud eriala vastu, samuti paranes õppetööalane edasijõudmine ning tugevnes distsipliin õppetööl kui ka tootmises. Kõige juures kasvas ka üliõpilaste aktiivsus ühiskondlikul alal.

Tootmistingimuste soodne mõju noore spetsialisti kujunemisel ei vähenda teiste vahendite tähtsust õpetamisel ja kasvatamisel. Esmajärgulist tähtsust selles omab elav ja sihikindel komsomolitöö, mis tõmbab kaasa ka organiseerimatuid noori. Üle poole meie üliõpilastest on ÜLKNÜ liikmed. Neist enamik on õppimises ja töös teistele eeskujuks. Komsomolikomitee koos teaduskondade ja kursuste komsomolibüroodega viis läbi palju huvitavaid ja vajalikke üritusi. Kahtlemata tuleb nende arvel kirjutada üliõpilaste töö organiseerimine ja läbiviimine uudismaal, suviste töö- ja puhkelaagrite organiseerimine, teoreetilised konverentsid poliitilistel teemadel, ekskursioonid, sportlikud mängud ja võistlused, suurte kunstilise isetegevuse kollektiivide loomine ning osavõtt nende tööst ning paljud teised üritused.

Üheks tähtsamaks komsomoliorganisatsioonide töö lõiguks on üliõpilasnoorsoo kasvatamine nõukogude patriotismi, internatsionalismi ja meie maa rahvaste kindla sõpruse vaimus. Nende meie suure võimsa kodumaa põhiliste küsimuste teoreetilist tundmaõppimist loengutel, seminaridel, teoreetilistel konverentsidel, sõprusõhtutel jne. kinnistab komsomoliorganisatsiooni praktiline tegevus. Sellele aitavad kaasa üliõpilaste iga-aastased sõidud viljakoristamisele uudismaade sovhoosidesse ja kolhoosidesse, kus õlgõla kõrval töötab meie paljurahvuselise maa noorus; viibimine menetluspraktilal teistes vabariikides; Vene, Ukraina, Valgevene, Leedu, Läti, Eesti ja teiste vabariikide kõrgemate õppeasutuste üliõpilaste ühised üritused jne. Unustamatuks jäi 1956. a. Tartu Riikliku Ülikooli ja Eesti Põllumajanduse Akadeemia üliõpilaste initsiatiivil organiseeritud üliõpilasnoorte rahvuskunstiõhtu ja laulupidu. See demonstreeris noorte määratu suurt kunstiarmastust, isetegevuskollektiivide väljapaistvat meisterlikkust. Peamine aga on see, et ta kujunes vene, ukraina, valgevene, leedu, läti, eesti ja karjala-soome noorte võimsaks sõpruspeoks. Selle eeskujul organiseerisid läti, noored 1959. aastal teise üliõpilasnoorte laulupeo, mis toimus samuti suure edu tähe all. Traditsiooniliseks on kujunenud Moskva, Leningradi, Riia, Kaunase ja Tartu kõrgemate põllumajanduslike õppeasutuste vaheline vastastikune üliõpilaste teaduslike konverentside külastamine. Igal aastal toimuvad Leedu, Läti ja Eesti Põllumajanduse Akadeemiate üliõpilaste sportlikud kohtumised, samuti ka üliõpilaste kunstilise isetegevuse kollektiivide vastastikused esinemised. Määratu suure entusiasmi kutsuvad esile Tartu üliõpilaste ühendatud meeskoori liikmete kontserreisid Nõukogude Liidu linnadesse. Iga kord, kui nad koju tagasi jõuavad, räägivad nad tänuga sõbralikest, soojadest ja heasoovlikest kohtumistest vennasvabariikide töötajatega. Aasta-aastalt laienevad eesti üliõpilaste õppe- ja teadusalased, sportlikud ja muud sidemed noortega ning töötajatega teistest vabariikidest ja oblastitest. Viimastel aastatel on akadeemia üliõpilastel kujunenud rahvusvahelised sidemed ka välismaa noortega; sagenenud on

meie üliõpilaste sõidud Tšehhoslovakkiasse, Poolasse ja Saksa Demokraatlikku Vabariiki. Akadeemia õppejõud ja üliõpilased viibisid ka turismimatkadel kapitalistlikes maades, nagu Soomes, Rootsis, Taanis, Inglismaal, Prantsusmaal ja mujal. Järjest tugevnevad sõprussidemed ja matkad välismaale võimaldavad noortel täielikumalt hinnata nõukogude rahva omanduses olevaid vaimseid ja materiaalseid väärtusi, aitavad selgemini näha kommunistliku ühiskonna helgeid perspektiive. Seoses sellega tõuseb meie ette kogu oma olemuses kapitalistlike maade roiskuv «lääne elulaad».

Akadeemia üliõpilastel on palju võimalusi oma võimete igakülgselt arendamiseks. Üheks niisuguseks võimaluseks on töö Üliõpilaste Teaduslikus Ühingu s, mis omab akadeemias autoriteeti ja suurt populaarsust. Paljud üliõpilased kõikidest teaduskondadest võtavad suure huviga osa ühingu teaduslike ringide tööst, kus nad võivad tunduvalt täiendada oma erialaseid teadmisi. Käesoleval aastal toimus ühingu üheksas teaduslik konverents. Konverents meelitas suurt hulka üliõpilasi oma uurimistulemustega esinema. Eriti rohkearvuliselt on olnud ettekandeid Veterinaariateaduskonnas. Rõõmustav on märkida, et enamik konverentsi ettekandeid olid sisukad ja suunatud põllumajandusliku tootmise probleemide lahendamisele. Nagu eelmistel aastatelgi võeti osa ettekannetest diplomitööde ja -projektide aluseks.

Üliõpilaste poolt teostatav teaduslik töö on tervenisti seotud õppejõudude teadusliku tööga. Toome ka siin mõned näited. Agronoomiateaduskonna III kursuse üliõpilased, viibides katsepraktikal, viivad läbi vastavalt sellele, kuidas on ette nähtud, kas ühe või mitu põllumajanduslikku katset, mis moodustab teatava osa juhendaja teaduslikust tööst. Zootehnikateaduskonna üliõpilased R. Kangur, H. Timm ja H. Kaljuste tegelevad põllumajandusloomade söötmise kateedri plaaniliste teaduslike töödega. Seakasvatuse ja linnukasvatuse uurimistööga tegelevad sama teaduskonna üliõpilased J. Kulbin, A. Pöder, E. Rummel ja teised. Agronoomiateaduskonna III kursusel tehtud kursusetööd muldlateaduse alal kasutatakse massiliselt ära tootmises. Akadeemia poolt on koostatud tema olemasolu aastate jooksul Tartu, Põlva, Rápina, Valga, Viljandi ja Tapa rajoonide kolhooside ja sovhooside mullastiku kaarte. Kaardistatud on 300 tuhat hektarit. Kaartidele on kantud mullahappesuse ja agronoomilise iseloomustuse üksikasjalised näitajad. Enamik nendest kaartidest on üle antud vastavatele majanditele. Peale selle koostatakse üliõpilaste poolt õppejõudude juhendamisel ja koostöös Eesti NSV Maaviljeluse ja Maaparanduse Instituudiga väetustarbe kaarte kolhoosidele ja sovhoosidele. Endine Zootehnikateaduskonna üliõpilane H. Mägi koostas Tartu rajooni «Edasi» kolhoosi loomakasvatuse arendamise plaani ja V. Ellus sama plaani Harju rajooni Anija kolhoosile. Nüüd, olles zootehnikud samades majandites, rakendavad

nad neid plaane tegelikkusse. Tootmises rakendatakse üliõpilase M. Suurmaa diplomiprojekti «Punaka männivaablase levikust ja tõrjest Võru Metsamajandis», U. Tamme projekti «Paplikultuuride sanitaarne seisund Valgmaa Metsamajandis» ja E. Tamme projekti «Eesti Põllumajanduse Akadeemia Õppe- ja Katsemajandi «Raadi» haljastamise kava». Kahele autoremonditehasele Eesti NSV-s valmistatud mootorite remondi tehnoloogia voolumeetodi ja tsehhi tõste-transpordiseadmete projekte juurutatakse tootmisse.

Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskonna masina- ja traktoripargi eksploatatsiooni kateedri juures võtsid seitse kolmanda ja neljanda kursuse üliõpilast osa uurimistööst teemal «Reljeefi mõju traktoriagregaatide tootlikkusele ja küttekulule» ning autode ja traktorite kateedri juures kaheksa üliõpilast võtsid osa uurimistööst teemadel «Ratastraktorite veojõu suurendamise võimalustest Eesti NSV tingimustes» ja «Universaalsete laadijate katsetamine».

Peale selle esinesid üliõpilased ettekannetega erialastes küsimustes ja nende artikleid on avaldatud vabariigi perioodikas.

Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskonnas organiseeriti 1960. aastal isetegevuslik konstruktorite büroo, mille tööst käesoleval ajal võtab osa 30 üliõpilast. Praegu töötatakse büroos välja Tartu Põllutöömashinate Tehasele kartulikoristusmasinate monteerimiseks konveieri projekti.

Akadeemia omistab suurt tähtsust üliõpilaste praktikamajandite tootmistevõlga seotud ökonomika-alaste küsimuste tundmaõppimisele. Üliõpilased analüüsivad majanduslikke näitajaid ja koostavad nende alusel majandi arendamise perspektiivplaane. Nii, näiteks, koostavad Agronoomiateaduskonna üliõpilased kogutud materjalide alusel kursuseprojektid üksikute majandusharude ökonomikast kolhoosis ja sovhoosis. Zootehnikateaduskonna III kursuse üliõpilased tegelevad praktika ajal praktikamajandites kursuseprojektide koostamiseks lähteandmete väljatöötamisega loomakasvatuse ökonomika kohta. Selle teaduskonna vanemate kursuste (IV, V kursus) üliõpilased, kasutades saadud andmeid ja lähtudes ühe või teise loomakasvatuse haru ökonomisusest, koostavad nendele samadele kolhoosidele ja sovhoosidele tõuaretustöö ja karjakäibe plaane.

Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskonna üliõpilased õpivad masina-traktoripargi eksploatatsiooni praktilal tundma selliseid küsimusi, nagu traktoritööde omahind, masinate remondi ja tehnilise teenindamise kulutused, masina- ja traktoripargi ökonomsemad tööviisid jne.

Tootmise ökonomika sügavama tundmaõppimise tulemusel üliõpilaste poolt omandavad lõpetajate diplomiprojektid ja diplomitööd tugevama ökonomilise põhjenduse.

Kommunistliku kasvatuse koostisosaks on kehaline kasva-

tus ja sport. Õppetöö kehalise kasvatuse alal on kohustuslik kõikidele üliõpilastele. Akadeemias armastatakse sporti, sellega tegelevad nii üliõpilased kui ka õppejõud. Meie õppeasutuse spordiklubil on ligi 1000 liiget. Üliõpilaste käsutuses on kehakultuuri ja spordi kateedri suur õppekorpus, kus edukalt saab harrastada mänge, võimlemist, raskejõustiku alasisi, maadlust jne. Peale selle on akadeemial ka teisi spordibaase. See kõik on loonud soodsad tingimused kollektiivi spordimeisterlikkuse täiendamiseks ja massiliseks arenguks. Kaks kolmandikku akadeemia üliõpilastest omavad VTK märgi, nendest üksi möödunud aastal omandas I, II, ja III spordijärgu 180 inimest. Me oleme uhked oma NSV Liidu meistersportlastele, keda on meil 14: NSV Liidu teeneline meistersportlane I. Kullam, NSV Liidu meistersportlane H. Pärnakivi, L. Virkus, M. Ainso, M. Jalakas jt. Kehalise kasvatuse ja spordi kateedri ning spordiklubi poolt on ette valmistatud 92 ühiskondlikku instruktorit ja 176 kohtunikku mitmesugustel spordialadel.

Niiviisi võib noorsugu, asudes akadeemiasse õppima, mitte ainult jätkata oma füüsilist arengut, vaid seda ka igakülgsest täiendada. Kunstilise isetegevuse harrastajad leiavad samuti oma annetele rakendamisevõimaluse EPA paljudes ansamblites ja orkestrites. Eriti kõrge kunstimeisterlikkuse saavutas oma töös akadeemia ja ülikooli ühendatud üliõpilasmeeskoor teenelise kunstitegelase R. Ritsingu juhtimisel, samuti aga ka segakoor R. Laasmae juhtimisel.

Nii akadeemia õppe- ja kasvatustööd kui ka ühiskondlik-poliitilist elu valgustatakse laialt regulaarselt ilmuvas suureтираазilises ajalehes «Põllumajanduse Akadeemia».

Eesti Põllumajanduse Akadeemia kollektiiv, võttes aluseks NLKP XXII kongressi otsused, võttis endale rea kohustusi väljalastavate spetsialistide teoreetilise ja tootmisalase ettevalmistamise taseme edaspidiseks tõstmiseks; õppejõudude ja üliõpilaste jõududega vabariigi põllumajanduslikule tootmisele abi osutamiseks põllukultuuride ning loomakasvatuse produktiivsuse suurendamiseks. Selleks otstarbeks teostatakse vastavaid teaduslikke uurimusi. Saavutatud tulemusi propageeritakse ja juurutatakse sovhooide ning kolhooside tootmisse. See on meie panuseks üldrahvuslikul kommunismi ehitamisel, mille suurejoonelised perspektiivid kajastuvad NLKP uues programmis.

AGRONOOMIATEADUSKOND

Dekaan A. Sau

Agronoomiateaduskond on Eesti Põllumajanduse Akadeemia suurimaks ja ka üheks vanimaks teaduskonnaks. Teatavasti sai agronoomiaalaste teaduste õpetamine Eesti NSV territooriumil alguse juba möödunud sajandi esimesel veerandil Tartu Ülikooli juures. Süstemaatilisele kõrgema haridusega agronoomide ettevalmistamisele pandi alus siiski alles 1919. a., mil Tartu Ülikooli juurde asutati õppe- ja uurimisasutusena iseseisev

Põllumajandusteaduskond.

1920. a. kujundati Põllumajandusteaduskond kaheks, agronoomia ja metsanduse, osakonnaks. Õppepraktikumide paremaks korraldamiseks ja teadusliku uurimistöö süvendamiseks asutati tähtsamate õppetoolide juurde põllumajanduslikud katsejaamad (Raadil): 1921. a. agrikultuurkeemia, taimebioloogia (taimekasvatuse), zootehnika (loomakasvatuse) ja entomoloogia (rakendus-zoologia), 1922. a. fütopatoloogia (taimehaiguste), 1927. a. aian-duse ning 1937. a. väikelooma- ja linnukasvatuse katsejaam.*

Tartu Ülikooli Põllumajandusteaduskonna agronoomia osakond andis üldise agronoomilise hariduse, mis võimaldas õppeasutuse lõpetajatel töötada nii taime- kui ka loomakasvatuse alal. Sellise laia profiiliga agronoomide ettevalmistamist tingis tollaegne väiketalupidamise süsteem.

Raskete õppimistingimuste tõttu

kodanlikus Eestis

oli üliõpilaste arv Tartu Ülikooli Põllumajandusteaduskonnas väga kõikuv ning lõpetajate arv väike. Seda soodustas ka kursuste süsteemi puudumine, loengutest osavõtt oli vabatahtlik. Peale kohustuslike praktiliste tööde ja harjutuste sooritamist asusid paljud üliõpilased tööle, mistõttu õppeasutuse lõpetamine lükkus pal-

* Sulgudes 1939. a. ümbernimetused.

judeks aastateks edasi. Kuni 1928. a. tõusis üliõpilaste arv agronoomia osakonnas jõudes 340-ni. Sellejärel hakkas üliõpilaste arv majanduskriisi rasketes tingimustes järsult vähenema, langedes 1935. a. vaid 114-ni. Keskmiselt õppis agronoomia osakonnas aastatel 1922—1939 217,5 üliõpilast, neist mehi 83,8% ja naisi 16,2%. Kuni 1939. aastani lõpetas agronoomia osakonna diplomiga 267 üliõpilast. Keskmiselt lõpetas aastas 15,7 üliõpilast ehk 7% üliõpilaste arvust.

Nõukogude korra võit 1940. a. avas kõrgema põllumajandusliku kaadri ettevalmistamiseks suurepärased võimalused. Teoksil olevatele ümberkorraldamistele tõmbas aga peagi kriipsu peale Saksa fašistlik okupatsioon.

Pärast Tartu vabastamist 1944. a. sügisel selgus, et üheks kõige rohkem sõja läbi kannatanud teaduskonnaks oli Põllumajandusteaduskond. Sõjapäevil olid hävinud teaduskonna hooned, kateedrite varandused olid evakueeritud ja enamik vanemaid õppejõude lahkunud. Vaatamata sellele taastas teaduskond kiiresti oma tegevuse tolleaegse dekaani mullateaduse ja agrokeemia kateedri juhataja O. Halliku energilisel juhtimisel. Aktiivselt võttis teaduskonna kollektiiv osa sõja ajal tugevasti kannatada saanud Raadi õppemajandi taastamisest.

Nõukogude korra tingimustes

tõusis tunduvalt agronoomide osatähtsus põllumajanduse juhtimisel. Kui kodanlikus Eestis peeti agronoomi kutset teisejärguliseks, siis sotsialistlikus ühiskonnas on see samaväärne teiste kutsetega. Sotsialistlikku põllumajandust juhitakse teaduslikult kindlate plaanide alusel, mis pole võimalik ilma kvalifitseeritud agronoomilise personali osavõtuta. Seepärast asuti pärast sõda otsekohe ka õppetöö ümberkorraldamisele vastavalt sotsialistliku põllumajanduse nõuetele. Õppetöö kestust pikendati 3,5 aastalt 4 aastani. Kehtestati uus õppeplan, millega suurenes nii üld- kui ka eriainetes loetelu ja maht. 1946. a. eraldati Põllumajandusteaduskonnast iseseisva teaduskonnana Metsandusteaduskond.

Sõjajärgsetel aastatel jätkus algul laia profiiliga agronoomide ettevalmistamine. Üliõpilaste arv kasvas pidevalt. Seitsme aasta keskmisena (1944/45—1950/51) õppis agronoomiat 302,7 üliõpilast aastas. Nende aastate jooksul (1945—1950) lõpetasid teaduskonna diplomiga 287 inimest, s. o. keskmiselt 47,8 spetsialisti aastas (üle 3 korra rohkem kui kodanlikul perioodil keskmiselt aastas).

Seoses põllumajanduse sotsialistliku ümberkorraldamisega tõusis vajadus märksa enam spetsialiseerunud põllumajandusliku kaadri ettevalmistamise järele. Seepärast moodustati 1948. a. Põllumajandusteaduskonna juurde peale agronoomia veel ka aian-

duse ja zootehnika eriharud. Õppetöö kestust pikendati 4 aasta 7 kuuni, kusjuures vastav spetsialiseerumine anti kahel viimasel kursusel.

Murranguliseks aastaks kõrgema haridusega põllumajandusliku kaadri ettevalmistamisel sai 1951. a., mil Tartu Riikliku Ülikooli Põllumajandus-, Metsandus- ja Veterinaariateaduskondade baasil asutati iseseisva õppeasutusena Eesti Põllumajanduse Akadeemia. Senine TRÜ Põllumajandusteaduskond jagunes kaheks: agronoomia ja aianduse eriharude baasil moodustati praegune

Agronoomiateaduskond,

zootehnika eriharu aga kujundati iseseisvaks Zootehnikateaduskonnaks.

Agronoomiateaduskonna juures säilisid alguses nii agronoomia kui ka aianduse eriharud. Viimasesse toimus vastuvõtt üldse nelja aasta (1948—1951) vältel, igal aastal 25 üliõpilast. Kuna nõudmine aiandusagronoomide järgi oli väike, siis lõpetati nende vastuvõtmine, mistõttu 1956. a. aianduse eriharu likvideerus. Alates 1960. a. valmistab Agronoomiateaduskond ette põllumajanduslikele ettevõtetele ka kõrgema haridusega raamatupidajaid, ning 1961. a. põllumajandusliku kallakuga keskkoolidele tootmistöö õpetajaid. Teaduskond töötab praegu 3 osakonnaga: agronoomia, põllumajandusliku raamatupidamise ja tootmisõpetajate ettevalmistamise osakond.

Kuigi Agronoomiateaduskonnast eraldus iseseisva teaduskonnana zootehnika eriharu, ei vähenenud siin

üliõpilaste arv,

vaid koguni suurenes. EPA Agronoomiateaduskonda on igal aastal vastu võetud 75—100 üliõpilast (kokku 10 a. jooksul 775). Aastatel 1951—1961 õppis Agronoomiateaduskonnas keskmiselt 379 üliõpilast aastas (kõikumistega 331—399), neist mehi 46,8% ja naisi 53,2%.

Kümne aasta jooksul

(1952—1961) on EPA Agronoomiateaduskonna lõpetanud diplomiga 670 inimest, neist agronoomidena 580 ja aiandusagronoomidena 90.* Seega on keskmine diplomiga lõpetajate arv aastas olnud 67,2 ehk üle 4 korra rohkem kui kodanliku korra tingimustes. Iga-aastane lõpetajate arv moodustab 17,7% vastavate aastate üliõpilaste keskmisest arvust (kodanliku korra ajal 7%). Kokku on sõjajärgsetel aastatel (1945—1961) kõrgema agronoomilise hariduse omandanud 961 inimest. Neile lisandub veel 158 kõrgema

* 1951. a. oli seoses õppetöö kestuse pikendamisega 4 aastalt 4 a. 7 kuuni vaid 2 lõpetajat.

haridusega agronoomi, kes alates 1953. a. on lõpetanud EPA Kaugõppeteaduskonna. Üldse on Eestis alates 1923. a., mil Tartu Ülikooli Põllumajandusteaduskond laskis välja esimese lõpetaja, kõrgema haridusega agronoomi diplomi omandanud 1443 inimest. Kümne aasta jooksul (1951—1961), mil eksisteerib Eesti Põllumajanduse Akadeemia, on Agronoomiateaduskonna

kateedrite ja õppejõudude koosseis

pidevalt suurenenud ja tugevnenud. 1951. a. oli teaduskonnas 5 kateedrit. 1958. a. moodustati üldise maaviljeluse kateeder ja praegu on Agronoomiateaduskonnas 6 kateedrit:

- 1) botaanika, taimefüsioloogia ja fütopatoloogia kateeder, juhataja professor A. Marland;
- 2) entomoloogia ja aianduse kateeder, juhataja dots. A. Eenlaid;
- 3) mullateaduse ja agrokeemia kateeder, juhataja professor O. Hallik;
- 4) üldise maaviljeluse kateeder, juhataja dotsent E. Haller;
- 5) taimekasvatuse ja sordiaretuse kateeder, juhataja dotsent H. Sutter;
- 6) sotsialistliku põllumajanduse ökonomika ja organiseerimise kateeder, juhataja vanemõpetaja V. Teitelbaum.

Õppejõude jäi teaduskonda peale zootehnika eriharude eraldamist vaid 20. Juba 1951. a. sügisel komplekteeriti juurde nooremateks õppejõududeks 6 teaduskonna hiljutist lõpetajat. Praegu (1961) on õppejõudude arv teaduskonnas tõusnud 33-ni. Seetõttu on ka teaduskonna õppejõudude koosseis suhteliselt noor — sõjaseid lõpetajaid 12, sõjajärgseid 21, neist EPA lõpetajaid 13. 1951/52. õppeaastal oli kutsega õppejõude vaid neli: kaks professorit ja kaks dotsenti.

Professorite arv on jäänud praegugi samaks. Nendeks on Üleliidulise J. V. Lenini nim. Põllumajandusteaduste Akadeemia korrespondeeriv liige, Eesti NSV teeneline teadlane, mullateaduse ja agrokeemia kateedri juhataja O. Hallik ning botaanika, taimefüsioloogia ja fütopatoloogia kateedri juhataja A. Marland.

Dotsentide arv on, vaatamata õppejõudude noorele koosseisule, kasvanud seitsmeni — A. Eenlaid, E. Haller, H. Neerut, H. Raig, H. Sutter, K. Tarandi, K. Viileberg. Surma tõttu lahkus õppejõudude perest kõrges vanuses dotsent A. Mätlik. Teaduskonna ülejäänud õppejõududest on vanemõpetajaid 18 ja assistente 6.

Peale õppejõudude kuulub teaduskonna kollektiivi 31 inimest abi-õppe- ja tehnilise personali hulgast — vanemlaborante 9, laborante 5, katsetehnikuid 8, vanempreparaatoreid 6, preparaatoreid 1 ja katsetöölisi 2, kelle ülesandeks on abistada õppejõude õppetöö

ettevalmistamisel ja läbiviimisel ning teadusliku töö tegemisel. Vanemlaborantide ja katsetehnikute hulgast kasvab ka täiendus teaduskonna õppejõudude perele.

Õppetöö edukaks läbiviimiseks on teaduskonna kateedrite juures vastavalt sisustatud laboratooriumid ja õppekabinetid, mille õppevahendite kogusid kateedrite poolt pidevalt täiendatakse. Mitmed neist on suure teadusliku väärtusega. Näiteks peetakse botaanika, taimefüsioloogia ja fütopatoloogia kateedri taimehaiguste ja seente kogu üheks suurimaks ja ainulaadsemaks Balti vabariikides. Väga rikkalikud on ka entomoloogia ja aianäiduse kateedri zooloogia- ja entomoloogia-alased õppekogud. Mullateaduse kateedri juures sisustati hiljuti Eesti NSV muldade muuseum 112 monoliidiga.

Õppe- praktikabaasidena kasutab Agronoomiateaduskond Sootaga Õppe- ja Katsesovhoosi, Raadi ning Erika Õppe- ja Katsemajandeid ning vabariigi teaduslike uurimisinstituutide majandeid ja eesrindlikke sovhoose ning kolhoose.

Kitsa profiiliga agronoomide ettevalmistust on EPA-s pidevalt parandatud. Esimeste õppeplaanide puuduseks oli vähene praktilise töö osatähtsus. 1959. a. rakendatud õppeplaanis on see puudus kõrvaldatud — tunduvalt on suurendatud tootmistöö kestust, et üliõpilased saaksid omandada kõik vajalikud praktilise töö kogemused. Alates 1961. a. kehtestatakse Agronoomiateaduskonnas järjekordselt

uus õppeplaan,

milles on arvestatud kaasaja põllumajanduse nõudeid ja teaduse taset. Märgatavalt on suurendatud põllumajanduse mehhaniseerimise õpetamist, mis seni kippus puudulikuks jääma. 1961. a. õppeplaanis järgi kestab õppetöö agronoomia osakonnas 4 aastat ja 10 kuud. Selle aja vältel peavad üliõpilased sooritama 32 eksamit ja 43 arvestust ning koostama 4 kursusetööd ja 1 kursuseprojekti.

Õppeaja vältel on ained jaotatud selliselt, et esmalt omandatakse üldhariduslikud ja üldbioloogilised distsipliinid, vanematel kursustel aga eriala- ained. Esimesel ja teisel kursusel õpetatakse NLKP ajalugu, võõrkeeli, keemiat, füüsikat, kõrgemat matemaatikat, botaanikat, zooloogiat, kalandust, mikrobioloogiat, taimefüsioloogiat ja meteoroloogiat. Samal ajal algavad aga ka mõned erialased distsipliinid, nagu mullateadus, põllumajanduse mehhaniseerimine ja geodeesia. Kolmandal, neljandal ja viiendal kursusel käsitletakse peamiselt erialaseid distsipliine, nagu üldine maaviljelus, agrokeemia, entomoloogia, fütopatoloogia, aianäidus, mesindus, loomakasvatus, taimekasvatus, sordiaretus ja seemnekasvatus, rohumaaviljelus, sookultuur, sotsialistliku

põllumajanduse ökonomika ja organiseerimine jne. Siia liituvad veel distsipliinid, mis maailmavaate kujundamise seisukohalt on määravad, nagu poliitiline ökonomia ning ajalooline ja dialektiline materialism.

Põllumajanduslikku tootmist suudab hästi juhtida agronoom, kellel sügavate teoreetiliste teadmiste kõrval on ka rohkesti praktilisi kogemusi. Eriti vajalik kaasajal on oskuste omandamine põllutööde mehhaniseeritud teostamisest. Sellepärast toimubki vastavalt õppeplaanile esimese kursuse suvel 10 nädala vältel mehhaniseerimise

õppepraktika,

mille jooksul üliõpilased omandavad traktoristi, kombaineri ja III liigi autojuhi kutseid (vastavad teoreetilised ained on eelnevalt läbi võetud). Teise kursuse suvel toimub tootmistöö praktika 25 nädala vältel vabariigi eesrindlikes majandites, kus üliõpilased töötavad juba pikema aja vältel traktoritel, kombainidel jt. põhilistel põllutöömehhanismidel, omandades kõik vajalikud töövõtted. Praktika sooritamise järel antakse üliõpilastele põllutöölise-mehhanisaatori kutse. Teise kursuse suvel ettenähtud praktikaajast töötavad üliõpilased 1 nädala ka maaparandustöödel ja 3 nädalat loomakasvatustöödel.

Kolmanda kursuse suvel toimub tootmistöö EPA õppemajandites (Raadi, Erika) ja see kujutab endast peamiselt katsetehnilist praktikat. Selle praktika vältel omandavad tulevased agronoomid vajalikud kogemused teaduse uute saavutuste katsetamiseks ja juurutamiseks põllumajanduslikus tootmises.

Esimese, teise ja kolmanda kursuse suvel toimuvad ka mitmesugused eriainetes õppepraktikumid (botaanika, geodeesia, mullateadus, taimekasvatuse, sordiaretuse, rohumaa viljeluse, aianduse jt.). Ulatuslikum on neist mullateaduse õppepraktika teise kursuse suvel, mille vältel üliõpilased teostavad kolhooside ja sovhooside muldade kaardistamist, väetustarvekaartide koostamist ja maade hindamist. Kümne aasta jooksul on üliõpilaste poolt kaardistatud ligi 300.000 ha maad Tartu, Elva, Põlva, Valga, Tapa jt. rajoonides. Üliõpilaste poolt koostatud mullastikukaarte on kasutatud vastavate rajoonide mullastiku ja agronoomiliste kaartide koostamisel.

Kolmanda kursuse suvel on üheks tähtsamaks õppepraktikumiks veel sordikülvide tunnustamiskursus, mille lõpetamisel üliõpilased omandavad põllukultuuride sordikülvide tunnustaja kutse.

Neljanda kursuse suvel töötavad üliõpilased 27 nädala vältel tootmise juhtimise praktilisel (menetluspraktika)

Kolmanda kursuse üliõpilased tutvuvad tunnustamiskursuste raames vanemõpetaja J. Heinsoo (paremalt esimene) juhendamisel nisisortidega.

vabariigi paremates sovhoosides ja kolhoosides. Selle aja vältel omandavad üliõpilased kutsetöökõ vajalikud tootmise organiseerimise oskused, sest sotsialistliku suurpõllumajapidamise tingimustes ei ole agronoom mitte üksnes põllumajandusteaduse levitajaks, vaid ka põllumajandusliku tootmise otseseks organiseerijaks.

Õppeainete põhjalikumaks omandamiseks on üliõpilastel ette nähtud ka

kursusetööde ja -projektide koostamine.

Kursusetööd tuleb koostada üldises maaviljeluses, mullateaduses koos agrokeemiaga, taimekasvatuses ja valiku järgi mõnes spetsiaalaines (sordiaretus, rohumaaviljelus). Maaviljeluse kursusetööna koostavad üliõpilased mingi majandi umbrohutõrje ja mullaharimise süsteemi. Mullateaduse kursusetööna vormistatakse õppepraktika vältel tehtud tulemused muldade kaardistamisest. Taimekasvatuse ning spetsiaalainete kursusetöö koostavad üliõpilased kolmanda kursuse suvel EPA õppemajandites korraldatud katsete ning IV kursusel tootmispõldudel vastava kultuuri agrotehnika jälgimise alusel.

Kursuseprojekti tuleb koostada sotsialistliku põllumajanduse organiseerimisest, mille raames üliõpilased on vormistanud paljudele kolhoosidele külvikordade ülemineku kavasad, analüüsinud kolhooside ja sovhooside tootmistegevust ning koostanud perspektiiv-plaane nende väljaarendamiseks.

Agronoomiateaduskonna lõpetamine toimus senini riigieksamitega järgmistes ainetes: poliitiline ökonomia, taimekasvatus ja tootmise organiseerimine sotsialistlikus põllumajanduses. Soovi korral võis kahte viimast riigieksamit asendada diplomitööga. Uue, 1961. a. kehtestatud õppeplaani järgi toimub teaduskonna lõpetamine diplomitööga või kahe kompleksse eksamiga: agronoomias ja ökonomilistes ainetes (poliitiline ja põllumajanduse ökonomia, tootmise organiseerimine sotsialistlikus põllumajanduses).

Põllumajandusliku raamatupidamise osakonnas kestab õppetöö samuti 4 a. ja 10 kuud. Selle aja vältel omandavad üliõpilased küllaltki põhjalikult tähtsamad agronoomilised ja zootehnilised distsipliinid ning tutvuvad põllumajanduse mehhaniseerimisega. Lisaks neile ainetele on õppeplaanis veel rida spetsiifilisi distsipliine, nagu majandusgeograafia, põllumajanduslik statistika, arvestusmasinad ja nende kasutamine, raamatupidamise teooria, raamatupidamine kolhoosides ja sovhoosides, finantseerimine ja krediteerimine põllumajanduses jt. Suvepraktikate vältel omandavad raamatupidajad samuti autojuhi, traktoristi ja kombaineri kutse, töötavad arvestaja-normeerijana, koostavad kolhooside aastaaruandeid ning tootmisfinantsplaanid jne.

Tootmistöö õpetajate ettevalmistamise osakonnas toimub õppetöö põhiliselt agronoomia osakonna õppeplaani alusel. Suurendatud on mõnevõrra loomakasvatuse ja põllumajanduse mehhaniseerimise osatähtsust. Uute ainetena on sisse võetud rida pedagoogilisi distsipliine, nagu psühholoogia, pedagoogika ajalugu, pedagoogika, tootmisainete õpetamise metoodika jt. Suvise tööpraktika ajal toimub pedagoogiline praktika, mis pärast sellesse osakonda astujatelt nõutakse kaheaastast erialast tööstaaži.

Otsese õppetöö kõrval on üliõpilastel võimalik end põhjalikumalt täiendada neid huvitavates eriainetes, võttes osa kateedrite juurde loodud

Üliõpilaste Teadusliku Ühingu

(ÜTÜ) ringide tööst. Nendes ringides viiakse läbi teaduslikke uurimistöid, peetakse ettekandeid, vaadatakse erialaseid filme, kooraldatakse ekskursioone, näitusi jne. Kokkuvõtte tegemiseks üliõpilaste teaduslikust tööst korraldatakse igal aastal üleakadeemiaalne ÜTÜ konverents. Seni on neid peetud 9, kus Agronoomiateaduskonna üliõpilased on esinenud kokku 161 ettekandega. Paljud üliõpilased on esinenud ettekannetega ka teistes liiduvabariikides. Konverentsidel ettekanntud tööd avaldatakse üliõpilaste teaduslike tööde kogumikes, paremad neist aga esitatakse auhindamisele. EPA üliõpilaste teaduslike tööde kogumikes on avaldatud 9 agronoomiaalast tööd, ettevalmistamisel on ÜTÜ Agronoomiateadus-

konna kogumik. NSVL Kultuuriministeeriumi ja Kõrgema Hariduse Ministeeriumi aukirjadega on autasustatud 8 tööd (L. Reintam, L. Lilover, H. Kendra, H. Küüts, J. Kivistik jt.), rohkesti töid on autasustatud kohalikel konkurssidel. Mitmed lõpetajad on jätkanud teaduslikes ringides alustatud uurimistöid ja need edukalt kaitsnud kandidaadidissertatsioonidena (L. Reintam, L. Lilover, E. Reimets jt.).

Vaba aja kultuurseks veetmiseks töötavad Agronoomiateaduskonnas

isetegevus- ja spordikollektiivid.

Isetegevuskollektiivid esinevad kunstilise isetegevuse ülevaatusel ja kursuseõhtutel rahvatantsude, muusikaliste ettekannete, näidendite, võimlemisettekannete, fotonäituste ja muude üritustega.

Teaduskonna spordikollektiivid esinevad edukalt akadeemia spartakiaadidel ja kõrgemate õppeasutuste vahelistel ning vabariiklikel võistlustel. Akadeemia teaduskondade vahelistel spartakiaadidel on Agronoomiateaduskonna sportlased tulnud esikohale 5 korral, teisele kohale 2 korral ja kolmandale kohale samuti 2 korral. Teaduskonna kollektiivist on välja kasvanud silmapaistvate võimetega sportlasi, kes töötavad edukalt ka oma erialal, nagu P. Kuldkepp, E. Saia, V. Pallum, K. Lemre, E. Kitse jt.

Isetegevus- ja spordikollektiivide tööd juhivad ja suunavad teaduskonnas komsomoliorganisatsioon ja ametiühingu büroo. Komsomoliorganisatsioon on püstitanud loosungiks, et iga agronoom peaks omama oma põhilise elukutse kõrval veel mõne täiendava kutse. Ei nõuta agronoomilt ju mitte üksnes häid erialaseid teadmisi, vaid ta peab olema ka talurahva poliitiliseks ja kultuuriliseks kasvatajaks ning juhiks.

Agronoomiateaduskonna õppejõud ja ühiskondlikud organisatsioonid on püüdnud kasvatada poliitiliselt teadlikke kõrge erialase kvalifikatsiooniga agronome. Nõukogude kõrgema kooli õppejõu kompetentsi kuulub peale õppe- ja teadusliku töö ka kasvatustöö üliõpilaste hulgas, milline ülesanne kodanliku korra tingimustes puudus. Kogu õppeprotsess, olgu see siis loengud, praktikumid või seminarid, on korraldatud nii, et see mõjuks üliõpilaste maailmavaadet kujundavalt. Õppejõud ei puutu üliõpilastega kokku mitte üksnes õppetööl, vaid juhivad nende tegevust ka teaduslikes ringides, isetegevuskollektiivides jm. Õppejõud on vanemateks seltsimeesteks, kes aitavad leida üliõpilastel õige suuna kõigis lahenduse all olevates küsimustes.

Kuidas Agronoomiateaduskonna õppejõud ja ühiskondlikud organisatsioonid on tulnud toime kõrge kvalifikatsiooniga teadlike agronoomide ettevalmistamisega, seda näitavad

Üliõpilasi fütopatoloogia praktikumil vanemõpetaja A. Laatsi juhendamisel

teaduskonna lõpetanud

oma tööga.

Agronoomiateaduskonna 1952—1960. a. lõpetanutest töötab 87,3% mitmesugusel erialasel tööil, kuna 3,7% on siirdunud mitteerialasele tööle, 4,0% on koduseid, 5,0% kohta pole meil õnnestunud töökohta välja selgitada.* Kolhoosides ja sovhoosides töötab Agronoomiateaduskonna lõpetanutest 296 ehk 49,7%, neist sovhooside ja näidiskatsemajandite direktoritena 9 (V. Vija, G. Roosve, A. Reial, K. Nael, H. Meltsas jt.) ja kolhooside esimeestena 29, (M. Tinitis, A. Reino, J. Kalev, T. Kuill, J. Üts, H. Pungas, E. Mikser, E. Ideon jt.). Sovhooside peagronoomidena töötab 33 Agronoomiateaduskonna kasvandikku, kelledest silmapaistvamaid tulemusi on saavutanud L. Vaaks, A. Kübarsepp, E. Isak jt. Vabariigi näidiskatsemajandite direktorite asetäitjateks teaduse saavutuste juurutamise alal on edutatud 11 lõpetanut (H. Vipper, J. Puusepp, H. Toomiste, Ü. Ojaveer, N. Männik jt), vanemagronoomidena ja seemnekasvatuse agronoomidena töötab 16 lõpetanut (J. Vija, M. Lepik, V. Kasuk, A. Sild-Saliste jt.). Suur hulk lõpetanutest (35) töötab hästi sovhooside osakonnajuhataja-

* Andmed teaduskonna lõpetanute töökohtade suhtes esitatakse vanemõpetaja L. Reintami poolt kogutud materjali alusel.

tena, nagu H. Otsa, J. Laas, V. Halliste, L. Köster ja kolhooside agronoomidena (132), nagu A. Kottisse, J. Knoll, H. Reimets jt.

Mitmed Agronoomiateaduskonna lõpetajad töötavad edukalt teistel agronoomilist eriharidust nõudvatel juhtivatel kohtadel nagu, varumise vaneminspektoritena (E. Putnik, H. Heinsalu, H. Lehiste, I. Prikk, U. Israel jt.) ja inspektoritena (E. Salumäe, E. Torop jt.). A. Maipuu ja V. Tolk töötavad RTJ direktoritena, A. Mikk «Erika» katsemajandi direktorina jne. EPAÜTÜ Nõukogu kunagise aseesimehe I. Rooma juhtimisel toimub praegu ulatuslik vabariigi mullastiku, lubja ja väetustarbe uurimine. Samal alal töötab rühmajuhatajana ka ÜTÜ Nõukogu endine esimees H. Kendra ning veel mitmed teised lõpetajad (E. Saia, K. Vahtra jt.). Rida agronome töötab edukalt kuivendatavate maade mullastiku uurimisel (H. Samel, E. Pajupu — kunagine Põllumajanduseteaduskonna ja hiljem EPA segakoori dirigent, E. Rennel jt.). ENSV Põllumajanduse Ministeriumi ja teiste keskorganite süsteemis töötab edukalt 13 lõpetajat.

Suur hulk Agronoomiateaduskonna lõpetanute (64 ehk 10,8%) töötab ka kõrgemates koolides ja teaduslikes uurimisasutustes. Kaheksa on neist omandanud teaduste kandidaadi kraadi (E. Kitse, J. Heinsoo, J. Lepajõe, L. Reintam, E. Reimets, L. Lilover, A. Sau, V. Laur).

Enamik teaduskonna lõpetanute võtab kohtadel aktiivselt osa ühiskondlikust elust. Seda tõendab kasvõi see asjaolu, et paljud neist on valitud kohalike nõukogude saadikuteks ja ENSV Ülemnõukogu eelmisse (A. Pärtel, I. Vilu-Koovits) ning praegusse koosseisu (H. Otsa, A. Kottisse, J. Üts).

Eespool öeldust selgub, et enamik teaduskonna lõpetanud agronoomidest töötab oma erialal hästi. Kuigi erialasest tööst on loobunud vaid 22 lõpetajat, peab teaduskonna kollektiiv edaspidi veelgi tõstma õppe- ja kasvatustöö taset, et sellelaadset «praaki» hoopiski vältida. Samuti on vajalik, et rajoonidest suunatakse EPA-sse õppima ainult selliseid noori, kes tunnevad huvi ja kutsumust töötada põllumajanduses.

Pedagoogilise töö kõrval on teaduskonna õppejõudude kollektiiv lülitunud aktiivsele

teaduslikule tööle.

Kuigi praegu kateedrite juures puuduvad katsejaamad, on saavutatud küllaltki silmapaistvaid tulemusi.

Ulatuslik töö on tehtud mullateaduse ja agrokeemia kateedri juhataja prof. O. Halliku juhtimisel happeste muldade lupjamise ja nende viljakuse tõstmise uurimise alal. Prof. O. Halliku poolt on koostatud Eesti NSV põllumuldade happesuse kaart, välja selgitatud lubiväetiste tagavarad,

uuritud erinevate lubiväetiste väetusväärtust ning lupjamise toimet üksikute kultuuride saagisse. Teaduskonna õppejõudude poolt on uuritud ka turbatuha väetusomadusi ja lupjamise toimet taimele veerežiimisse (H. Kärblane), kultuurrohumaadele lubiväetiste andmise viise (E. Turbas), fosforiidijahu kasutamist happestel muldadel (M. Jegorov) ning orgaaniliste ja lubiväetiste kooskasutamist (H. Raig). Väga suurt praktilist ja teoreetilist väärtust omab üldise maaviljeluse kateedri juhataja dots. E. Halleri töö idanemiskeskonna mõju selgitamiseks valge mesika ja lutserni kasvule ning arengule, mis võimaldab lahendada nende kultuuride kasvatamise küsimuse Lõuna-Eesti happestel muldadel.

Mullastikualastest teaduslikest töödest on tähtsamateks L. Reintami uurimus Kagu-Eesti mullastikust (koostatud mullastikukaart möödus 1:50 000, kusjuures seni kehtivad mullastikurajoonid on jagatud mikrorajoonideks) ning A. Piho ja E. Kitse uurimused Eesti NSV kamar-leetmuldade ja soostunud leetmuldade agrokeemiliste ja füüsikaliste omaduste kohta.

Eesti NSV oludele vastava söödabasaasi väljakujundamise küsimustega tegeleb taimekasvatuse- ja sordiaretuse kateeder. Kateedri juhataja dots. H. Sutteri pikaajaliste katsetega on selgitatud lutserni agrotehnikat, E. Reimets uurib mitmete kaunviljade (hernes, põlduba, sojauba, lupiin) kasvatamise võimalusi, N. R u s s i kumariinivaba valge mesika aretamise probleeme ning A. S a u liblikaõieliste heintaimede osatähtsuse suurendamise võimalusi pealekülvide teel kultuurkarjamaa rohukamaras. Põhjalikult on uuritud maisi agrotehnikat (H. Sutter, J. Unt), suhkrupeedi agrotehnikat ja selle kasvatamise võimalusi söödakultuurina (J. Heinsoo), seemnekartuli kasvatamise ratsionaalseid võtteid (K. Viileberg), maapirni agrotehnikat (L. R a u d s e p p) jt. küsimusi.

Botaanika, taimefüsioloogia ja fütopatoloogia kateedri juhataja prof. A. Marlandi ning entomoloogia ja aianduse kateedri juhataja dots. A. Eenlaidi juhtimisel uuritakse taimehaiguste ja kahjurite bioloogiat ja efektiivseid tõrjevõtteid. Taimehaiguste alal on selgitatud kartuli lehemädaniku tõrjet ja lehemädaniku tekitaja rasse (A. Marland), uuritud mikroelementide mõju tomati haiguskindlusele (A. Karis), õunapuu kärntõve bioloogiat ja tõrjet (P. Juurikas) ning lutserni haigusi (A. Laats). Entomoloogia alal on selgitatud A. Eenlaidi poolt hernemähkuri ja L. Leivategija poolt õunamähkuri bioloogiat ja tõrjet, uuritud uute tõrjevahendite (kloori- ja fosfororgaaniliste insektitsiidide jt.) kasutamise võimalusi viljapuu kahjurite tõrjel (A. Eenlaid) ning Eesti NSV naksurlaste faunat ja bioloogiat (S. Ruubel).

Ulatuslikku teaduslikku tööd teeb sotsialistliku põllumajanduse ökonoomika ja organiseerimise

kateedri kollektiiv, uurides põllumajanduse spetsialiseerimist, paiknemist ning põllumajanduslike tootmisharude rentaablust ja selle tõstmise teid Eesti NSV-s.

Kateedri juhataja V. Teitelbaum on teinud suurt tööd külvikordade sisseviimise alal Tartu rajoonis ning avaldanud rea töid põllumajanduse paiknemise ja spetsialiseerimise alal; tema poolt on välja töötatud uus söödakultuuride tootmise majandusliku efektiivsuse kompleksse hindamise meetodika. Kateedri teiste õppejõudude poolt on uuritud Kagu-Eesti rajoonide põllumajanduse ratsionaalset arendamist (H. Sarv, L. Lilover) ning sea-, linnu- ja lambakasvatuse majanduslikku efektiivsust Eesti NSV sovhoosides (O. Rooseniit, H. Piho, L. Suits).

Suur töö on teaduskonna õppejõudude poolt tehtud teaduse saavutuste tootmisse juurutamise alal. Eriti tuleb märkida prof. O. Halliku tööd happeste muldade lupjamise organiseerimisel vabariigis, dots. E. Halleri tööd suviteraviljade varajaste külvide ning mesikakasvatuse juurutamise alal, sotsialistliku põllumajanduse ökonomika ja organiseerimise kateedri kollektiivi poolt kolhoosidele osutatud abi õigete külvikordade sisseseadmisel, rahalisele töötasule üleminekul, raamatupidamise korraldamisel ning tootmisfinantsplaanide ja perspektiivplaanide koostamisel jne.

Teadusliku töö tulemusi propageeritakse ajakirjanduses, ettekannetega konverentsidel, loengutega kolhoosides ja sovhoosides. Teaduskonna õppejõudude poolt on kümne aasta (1951—1960) vältel trükkis avaldatud kokku 313 tööd kogumahuga ca 233 autori-poognat, neist raamatuid ja brošüüre 11, peatükke raamatutes 43, artikleid teaduslikes kogumikes 104 ja ajakirjades 140 jne. Peale selle on 148 artiklit avaldatud kesk- ja rajooniajalehtedes. Teaduslikel konverentsidel on kümne aasta jooksul esinetud 225 ettekandega, neist EPA konverentsidel 147, mujal Eesti NSV-s 51 ja teistes liiduvabariikides 27 ettekandega. Kolhoosides, sovhoosides, rajoonikeskustes, vabariiklikel nõupidamistel jne. on loengute ja ettekannetega esinetud 934 korral. Saavutusi teadusliku töö alal on laiaulatuslikult propageeritud väljapanekutega rajooni, vabariiklikul ja üleliidulisel põllumajandusnäitusel.

Tehtud teadusliku töö tulemused kajastuvad ka õppejõudude teadusliku kvalifikatsiooni kasvus. 1951. a. oli teaduslikku kraadi omavaid õppejõude teaduskonnas vaid neli, neist 2 doktorit (O. Hallik ja A. Marland) ja 2 kandidaati (H. Sutter ja S. Taimre), mis moodustas 15,4% õppejõudude üldarvust. Kümne aasta jooksul on teaduste kandidaadi kraadi kaitsnud 16 õppejõudu, neist põllumajandusteaduste kandidaadi kraadi: A. Eenlaid (1953), H. Raig (1954), K. Tarandi (1956), E. Kitse (1957), A. Piho (1957), H. Kärblane (1957), K. Viileberg (1958), J. Lepajõe (1958), E. Reimets (1959), J. Heinsoo (1959), L. Reintam (1960),

A. Sau (1960); bioloogiateaduste kandidaadi kraadi H. Neerut (1956), S. Rubel (1961); majandusteaduste kandidaadi kraadi L. Lilover (1960); õigusteaduste kandidaadi kraadi J. Pulk (1956).

Kuna 4 kraadi omavat õppejõudu on EPA-st lahkunud (A. Piho, S. Taimre, J. Pulk ja H. Kärblane) ja 1 juurde tulnud (E. Haller), siis praegu on teaduskonnas teaduslikku kraadi omavaid õppejõude 17, mis moodustab 51,5% õppejõudude üldarvust.

Kandidaatide osas on oodata kõige lähemal ajal rohkem juurdekasvu, sest dissertatsioon on valminud või valmimas kõigil ülejäänud õppejõududel.

Doktorite arv aga pole kümne aasta vältel suurenenud. Peamiseks põhjuseks on õppejõudude noor koosseis, sest enamik neist on kandidaadikraadi omandanud 4—5 viimase aasta jooksul. Muidugi omajagu takistuseks on ka mitteküllaldane materiaalne baas. Ulatuslikumate teaduslike uurimuste (nagu doktoritööd) kiiremaks teostamiseks on vaja tugevdada teaduskonna praegust materiaalist baasi, eeskätt katselaboratooriumide asutamise teel kateedrite juurde.

Lõpetades ülevaadet Agronoomiateaduskonna tegevusest, tahaks mõne pilgu heita ka tulevikku. Teaduskonna õppejõudude kollektiivi tähtsamaks ülesandeks eelolevail aastail on veelgi tõsta õppekasvatustöö taset, et lasta välja ainult kõrge kvalifikatsiooniga agronome. Head eeldused selleks loob uue, kaasajale vastava õppeplaani rakendamine alates 1961. a.

Mitteküllaldane on veel üliõpilaste iseseisva töö osatähtsus õppeprotsessis. Selle suurendamiseks on eeskätt vaja välja anda meie oludele vastavat eestikeelset õpikirjandust, et vähendada üliõpilastele kohustusliku õppetöö mahtu. Õpikute koostamisele ongi asunud mitmed teaduskonna õppejõud. Veel käesoleval aastal ilmub professor A. Marlandi «Fütopatoloogia», professor O. Halliku «Agrokeemia» ja autorite kollektiivi poolt koostatud põllumajandusliku meteoroloogia õpik. Vanemõpetaja V. Soo raamatupidamise õpik ilmus paljundatuna EPA rotaprintil. Käesoleva seitseaastaku jooksul on plaanis kirjastada veel õpikud mullateaduses, taimekasvatuses, üldises maaviljeluses, tootmise ökonoomikas ja organiseerimises ning põllumajandussaaduste säilitamises ja tehnoloogias, millede kirjutamisega on juba alustatud.

Õppetöö kvaliteedi tõstmiseks on vaja jätkata materiaalse baasi väljaarendamist. Kõige lähematel aastatel on vaja juurde asutada ja sisustada rida õpelaboratooriume ja kabinette (põllumajandussaaduste säilitamise ja tehnoloogia, sordiaretuse ja rohumaaviljeluse alal, arvutuslaboratoorium jt.), samuti laiendada olemasolevate varustamist kaasaegse aparatuuriga. Kiiresti on vaja lõplikult välja ehitada

EPA õppe- katsemajandid ning varustada need küllaldaselt kaasaegse tehnikaga.

Senisest tihedamaks tuleb muuta sidemed teaduskonna lõpetanute-ga. Ulatuslikumaks sammuks sel alal oli käesoleva aasta suvel EPA juures toimunud esimene ülevabariiklik kõrgema haridusega agronoomide kokkutulek, millest võttis osa üle 500 TÜ ja TRÜ Põllumajandusteaduskonna ning EPA Agronoomiateaduskonna lõpetanu.

Suured ülesanded seisavad ees teadusliku uurimistöö alal. See peab olema hästi kooskõlastatud Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituudi tööga, et ühiste jõupingutustega edasi viia meie vabariigi põllumajandusteadust. EPA Agronoomiateaduskonnas tuleb pearõhk asetada põllumajandusliku praktikaga seosesolevate teoreetiliste probleemide uurimisele, sest see vastab kõige enam meie profiilile. Märkatavalt on vaja laiendada uurimusi saagirikaste söödakultuuride alal (mais, suhkrupeet, kultuurrohumaad) ning põllumajandusökonoomika valdkonnas. Uurimistöö laiendamiseks, eriti sügavuse suunas, on tingimata vaja EPA juurde luua üleakadeemialine põllumajandusliku keemia laboratoorium ning põhiliste kateedrite juurde vastavad katsejaamad. Teadusliku töö laiendamine pole vajalik mitte üksnes teaduse edasiarendamise, vaid ka õppejõudude kvalifikatsiooni tõstmise huvides. On ju sel alal järgmiseks etapiks teaduste doktorite ettevalmistamine, mis aga eeldab materiaalse baasi märkatavat parandamist. Ei saa unustada, et õppejõudude kvalifikatsioonist sõltub otseselt ka ettevalmistatavate põllumajanduse spetsialistide tase.

Võib kindel olla, et Agronoomiateaduskonna kollektiiv tuleb edukalt toime eelseisvate ülesannetega, teeb kõik, et parandada kõrgema haridusega agronoomide ettevalmistust ja annab oma panuse vabariigi põllumajanduse edasiarendamiseks.

EPA ZOOTEHNIKATEADUSKOND.

Professor A. Pung

Zootehnikateaduse alged Eesti NSV territooriumil kanduvad möödunud sajandisse, mil kapitalismi sissetungiga meie maale hakkas kiiremini arenema loomakasvatus. Üksikud väljapaistvad karjaaretajad balti mõisnike hulgast hakkasid loomakasvatust arendama teaduse juhendite kohaselt.

Neist oleks kõigepealt nimetada vene akadeemikut A. M i d d e n d o r f i, kes väljapaistva zooloogina ja hiljem zootehnikuna avaldas suurt mõju Baltimaade ja Venemaa loomakasvatuse arendamisele. Tema väljapaistvad uurimised veiste ja hobuste kasvu ja arendamise ning tõuaretuse alal olid 19. sajandi teisel poolel suundaandvaiks. A. Middendorf juhendas veiste ja hobuste uute tõugude aretamist, mille tulemusena kujunesid hiljem eesti punane ning läti pruun veisetõug, tori hobune jne. Sajandi vahetusel avaldas märgatavat mõju loomakasvatuse arendamisele ja teadusliku mõtte kujunemisele Riia Politehnilise Instituudi Põllumajandusteaduskond, kus väljapaistva õpetlasena zootehnika alal töötas prof. P. Stegmann. Tema tööd balti punasekarja aretuse alal ja samuti pedagoogiline tegevus avaldasid mõju ka eesti zootehnika-teaduse arengule.

Teisest küljest avaldas vene eesrindlik zootehnikateadus viljastavat mõju Baltimaade loomakasvatusele. Venemaa Põllutöoministeriumi juures asutatud zootehniline büroo eesotsas akadeemik J. F. Liskuniga viis läbi 1913—1914. a. Eesti ja Läti territooriumil kohaliku veisekarja uurimise, millest võtsid agaralt osa eesti noored teadlased J. Mägi, A. Lilienblatt jt. Nimetatud teadlased hakkasid loomakasvatuse küsimusi uurima. Asutati ka esimene loomakasvatustlik katsetala Tartu lähedale Vahile.

Tartu Ülikooli juures oli agronoomiline osakond juba sajandivahetusel, kus peale agronoomiliste teadmiste anti ka loomakasvatustlikku õpetust. Tartu Ülikoolis töötas prof. A. Tomson, kes käsitles taimekasvatuse kõrval ka loomakasvatustlikke õppeaineid. Sel perioodil koguti esimesed õppevahendid ja eksponaadid loomakasvatuse alal.

Iseseisev põllumajandusteaduskond Tartu Üli-

kooli juurde asutati 1919. a. ja selle juurde organiseeriti ka esimene loomakasvatuse õppetool prof. J. M ä e algatusel ja juhtimisel. 1929. aastal asutati väikeloom- ja linnukasvatuse kabinet prof. E. Liigi juhtimisel. Kodanliku Eesti perioodil valmistati ette laia profiiliga agronoom, kuid ka loomakasvatuse osa oli õppeplaanis suur, mistõttu ettevalmistatud agronoomid spetsialiseerusid ka loomakasvatuse alal.

Loomakasvatuslikku uurimistööd ja õppetööd aitasid tunduvalt süvendada Raadi mõisa baasil asutatud loomakasvatuse katsejaamad. Zootehnikaalane katsejaam asutati 1921. aastal ja väikeloom- ning linnukasvatuse katsejaam 1937. aastal.

Nõukogude võimu taastamine 1940. aastal tõi kõrgema hariduse süsteemi sügavaid muudatusi. Rakendati uus õppeplan, viidi sisse ühiskonnateaduse õppeained. Asutati Raadi Põllumajanduslik Katseinstituut, milles oli loomakasvatuse ja väikeloom- ning linnukasvatuse osakond ühes samanimeliste katsejaamadega. Suurenes tunduvalt õppe- ja teaduslik personal loomakasvatuse alal. Eesrindliku nõukogude zootehnikateaduse alusel hakkas arenema nii teaduslik kui ka õppetöö.

Teine maailmasõda ja fašistlik okupatsioon tekitasid suuri kahjusid loomakasvatusalasele õppe- ja teaduslikule tööle. Otsese sõjategevuse tagajärjel hävisid Raadi loomakasvatuse ja väikeloom- ning linnukasvatuse katsejaamad, said kannatada kateedrite ruumid ja inventar.

1944. aastal alustati taastamistöid, et kindlustada õppe- ja teaduslikku tööd loomakasvatuse alal. Tartu Riikliku Ülikooli juures hakati ette valmistama laia profiiliga agronoom. Taastati loomakasvatuse kateeder, hiljem väikeloomakasvatuse ja piimanduse kateeder. Hangiti juurde õppe- ja teaduslikku inventari ning täiendati pedagoogilist kaadrit.

Seoses sotsialistliku põllumajanduse kiire arenguga ning loomakasvatusliku suunaga põllumajanduses kerkis vajadus kitsama erialaga kõrgema haridusega spetsialistide ettevalmistamiseks loomakasvatuse alal. Kui 1951. aastal asutati Eesti Põllumajanduse Akadeemia, siis oli selle koosseisus ette nähtud

Zootehnikateaduskond.

Selleks eraldati endisest Põllumajandusteaduskonnast loomakasvatuse kateedrid ja laboratooriumid ning asutati kolm kateedrit:

põllumajandusloomade söötmise kateeder, mille juhatajaks sai dots. A. M u u g a,

põllumajandusloomade aretuse kateeder — juhataja prof. A. P u n g ja

eriloomakasvatuse kateeder — juhataja dots. C. R u u s.

1957. aastal liideti teaduskonna juurde bioloogilise ja orgaani-

lise keemia kateeder, juhataja prof. A. Siim. Teaduskonna dekaaniks on dotsent põllumajandusteaduste kandidaat K. Kurm.

Mainitud teaduskonna struktuur on püsinud seni, kuid seejuures ei ole veel suudetud taastada Raadi Öppe ja Katsemajandisloomakasvatuse katsejaamu.

Zootehnikateaduskonnas algas

õppetöö

1951. a. Nõukogude Liidu Kõrgema Hariduse Ministeeriumi poolt kinnitatud õppeplaani (spetsiaalsus Nr. 1506) kohaselt. Vastavalt sellele toimub õppetöö 4 aasta 6 kuu jooksul, kusjuures võetakse läbi ühiskonnateaduse-, üldõppeainete ja zootehniliste distsipliinide tsüklid. Teoreetilise õppetöö seostati kameraalsete ja Raadi Öppe- ja Katsemajandi loomakasvatusefarmides praktiliste töödega. Zootehniline ja menetluspraktika toimus 34 nädala ulatuses vabariigi eesrindlikes kolhoosides. Mainitud õppeplaanis oli suurem rõhk pandud teoreetilisele õppusele, kusjuures praktiliste oskuste ja tootmispraktika osa jäi suhteliselt väikeseks.

Kooli ja elu sidemete tugevdamise seaduse elluviimiseks rakendati

uus õppeplan

alates 1959. aastast. Selles õppeplaanis on teoreetilise õppetöö kõrval üliõpilased rakendatud tootmistööle ja tootmispraktikale. Uues õppeplaanis on ette nähtud järgmiste õppeainete tsüklite läbitöötamine: Ühiskonnateaduste distsipliinid 390 tunni ulatuses, kusjuures õpitakse NLKP ajalugu, poliitilist ökonoomiat ning dialektilist ja ajaloolist materialismi. Üldistest ainetest leiavad käsitlemist anorgaaniline, orgaaniline ja bioloogiline keemia, füüsika, meteoroloogia ja kõrgem matemaatika 620 tunni ulatuses. Bioloogilistest ainetest õpetatakse botaanikat, zooloogiat, mikrobioloogiat ja darvinismi 350 tunni ulatuses. Loomakasvatuse õppimiseks ettevalmistavatele ainetele, nagu loomade anatoomia, histoloogia, põllumajandusloomade füsioloogia, agronoomia, põllumajandusliku tootmise mehhaniseerimisele ja elektrifitseerimisele kulub 670 tundi. Veterinaaria aluste, sünnitusabi ja kunstliku seemendamise ning zoohügieeni distsipliinid võetakse läbi 270 tunniga. Loomakasvatuse õppeainete õpetamiseks kulub kokku 1030 tundi. Sellest kasutatakse põllumajandusloomade söötmise õpetamiseks 180 tundi, põllumajandusloomade aretuse läbivõtmiseks 180 tundi, veisekasvatuse õpetamiseks 150 tundi, sea-, lamba-, linnu-, hobuse- ja karusloomakasvatuse õpetamiseks 470 tundi, loomakasvatuse saaduste tehnoloogia õpetamiseks 100 tundi jne.

Kokku on ette nähtud teoreetilist õppust 4600 tundi. Uues õppeplaanis on tunduvalt suurenenud

Põllumajandusloomade aretuse loengul

praktilise ettevalmistuse osa.

Kokku on ette nähtud tootmistööd õppemajandis, kolhoosides ja sovhoosides 66 nädalat, sellest I kursusel — 24, II kursusel — 20 ja III kursusel — 22 nädalat. Sellel perioodil töötavad üliõpilased majandeis loomakasvatuse alal, õpivad zootehnilisi töösikusi ja -võtteid, omandavad katsetehnilisi oskusi ja teevad teisi põllumajanduslikke töid. IV ja V kursusel on tootmispraktika 34 nädala ulatuses kolhoosides ja sovhoosides. Tootmispraktika ajal töötavad üliõpilased loomakasvatuses zootehnikute, farmijuhatajate ja brigadiride abilistena ning nende asetäitjatena, õppides majandeis loomakasvatuse organiseerimist ja juhtimist.

Suur osatähtsus õppetöös on üliõpilaste iseseisval töö, mis toimub spetsiaalse kirjanduse läbitöötamisega ja osavõtus

Üliõpilaste Teadusliku Ühingu ringide tööst.

Teaduslikke ringe on teaduskonnas neli, mis haaravad 50% teaduskonna üliõpilastest. Põllumajandusloomade aretuse ja veisekasvatuse ringis on üliõpilased uurinud majandite veisekarjade tõulist koostist ja koostanud aretusseleksiooni plaane, uurinud veiste suvise ning talvise pidamise viise, veiste liin- ja perekonnaaretuse küsimusi jt.

Põllumajandusloomade söötmise ringis uurivad üliõpilased söötade tootmise ja planeerimise küsimusi kolhoosides ja sovhoosides. Nad on koostanud haljaskonveieri ja suvise sööt-

mise plaane, uurinud silosöötade valmistamist, piimalehmade ning vasikate söötmist jne.

Väikelooma- ja hobusekasvatuse ringis on uuritud põrsaste ja tibude kasvatamise, lindude hooldamise ning pidamise ja hobuste tõugude liinide aretusväärtuse küsimusi.

Bioloogilise ja orgaanilise keemia kateedri juures olevas ringis on üliõpilased uurinud antibiootikumide ja mikroelementide mõju põllumajandusloomadele.

Paljud uurimistulemused on avaldatud teaduslike tööde kogumikes ja juurutatud praktikasse. Parimad uurimustööd on kujundatud diplomitöödeks ja tulemused antud üle majanditele juurutamiseks. Nii koostas üliõpilane H. Mägi veisekasvatuse arendamise plaani Tartu rajooni kolhoosile «Edasi» ja juurutab seda sama kolhoosi zootehnikuna praktikasse. Üliõpilane A. Kaasik koostas veisekarja aretusplaani Kingissepa rajooni kolhoosile «Tulevik» ja samuti juurutab seda sama kolhoosi zootehnikuna. 1960. a. koostas üliõpilane V. Ellus eesrindlikule kolhoosile «Anija» veisekasvatuse arendamise plaani ja ta määrati sama kolhoosi zootehnikuks. 1961. a. koostas üliõpilane S. Norden R. Pälsoni nimelise sovhoosi veisekarjale aretusplaani ja määratuna sama sovhoosi zootehnikuks juurutab seda praktikasse. Üliõpilane M. Konstabel omakorda uurides Maaviljeluse ja Maaparanduse teadusliku uurimise Instituudi Saku eksperimentaalsovhoosi eesti mustakirjut karja, töötas välja aretusplaani, mida asus juurutama zootehnikuna samas majandis.

Praktika on näidanud, et säärane teadusliku uurimistöö teostamine ja praktikasse juurutamine on andnud häid tulemusi. Iga aasta on ÜTÜ teaduslikul konverentsil zootehnika seksioonis esitatud 25—30 väärtuslikumat teaduslikku uurimistööd.

Zootehnikateaduskonna on

lõpetanud kuni 1. aprillini 1961. a.

407 üliõpilast, neist õpetatud zootehnikutena 346 ja piimatööstuse insener-tehnoloogidena 61. Nende tööpõld peale lõpetamist on olnud väga mitmekülgne. Suurem osa lõpetajaist töötab kolhoosides zootehnikutena ja osalt esimeestena, sovhoosides peazootehnikutena, zootehnik-seleksionääradena, osakonna juhatajatena. Paljud lõpetajad töötasid rajoonide põllumajanduse inspeksioonides peazootehnikutena ja tõuaretuse zootehnikutena, põllumajanduse tehnikumides õpetajatena, kunstliku seemendamise jaamades zootehnikutena, teaduslikes uurimisasutustes teaduslike töötajatena ja vabariiklikus põllumajanduse ministeeriumis spetsialistidena. Piimatööstuse insener-tehnoloogid töötavad vabariigi piimakombinaatides ja võitööstustes.

Paljud zootehnikud on saavutanud tootmistöös väljapaistvaid tulemusi. Neist tuleb esile tõsta rajoonide põllumajanduse inspekt-

sioonides peazootehnikutena töötanud seltsimehi K. Mannust Tapa rajoonist, H. Orgot Jõhvi rajoonist, I. Lauritsat Rakvere rajoonist, K. Reinholdi Viljandi rajoonist, R. Maidlat Tartu rajoonist jne. Väljapaistvate sovhooside direktoritena ja peazootehnikutena töötavad seltsimehed K. Järv, H. Rooben, M. Kuresoo, E. Roostman. Kolhoosi zootehnikutest on leidnud tunnustust seltsimehed R. Koni (Keila raj. kolhoos «Tulevik»), K. Roosvee (Tartu raj. kolhoos «Tulevik») H. Mägi (Tartu raj. kolhoosi «Edasi») ja paljud teised. Osa õpetatud zootehnikuid on siirdunud teaduslikule tööle Eesti Loomakasvatuse ja Veterinaaria Teaduslikku Uurimise Instituuti.

Tootmise organisaatoritena eriti vastutusriikastel loomakasvatussaaduste tootmise tööpostidel on zootehnikud saanud partei ja valitsuse hoolitseva tähelepanu osaliseks ning nende töötasud on enamasti suuremad samaväärsete spetsialistide töötasudest. Nad täidavad käesoleval perioodil suuri riiklikke ülesandeid, et järele jõuda ja ületada loomakasvatussaaduste tootmise alal elaniku kohta Ameerika Ühendriikide tootmistase.

Zootehnikateaduskonna

õppejõudude arv ja nende kvalifikatsioon

on pidevalt tõusnud. Praegu töötab teaduskonnas 21 õppejõudu ja teaduslikku töötajat, neist on professoreid 3, dotsente 7, vanemõpetajaid kandidaadi teadusliku kraadiga 3 ja ilma kraadita 1, vanemaid teaduslikke töötajaid teadusliku kraadiga 2, assistente teadusliku kraadiga 1 ja ilma kraadita 4. Teaduste doktori kraadi omavad 3 õppejõudu ja teaduste kandidaadi kraadi 13 õppejõudu ehk ligi 80%.

Koos õppejõudude teadusliku kvalifikatsiooni tõusuga on intensivistunud teaduskonnas teaduslik töö. Tähtsamatest

teaduslikest töödest

viimastel aastatel on kateedrite lõikes esitada järgmisi:

Põllumajandusloomade söötmise kateedris on kateedri juhataja dots. A. Muuga poolt jätkatud Eesti NSV territooriumil kasvatatavate söötade keemilise koostise ja söödaväärtuse uurimist ja on avaldatud vastavad tabelid. Sama autori poolt on välja töötatud piimalehmade uued söötmisnormid, mis on olulise tähtsusega vabariigi piimaveiste söötmise korraldamisel. Vanema teadusliku töötaja E. Rätsepa poolt lõpetati 1959. aastal sugukultide tüüp- ja näidisratsioonide koostamine, milline töö annab teaduslikud alused sugukultide ratsionaalseks söötmiseks. Praegu uurib põllumajandusteaduste kandidaat Ü. Oll piimalehmade suvisel söötmisel varude kogumist kehha ja nende kasutamist talveperioodil piimatootmiseks. Vanemõpetaja J. Klaar on põhjali-

Üliõpilasi hanede boniteerimisel

kult uurinud silobakterite arendamise bioloogiat ja silobakterite preparaatide valmistamist ning välja töötanud nende vastava tööstusliku tootmise tehnoloogia.

Eriloomakasvatuse kateedris on juhataja C. Ruus põhjalikult uurinud lindude hautamisprotsessi ja avastanud rea bioloogilisi seaduspärasusi lindude kasvu ja arendamise perioodil. Sama autor on koostanud põhjalikuma uurimistöo hanekasvatuse kohta Eesti NSV-s, milles ta on selgitanud hanede sigimis- ja arenemisbioloogiat ning uurinud võrdlevalt Eesti NSV-s aretatavaid hanetõuge muna- ja lihaproduktiivsuse seisukohalt. Vanemõpetaja põllumajandusteaduste kandidaat E. Meisner selgitas kanatibude üleskasvatamisviise ja kujundas uue üleskasvatamisviisi infra-punaste lampide kasutamise abil. Prof. E. Liik on selgitanud fütosüütide (sibula, küüslaugu) kasutamist üleskasvatamisel. Dots. H. Mäuring on uurinud hobuste kasutamise ja aretamise küsimusi Eesti NSV-s.

Põllumajandusloomade aretuse kateedris on viimastel aastatel uuritud põllumajandusloomade paaride valiku meetodeid veiste ja kanade juures ning avastatud mõningaid seaduspärasusi vanuselise paaridevaliku (dots. K. Kurm) ja suguluspaarituse ning ristamise kasutamise juures (kateedrijuhataja prof. A. Pung ning dots. L. Lepajõe). Vanem teaduslik töötaja, põllumajandusteaduste kandidaat H. Piirsalu on uurinud noorveiste üleskasvatamist lihatootmiseks vähese täispiimakoguste ja östrogenainete kasutamisega ning teostanud katseid eesti punase karja ristamiseks lihatoogu pullidega, et tõsta järglaste lihaomadusi. 1955—1960 aastate jooksul on lõpetatud 24

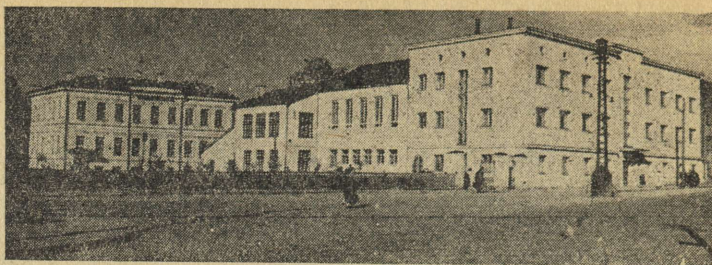
teaduslikku uurimistööd, neist 11 kandidaadi dissertatsiooni. Viimase kolme aasta jooksul on avaldatud kokkuvõtted ja artikleid EPA kogumikes, vabariiklikes ajakirjades, üleliidulistes ajakirjades, autoreferaatides ja teistes allikates. Suurem osa töödest on juurutatud või juurutamisel vabariigi tootmispraktikasse. Tähtsamad neist on söötade keemilise koostise ja toiteväärtuse uurimise tulemused, sugukultide tüüpratsioonid, paaridevaliku meetodid veisekasvatuses, vähese täispiima jootmine lihaks ülekasvatatavatele vasikatele, kõikusvas temperatuuris kana- ja hanemunade hautamine, kanatibude üleskasvatamisviis infrapunaste lampide kasutamise abil, küüslaugu kasutamine põrsaste üleskasvatamisel, silobakterite preparaate tootmine jne.

Teaduslikku uurimistööd teaduskonnas on tõsiselt takistanud vastavate katsebaaside puudumine, kuna sõjajärgsel perioodil Raadil töötanud loomakasvatuse katsejaamu ei ole seni taastatud. Viimastel aastatel on Raadi Õppe- ja Katsemajandisse ehitatud uus sigala ja katselindla. Veisekasvatuse alal teostatakse katseteid veiste endises katselaudas. Teaduskonna kateedrite juures on keemia, biokeemia ja piimanduse laboratooriumid, kuid oma sisustusest ja aparatuurilt ei vasta need kaasaja nõuetele. Uutest laboratooriumidest on vaja asutada põllumajandusloomade morfoloogia ja villaurimise laboratooriumid.

Teaduskonna kaks kateedrit — põllumajandusloomade söötmise ja põllumajandusloomade aretuse kateeder ühes dekanaadiga on viidud vanast ajaloolisest puumajast Leningradi mnt. 86 Mitšurini tn. 30 kivihoonesse. Selle tagajärjel avardusid kateedritele õppe- ja teadusliku uurimise laboratooriumide ruumid, mis võimaldab paremini organiseerida õppe- ja teaduslikku tööd.

Kuna teaduskonnas töötab teovõimekas noorte teadlaste kaader, siis on praegu aktuaalsemaks küsimuseks Raadi Õppe- ja Katsemajandi baasil loomakasvatuse katsejaama taastamine veise-, sea-, linnu- ja karusloomakasvatuse osakondadega.

Zootehnilise kaadri ettevalmistamise tase tõuseb paralleelselt õppejõudude kvalifikatsiooni tõusuga, teadusliku uurimistöö baasi täiustamisega ning praktikaga seose tugevdamise tagajärjel. Zootehnikateaduskonna kollektiiv on veendunud, et edaspidi üha avarduvates tingimustes kulgeb õppe- ja teaduslik töö senisest veelgi kõrgemal teoreetilisel ja praktilisel tasemel.

VETERINAARIATEADUSKOND

Professor E. VAU

Veterinaariateaduskond on Eesti Põllumajanduse Akadeemia teaduskondade seas kõige vanem. Ta põlvneb Tartu Veterinaarkoolist, mis asutati Tartus 1848. a. ja nimetati ümber Tartu Veterinaariainstituudiks 1873. a. Kodanliku Eesti ajal 1919. a. liideti Veterinaariainstituut Tartu Ülikooli juurde iseseisva teaduskonnana ja jätkas sellisena oma olemasolu nõukogude võimu taaskehtestamisel 1940. a. Tartu Riikliku Ülikooli raames. Sügisel 1951. a. viidi ta Tartu Riikliku Ülikooli koosseisust üle iseseisva teaduskonnana, vastasutatud Eesti Põllumajanduse Akadeemia koosseisu, millisena ta töötab praegu.

Tema olemasolu on tähistatud kahe silmapaistva juubeliga:

1. 50-aasta juubel 1898. a., mille puhul muuhulgas ilmus trükis selles õppeasutuses 50 a. kestel immatrikuleeritute album: И. Вальдман и И. Неготин: Альбом амматрикулированных в Юрьевском Ветеринарном Институте, Юрьев, 1898. ja
2. 100 aasta juubel 1948. a., mida tähistati piduliku aktusega ja teadusliku konverentsi korraldamisega, kus ettekannetega esinesid mitmed endised kasvandikud vennasvabariikide veterinaariainstituutidest.

Veterinaariateaduskonna ajalugu võib jaotada kolme perioodi:

1. Veterinaarkool 1848—1872. a.
2. Veterinaariainstituut 1873—1918. a.
3. Veterinaariateaduskond: a) kodanlik periood 1919—1940, b) nõukogude periood alates 1940. aastast.

Tartu Veterinaarkool

oli 4-aastase saksakeelse õppekursusega, kuhu võeti vastu Balti kubermangudest pärinevaid õpilasi. Veterinaarkooli professorkond tegeles intensiivselt ja silmapaistvalt teadusliku uurimistööga.

Veterinaarkooli ümbernimetamisega

Veterinaariaistituudiks

1873. a. suurendatakse eelarvet ja õppejõudude koosseisu. Õppekeelena võetakse tarvitusele vene keel, mistõttu sisseastujate arv tõuseb järsku ning nende värbamisala laiub üle Tsaari-Venemaale.

Veterinaariainstituudis valminud uurimistööde avaldamiseks asutatakse 1907. a. instituudi oma ajakiri «Журнал научной и практической Ветеринарной медицины, издаваемый Юрьевским Ветеринарным институтом», millest perioodiliselt 1917. aastani ilmus kokku 9 köidet.

Koos instituudi loomisega asutati tema juurde ka kolmeaastase õppekursusega veterinaarvelskrite kool, mis töötas kuni instituudi sulgemiseni 1918. a.

Teaduskonna perioodi iseloomustab eestikeelne õppetegevus ja üliõpilaste pärinevus peamiselt Eesti territooriumilt, kusjuures sisseastujailt nõutakse keskkooli lõpetamist. 1848. a. kehtestatud 4-aastane õppeaeg asendati 1924. aastal 5-aastase õppekursusega, ning alates 1959/60. õppeaastast, seoses kooli ja elu sidemete tugevdamise ning haridussüsteemi edasiarendamise seaduse kehtestamisega, määrati õppeajaks 5 aastat ja neli kuud.

Tartu Veterinaarkool ja Veterinaariainstituut andsid oma lõpetajaile kas veterinaararsti või veterinaariamagistri kraadi. Esimene dissertatsioonitöö magistrikraadi taotlemiseks esitati Veterinaarkooli lõpetaja G. Weidemanni poolt 1853. a. teemal «Über die Pferderasse der Insel Oesel». Veterinaariateaduskond andis oma lõpetajaile kodanlikul perioodil veterinaararsti või veterinaariadoktori kraadi; nõukogude perioodil veterinaararsti, veterinaariakandidaadi või veterinaariadoktori kraadi.

Lõpetajate arv perioodide järgi on järgmine:

	Veterinaararste	Veterinaaria		
		magistreid	kandidaate	doktoreid
Veterinaarkool 1848—1872	112	12	—	—
Veterinaariainstituut 1873—1918	1630	79	—	—
Veterinaariateaduskond:				
a) kodanlik periood 1919—1940	226	—	—	9
b) nõukogude periood 1940—1961	556	—	21	2
Kokku	2524	91	18	11

Veterinaariateaduskonna

tegevust nõukogude korra ajal iseloomustab intensiivne õppe-, kasvatus- ja uurimistöö, dialektilis-materialistliku maailmavaate omandamine õppejõudude ja üliõpilaste poolt ning uurimistööde tihe side tootmisega. Õppe- ja teadusliku töö ümberkorraldamisel lähtuti nõukogude teadlaste uurimistöö tulemustest ning kogemus-

test. Koos õppetöö intensiivistumisega suurendati õppe- ja abi-õppejõudude koosseisu ja laiendati kateedreid. Uutena loodi juurde füsioloogia ja farmakoloogia laboratooriumid koos vastavate õppejõududega ning bioloogilise ja orgaanilise keemia kateeder 5 õppejõuga. Viimane viidi üle alates 1. sept. 1958. a. Zootehnikateaduskonna koosseisu.

Praegu töötab teaduskonnas 6 kateedrit 22 õppejõuga. Otsese uurimistöo kõrval tegeleb enamik teaduskonna õppejõude oma eriala populariseerimisega ja eestikeelse õppekirjanduse väljaandmisega. Sellelt seisukohalt väärivad esiletõstmist Eesti NSV teeneline teadlane prof. J. Tehver, kes on kirjutanud õpperaamatuid anatoomia, histoloogia ja füsioloogia alalt, prof. R. Säre hobuserautamise ja prof. A. Laas kliinilise diagnostika alalt, ning mittenakkavate sisehaiguste ja tõlkekirjanduse alalt Eesti NSV teeneline teadlane prof. J. K a a r d e.

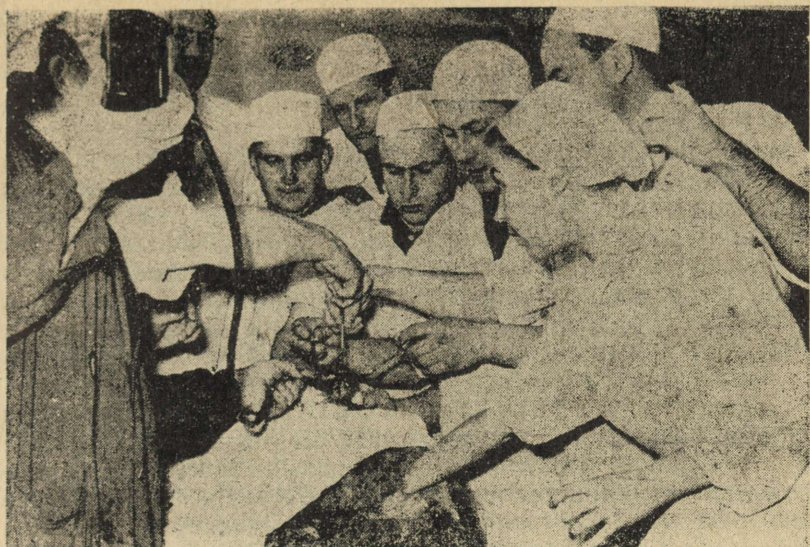
Kateedrites lahendatakse mitmesuguseid meie sotsialistlikule põllumajandusele vajalikke teaduslikke probleeme, mida võib kokku võtta järgmiselt:

Anatoomia, histoloogia ja embrüoloogia kateedri õppejõud tegelevad põllumajandusloomade suguelundite uurimisega, selgitades emaka ja udara verevarustust, lindude munajuha ealisi muutusi, tsütokeemilisi näitajaid emise emakas ja postpuberteetse ovogeneesi küsimusi imetajatel loomadel. Peale selle on välja töötatud uus meetod sigadelt verevõtmise tehnika kohta. Kateedris on konstrueeritud universaalne matseratsiooniparaat, mis on leidnud juurutamist teistes NSVL kõrgemates õppeasutustes. Kateedri juhatajaks on Eesti NSV teeneline teadlane veterinaariadoktor professor Julius Tehver, kes on mitmete õpperaamatute autor.

Patoloogilise anatoomia ja parasitoloogia kateedris uuritakse haiguste patogeneesi, patoloogiliste muutuste laadi ja ulatust sigade hepätodüsroofia, hobuste müoglobiinuuria, vasikate kopsupõletiku, sigade influentsa ja katku ning vasikate ja veelindude paratüüfuse puhul. Vasikate paratüüfuse tõrjeks valmistati kateedris formoolvaktsiini, mille süstimisega likvideeriti vastavates majandites vasikate paratüüfus. Kateedris valmistatud vaktsiini kasutamise on teostatud samuti sigade influentsa ja pardi- ning hanetibude paratüüfuse tõrjet.

Parasitoloogia alal on selgitatud sigadel ja kodulindudel esinevate soolteparasiitide liigiline koostis Eesti NSV-s. Mitmete parasitaarhaiguste tõrjeks on välja töötatud vastavad profülaktika- ja ravimeetodid.

Veiste tuberkuloosi diagnoosi täpsustamiseks on kateeder töötanud välja oma menetluse, mis on juurutatud paljudes Eesti NSV rajoonides. Kateedrit juhatab veterinaariadoktor professor Vassil Rida la.

Üliõpilased kirurgia praktikumil.

Füsioloogia ja loomatervishoiu kateedris oli põhiliseks teemaks loomatervishoiu alal sigade mikrokliima uurimine. Sellelt alalt tehtud ettepanekuid arvestatakse uute loomakasvatushoonete projekteerimisel.

Piima- ja piimasaaduste kvaliteedi tõstmise eesmärgil jätkatakse kateedris Tartus turustatava piima ja piimasaaduste uurimist. Kateedris uuritakse loomasöötade hügieenilisi omadusi ning sellekohaseid uurimismeetodeid on juurutatud veterinaarlaboratooriumide praktikasse. Peale selle tegeleb kateeder mesilaste haudmehaiguste diagnoosimisega ja aitab kaasa mesilaste haiguste tõrje organiseerimisele.

Füsioloogia alalt uuritakse koduloomade seerumi koliinesteraasi sõltuvust närvisüsteemi talitluslikust seisundist ja süsi-vesikute omastamise ning ainevahetusega seotud küsimusi veistel. Peale selle uuriti mõnede lahtistite võrdlevat hinnangut karusloomadel ja kuraare ning koliinergiliste ainete toimemehhanismi. Kateedri juhatajaks on veterinaariadoktor professor Elfriede Ridala.

Loomataudide, mikrobioloogia ja veterinaar-sanitaarse ekspertiisi kateeder tegeleb põllumajandusloomade nakkushaiguste profülaktika ja ravimeetodite väljatöötamisega, arvestades tingimusi kohalikes kolhoosides ja sovhoosides. Samuti uuritakse loomsete toiduainete kvaliteedi parandamist ja toiduainete riknemise vältimist, selgitades tapaloomade

väsimuse ja nende transportimisel kehtiva olukorra mõju liha kvaliteedile. Peale selle on kateedris uuritud hobustranspordi rationaliseerimist kolhoosides ja rakmetest põhjustatud vigastusi hobustel. Kateedri juhataja on veterinaariakandidaat dotsent Evald Peebsen.

Mittenakkavate sisehaiguste kateedris lahendatakse mitmesuguseid põllumajandusloomade sisehaiguste nagu ainevahetuse, kasvikute haiguste jne. probleeme, samuti sigade seedetrakti parasitaarhaiguste leviku, põhjuste, ravi ja profülaktika küsimusi. Eriti väärib esiletõstmist lehmade udarapõletiku leviku, etioloogia ja diagnoosimise uurimine ning sobivate ravi- ja tõrjemeetodite selgitamine Eesti NSV oludes, mille tulemusi on ulatuslikult juurutatud praktikasse. Kateedrit juhatab Eesti NSV teeneline teadlane professor Johannes K a a r d e.

Kirurgia ja sünnitusabi kateedris uuritakse põllumajandusloomade kirurgiliste haiguste diagnoosimise ja ravimeetodite täiustamist. On välja töötatud uus meetod suurte songade opereerimiseks põllumajandusloomadel ja eesnaha ahenemise operatsiooniks pullidel. Praegu on praktikasse juurutamisel põllumajandusloomade uus kastratsiooni meetod, keisrilõige lehmadel ja udarapõletike uuemad ravimeetodid. Kateedri juhatajaks on veterinaariakandidaat vanemõpetaja Kalju R e i d l a.

Teaduskonna dekaaniks on veterinaariakandidaat dotsent Paul S a k s.

Nõukogude veterinaararst täidab oma tööpostil vastutusrikkaid ülesandeid, kuna loomakasvatuse on Eesti NSV rahvamajanduse üheks oluliseks tootmisharuks. Õigeaegselt teostatud veterinaarprofülaktiliste abinõude rakendamisega majandites välditakse ohtlike nakkus- ja inyasioonahaiguste puhkemine loomade hulgas. Sügavaid erialalisi teadmisi ja kogemusi peab omama veterinaararst ka kirurgiliste haiguste vältimisel ja ravimisel.

Kaasaja sotsialistlikke suurmajandeid teenindav veterinaararst pole üksnes haige looma ravija, vaid ta on mitšuuriinliku bioloogia ja pavlovliku füsioloogiaga varustatud eriteadlane, otsija, uurija ja avastaja, kes peab võitlema haiguste tekke vastu ja loomakasvatust arendades kaasa aitama uute, kõrge produktiooniga loomatõugude aretamisele.

Nende nõuete rahuldamiseks on nõukogude perioodil õppekava täiendatud uute distsipliinidega ja seniseid aineprogramme avardatud vastavalt kaasaja nõuetele.

Veterinaararstide ettevalmistus Eesti Põllumajanduse Akadeemias on viimasel ajal tunduvalt ümber korraldatud. Alates 1. septembrist 1959. a. kehtestati

mis koostati NSVL Ulemnõukogu poolt vastu võetud seaduse «Kooli ja elu sidemete tugevdamisest ning rahvahariduse süsteemi edasiarendamisest meie maal» alusel. Uuele õppeplaanile läks üle esimene kursus alates 1. septembrist 1959. a.

Kõnesoleva õppeplaani üheks oluliseks uuenduseks on see, et 1. õppeprotsessis suurendatakse praktiliste tööde osatähtsust tootmistöö praktika sisseviimisega esimese, teise ja kolmanda kursuse õppeplaani ja

2. pikendatakse õppeaega nelja kuu võrra, seega õppeaeg kestab 5 aastat ja neli kuud.

Võrreldes endise õppeplaaniga on Veterinaariateaduskonnas pikendatud praktilistele töödele ettenähtud aega rohkem kui kolm korda (26 nädalalt 86 nädalale). Tootmistöö praktika toimub esimesel, teisel ja kolmandal kursusel kokku 33 nädalat, õppepraktika esimesel, teisel, kolmandal, neljandal ja viiendal kursusel kokku on 29 nädalat ja tootmispraktika viiendal kursusel — kokku 24 nädalat. Tootmistöö praktika perioodil toimub õppetöö kaugõppe korras. Tootmistöö praktika puhul suunatakse üliõpilasi tööle Eesti Põllumajanduse Akadeemia õppe- ja katsemajanditesse Raadile, Sootaha, Eerikale. Tootmistööl tegelevad üliõpilased nende töödega, mida tulevane kõrgema haridusega spetsialist juhtima hakkab.

Õppepraktika

toimub õppeprogrammis ettenähtud distsipliinides ning viiakse läbi vastavates kateedrites või vajaduse korral väljasõitude näol kolhoosidesse ja sovhoosidesse, lihakombinaati ja kunstliku seemenduse jaamadesse. Tootmispraktika puhul suunatakse üliõpilased tööle parematesse veterinaarjaoskondadesse ja -kliinikutesse, kus nad töötavad tootmise tingimustes kohapealsete veterinaararstide otsesel juhendamisel.

Pärast kursuse eksamite ja arvestuste edukat sooritamist järgneb kompleksne riigieksam või diplomitöö kaitsmine, mille õiendamise järel antakse lõpetajale välja diplom veterinaararsti kvalifikatsiooniga.

Seesugune oluline muudatus Veterinaariateaduskonna õppeplaanis praktiliste tööde osas võimaldab üliõpilastel senisest paremini omandada töökogemusi oma erialal ja ette valmistuda oma eriala spetsialistideks. Õppeaja pikenedes suureneb ka teoreetiliste teadmiste erikaal, kuna loengute kõrval täiendavad üliõpilased oma teadmisi iseseisva õppimise ja teadusliku uurimistöö näol.

toimub vastavalt erialadele kõikide kateedrite juurde kinnistatud üliõpilaste teaduslikes ringides õppejõudude juhendamisel. Valminud üliõpilastööd kantakse ette üliõpilaste teaduslike ringide koosolekuil. Paremad tööd aga esitatakse üks kord aastas toimival üliõpilaste Teadusliku Ühingu teaduslikul konverentsil. Käesoleval aastal toimunud Eesti Põllumajanduse Akadeemia üliõpilaste teadusliku ühingu konverentsil esinesid Veterinaariateaduskonna üliõpilased 29 ettekandega. Peale selle on Veterinaariateaduskonna üliõpilased esinenud oma teaduslike uurimistöödega teistes vennesvabariikides, nagu Moskva Veterinaariaakadeemia, Lenigradi Veterinaariainstituudi, Leedu Veterinaariaakadeemia ja Läti Põllumajanduse Akadeemia Veterinaariateaduskonna Üliõpilaste Teadusliku Ühingu konverentsidel.

Teaduslikel konverentsidel ettekantud uurimistööd avaldatakse üliõpilaste teaduslike tööde kogumikes. Viimastest on seni ilmunud esimene köide, mis sisaldab 21 veterinaariaalast tööd.

Arvestades õppeaja kestel saadud tõhusat poliitilist, teoreetilist ja praktilist ettevalmistust, on tulevased veterinaararstid võimalised edukalt töötama oma erialal ja täitma kõiki neid ülesandeid, mida esitavad neile partei ja valitsus.

Veterinaariateaduskonna lõpetajad on seni suunatud ENSV Põllumajanduse Ministeeriumi, ENSV Rahvamajanduse Nõukogu Liha- ja Piimatööstuse Valitsuse teenistusse. Nad töötavad rajooni pea-veterinaararstidena, veterinaarjaoskonna juhatajatena, veterinaarlaboratooriumides ja põllumajandusloomade kunstliku seemenduse jaamades spetsialistidena, zootehnikutena jne. Paljud lõpetajad töötavad veterinaararstidena lihakombinaatides, pedagoogidena erialastes tehnikumides, teaduslike töötajatena uurimisinstituutides ja õppejõududena Eesti Põllumajanduse Akadeemias.

Peale oma kutsealase töö võtavad veterinaararstid aktiivselt osa ühiskondlik-poliitilisest elust, olles valitud rahvasaadikuteks, rahvakohtu kaasistujateks jne.

Liha- ja piimasaaduste tehnoloogia osakond.

Liha ja piima tootmine on Eesti NSV põllumajanduses üheks tähtsamaks tootmisharuks. Vastavalt meie rahvamajanduse plaanile, mis näeb ette üldise põllumajandussaaduste tootmise laiendamise, kulgeb liha ja piima tootmine ka järgnevatel aastatel tõusu suunas. Liha- ja piimatööstuse pidev suurenemine nõuab arenenud tööstust ja vastava kvalifikatsiooniga eriteadlaste kaadrit. Et rahuldada meie töötajate järjest suurenevat nõudlikust toiduainete kvaliteedi suhtes, vajab meie liha- ja piimatöös-

tus kõrgesti kvalifitseeritud insener-tehnolooge, kes eriteadlastena on suutelised oskuslikult juhtima tööstustehnoloogilisi protsesse liha- ja piimatööstustes.

1960. a. sügisel avati Eesti Põllumajanduse Akadeemia Veterinaariateaduskonnas liha- ja piimasaaduste tehnoloogia osakond. Kõnesolevasse osakonda võeti vastu 20 üliõpilast, neist 10 liha- ja 10 piimasaaduste tehnoloogia alale. Peale selle võetakse vastu liha- ja piimasaaduste tehnoloogia osakonda 25 mittestatsionaarset üliõpilast, kes oma õpinguid sooritavad kaugõppe teel. Õppeaeg liha- ja piimasaaduste tehnoloogia osakonnas kestab 5,5 aastat. Esimesel kolmel aastal on õppeplaanis peamiselt üld- ja propedeutilised distsipliinid. Tootmistöö ja õppepraktika toimuvad vastavates tööstustes — liha- ja piimakombinaatides. Neljandast kursusest algab spetsialiseerumine erialade järgi, s. o. vastavalt kas liha- või piimasaaduste tehnoloogia suunas.

Liha- ja piimasaaduste tehnoloogia osakonna lõpetajad saavad liha- ja piimatööstuse insener-tehnoloogi kvalifikatsiooni.

PÖLLUMAJANDUSE MEHCHANISEERIMISE TEADUSKOND.

Van. õp. H. Möller

Kodanlikus Eestis ei toimunud insener-mehhaanikute ettevalmistamist põllumajanduse mehhaniseerimise alal. Küll aga oli 1919. a. Tartu Ülikooli juurde asutatud Põllumajandusteaduskonnas põllumajanduslike riistade ja masinate õppetool algul ühe õpetaja kohaga, alates 1925. aastast ühe dotsendi kohaga (dots. A. Luksepp), 1920 a. asutati ka põllumajanduslike riistade ja masinate kabinet, millel oli teatav kogu masinaehitusmaterjale, masinaelemente ja põllutööriistu. Osa tolleaegsest kogust (põllumajanduslike masinate puidust mudelid) on praegugi teaduskonnal alles ja pakub ajaloolist huvi.

Kommunistlik partei ja Nõukogude valitsus pööravad suurt tähelepanu põllumajanduse mehhaniseerimisele. Tänu sellele organiseeriti 1950. aastal Tallinna Polütehnilise Instituudi juures Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskond, mis seoses Eesti Põllumajanduse Akadeemia asutamisega 1951. aastal toodi üle viimase koosseisu. Praktiliselt toodi üle ainult üliõpilaskond, kuna nii kateedrite kui ka laboratooriumide organiseerimine toimus täielikult EPA juures.

1951. aastal organiseeriti Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskonnas 3 kateedrit:

autode-traktorite ja remondi kateeder, mille juhatajaks oli van. õp. V. Meerits,

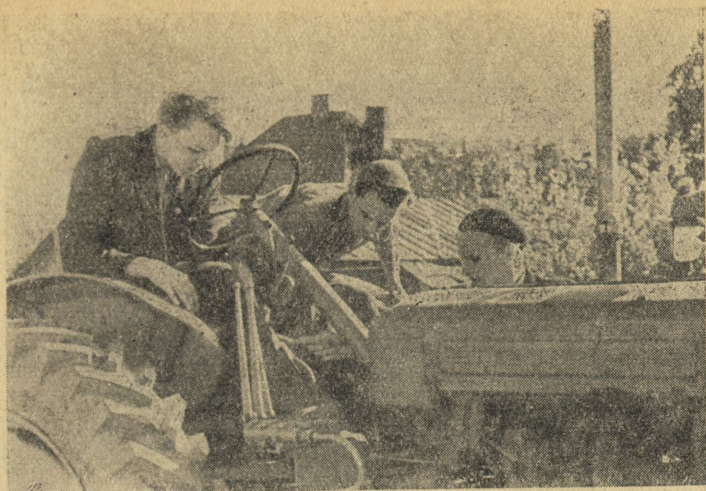
loomakasvatusefarmide mehhaniseerimise ja elektrifitseerimise kateeder — juhataja van. õp. H. Tamm ja

põllutööriistade ja masinate kateeder — juhataja dots. E. Nurk.

Seoses teaduskonna kasvuga toimus järgnevatel aastatel intensiivne laboratooriumide organiseerimine ja kateedrite kujundamine.

Käesolevaks ajaks

on Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskonnas 5 kateedrit: metallide tehnoloogia ja remondi kateeder — juhataja van. õp. H. Täär,

Üliõpilased traktori praktikal

põllutöomasinate ja masina-traktoripargi ekspluatatsiooni kateeder — juhataja van. õp. H. Möller,

autode ja traktorite kateeder — juhataja van. õp. V. Meerits,
elektrifitseerimise kateeder — juhataja prof. H. Vörk ja
teoreetilise ja rakendusmehhaanika kateeder — juhataja dots.
G. Bichele,

millede koosseisu kuulub kokku 33 laboratooriumi ja 1 õppetöökoda.

Dekaaniks on füüsika-matemaatikateaduste kandidaat dotsent Gleb Bichele.

Paremini on varustatud kaasaegsete seadmetega mootorite katsetamise, elektriseadmete, toiteseadmete jt. laboratooriumid autode ja traktorite kateedris; metallide tehnoloogia, metallograafia ning tolerantside ja tehniliste mõõtmiste ning remondi laboratooriumid remondi ja metallide tehnoloogia kateedris; traktorite katsetamise, traktorite tehnilise hooldamise, pinnaseharimise masinate jt. laboratooriumid põllutöomasinate ja masina-traktoripargi ekspluatatsiooni kateedris; elektrimasinate, elektriliste mõõtmiste, vesivarustuse jt. laboratooriumid elektrifitseerimise kateedris. Õppetöökogas on 15 erinevat metallitöötlemise pinki, kus üliõpilased kahe semestri vältel õpivad praktilist metallitööd.

Teaduskonna organiseerimisel oli teaduskonnas üks eesti õppekeelega osakond, alates 1954. aastast toimub õppetöö kahes, eesti ja vene õppekeelega voorudes.

toimub teaduskonnale ettenähtud õppeplaani järgi. Vastavalt kooli ja elu sidemete tugevdamise seadusele muudeti teaduskonna õppeplaani ja õppetöö kestvust pikendati 5,5 aastale. Praeguse õppeplaani järgi on palju aega eraldatud tööpraktikale (46 nädalat) ja tootmispraktikale (38 nädalat). Õppeplaanis on ette nähtud järgmiste õppeainete tsüklite läbitöötamine:

ühiskonnateadused — NLKP ajalugu, poliitiline ökonomia, dialektiline ja ajalooline materialism — 400 tundi,

üldinsenerliku ettevalmistuse kindlustavad distsipliinid — kõrgem matemaatika, füüsika, üldine keemia, kujutav geomeetria ja masinaehituslik joonestamine, teoreetiline mehhaanika, tugevusõpetus, masinate ja mehhanismide teooria, masinaelemendid ja tõstetranspordimasinad, hüdraulika, metallide tehnoloogia ja nende termiline töötlemine, termodünaamika, ohutustehnika jne., kokku 3000 tundi,

erialased distsipliinid — elektriajam ja elektrienergia kasutamine põllumajanduses, põllumajanduslikud masinad, autod ja traktorid, loomakasvatusefarmide mehhaniseerimine, masinatraktoripargi ekspluatatsioon, autode, traktorite ja põllumajanduslike masinate remont jne. — 1400 tundi. Tuleb märkida, et kasutatavas õppeplaanis on ette nähtud rida uusi distsipliine, nagu uued materjalid tehnikas, matemaatilised masinad ja programmeerimine, rakenduslik aatomifüüsika, automatiseerimise alused ja põllumajanduslike tootmisprotsesside automatiseerimine.

Kõrvuti nimetatud teoreetilise õppetööga teostatakse

praktilist õppetööd

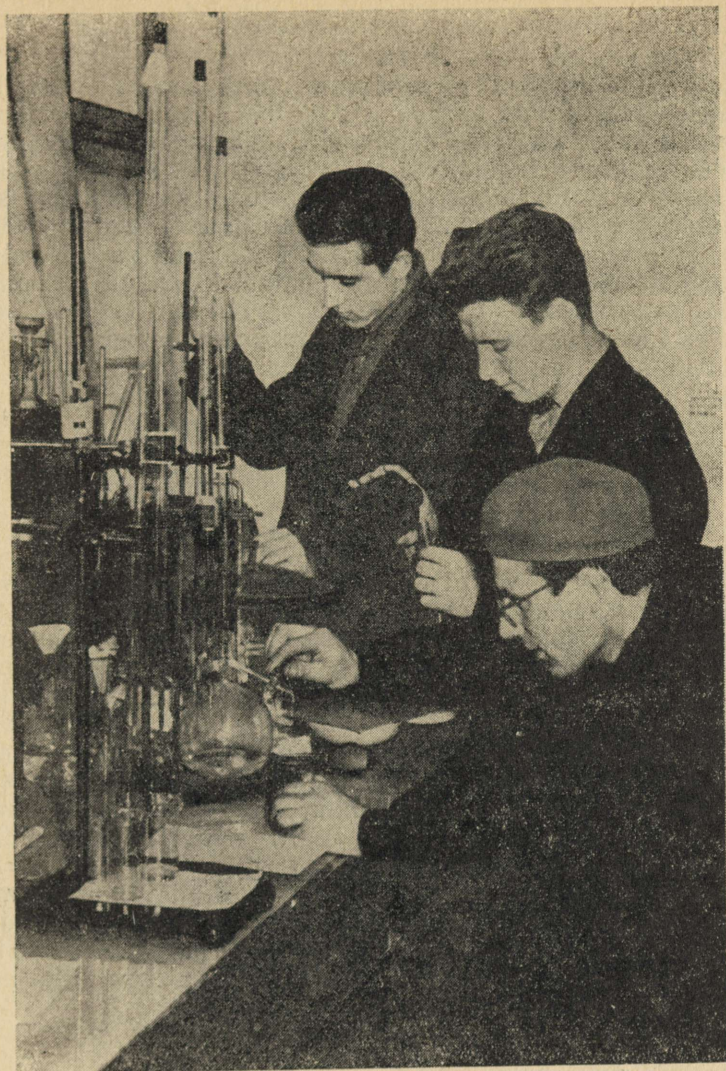
I kursusel 12 nädala ulatuses, millest 4 nädalat kulub üldtutvustavaks tööpraktikaks, 4 nädalat lukksepa õppepraktikaks ja 4 nädalat kombaineri õppepraktikaks. I kursuse lõpetamisel sooritavad üliõpilased kvalifikatsioonieksami kombaineri kutse saamiseks.

II kursusel viibivad üliõpilased 4 nädalat tehnoloogilisel praktikal NSV Liidu suurimates traktoritehastes (Minskis, Lipetskis jt.) ja 4 nädalat traktoristi õppepraktikal, mille järel sooritavad lukksepa ja traktoristi kvalifikatsiooni eksami.

III kursusel teostatakse 2 nädalat autojuhi õppepraktikat ja 28 nädalat tootmistööd majandis, mille järel üliõpilastele ommistatakse III liigi autojuhi kutse.

IV kursuse lõpetanud lähevad üliõpilased 14 nädalaks masinate ekspluatatsiooni alasele tootmispraktikale ja

V kursusel 6 nädalaks masinate remondi alasele praktikale. Diplomiprojekti koostamisele eelneb 14-nädalane diplo-

II kursuse üliõpilasi valu keemilist koostist määramas tehas «Võit» laboratooriumis laborandi A. Runge juhendamisel

mielne tootmispraktika. Tootmispraktikal omandavad üliõpilased kogemusi majandi töö juhtimiseks ja masinapargi töö organiseerimiseks.

Paralleelselt õppetööga toimub erialaste distsipliinide süvendamine

ridades. ÜTÜ ringe on teaduskonnas neli, kus üliõpilased on hulgaliselt lahendanud uusi ning praktilist huvi pakkuvaid probleeme. Nii konstrueerisid üliõpilased T. Kreutzberg integreeriva dünamomeetri induktiivse anduri baasil, F. Kogel jõudude ja rõhkude klassifikaatori, V. Laja kanala valgustamise auto- maadi, O. Rajaväli lohistaja BH-3,0 rippkonstruktsiooni traktori «Belaruss» ettehaakimiseks jne. Paljud tööd on pühendatud põllumajanduslike ettevõtete töö analüüsile, nagu üliõpilaste Ü. Rõõmusoksa, J. Voitease, M. Feldmanni ja L. Raba tööd Eesti NSV sovhooside ja remonditehnikajaamade tehnöko- noomiliste näitajate analüüsi osas, üliõpilase A. Varda töö Vao sovhoosi traktoripargi kasutamise osas jne. Rea tööde järeldused on otstarbekalt juurutatud praktikasse.

1960. aastal organiseeriti teaduskonnas

ühiskondlik konstruktorite büroo,

mille ülesandeks on veelgi enam lähendada õppetööd praktikale ja abistada ettevõtteid tehniliste probleemide lahendamisel. Nii konstrueerivad üliõpilased V. Linnuste kaldavaiade rammimise seadet ja K. Somp puitdrenaažtorude freesmasinat Tartu Remonditehnikajaamale. Edukalt abistavad üliõpilased ratsionaliseerijaid tehnilise dokumentatsiooni vormistamisel.

Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskonna on lõpetanud 394 insener-mehhaanikut põllumajanduslike tootmisprotsesside mehhaniseerimise alal, kellest enamik töötab edukalt oma erialal. Nii töötab J. Kriis koondise «Eesti Põllumajandustehnika» Abja osakonna juhatajana, A. Adamson Kuuste sovhoosi peamehhaanikuna, A. Palm, O. Lagle jt. Eesti Põllumajanduse Ministeeriumi aparaadis, E. Roostalu, O. Kolde jt. koondises «Eesti Põllumajandustehnika», A. Reintam, M. Karolin, A. Saarlepp, A. Tiigimäe jt. kõrgemates õppeasutustes ja teaduslikes uurimisinstituutides jne.

Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskonna

kateedrites

töötab 28 õppejõudu ja 25 töötajat abiõppepersonali hulgast. Teaduskonna õppejõudude poolt lahendatakse teadusliku uurimistöona rida kaasaja põllumajanduse mehhaniseerimise seisukohalt aktuaalseid probleeme. Nii näiteks konstrueeris van. õp. V. Meerits hüdraulilisi greiferlaadijaid töömahukate peale- ja mahaladimistööde mehhaniseerimiseks. Van. õp. M. Pille töötas välja originaalse meetodi metallide kontaktgalvaaniliseks katmiseks.

Van. õp. H. Täär lõpetas uurimised metallide hõõrdkeevituse osas. Rida uurimistöid on pühendatud masina-traktoripargi kasutamise efektiivsuse tõstmisele, nagu ass. U. Ausmehe ja van. õp. A. Tormi tööd ratastraktorite läbivuse suurendamisest Eesti NSV tingimustes, prof. H. Wõrgul on valminud õpikud «Õhuliinid terasjuhtmeist», «Elektrimasinad I» jne.

Teaduskonnal on perspektiivis eksperimentaal töökoja loomine, mille baasil veelgi aktiveeruks teaduslik uurimistöö.

Teaduskonna kollektiiv teeb kõik selleks, et edaspidi veelgi parandada õppe- ja teadusliku töö taset ning varustada vabariigi põllumajandust kõrgelt kvalifitseeritud mehhanisaatorite kaadriga.

METSAMAJANDUSE JA HÜDROMELIORATSIOONI TEADUSKOND.

Dekaan dotsent E. Laas

Kõrgema metsandusliku haridusega spetsialistide ettevalmistamist kodanlikus Eestis alustati 1920. a., kui Tartu Ülikooli Põllumajandusteaduskonna juures asutati

metsaosakond.

Vajadus kõrgema haridusega eriteadlaste järele tekkis seoses kodanliku valitsuse poolt kõigi mõisamaade riigistamisega ja riigimetsakondade moodustamisega. Õppeajaks metsaosakonnas oli 4 aastat, sellest 3,5 aastat teoreetilist tööd ja 0,5 aastat diplomitöö valmistamiseks. Kehtivaid plaane korrigeeriti mitmel korral, eriti üldainete osas. Lõpuks jäi eksamite arvuks 30. Suviseid õppepraktikume oli kolmel suvel: esimesel suvel geodeesias 3,5 nädalat, teisel suvel metsakasvatuses (koos metsakultuuridega) 3,5 nädalat ja metsatakseerimises 8 nädalat, kolmandal suvel metsakasvatuses 3,5 nädalat ning metsavalitsemises koos ekskursionidega 2,5 nädalat, seega kokku õppepraktikume 21 nädalat. Kogu õppetöö toimus nn. õppeainete süsteemis, eksameid sai sooritada kindlas järjekorras pärast vastavate eeleksamite sooritamist. Järgnevale kursusele ülemineku eksamid puudusid. Igal semestril oli kaks eksamisessiooni: semestri algul ja lõpul. Praktilistele töödele ja harjutustele pääsemiseks oli vaja sooritada kollokvium, samuti lõppesid praktilised tööd kollokviumiga.

Kuni 1936/37. õppeaastani ei olnud sisseastujate arv piiratud, kõikudes üksikutel aastatel 20—48. 1936/37. õppeaastast alates oli vastuvõtu normiks 25 üliõpilast ja 1939/40. õppeaastal 20. Keskmiselt oli neljal kursusel kokku 110 üliõpilast, mis aga 1939. a. langes 84-ni.

Kogu kodanliku aja vältel, s. o. 20 aastaga asus metsaosakonda õppima 569 üliõpilast. Teoreetilise kursuse (s. o. kõik eksamid ja arvestused) lõpetas 208 üliõpilast ehk 41% nende metsaosakonna üliõpilaste arvust, kes selle aja jooksul oleksid võinud lõpetada. Seega üle poole üliõpilasi lahkus enne lõpetamist.

Lahkumise tingisid peamiselt majanduslikud põhjused. Ülikooli kõrge õppemaks, vähene arv õppemaksust vabastamisi ja äärmiselt väike arv stipendiume ei võimaldanud kehvematest oludest pärinevatel üliõpilastel õpinguid lõpetada. Nad olid sunnitud otsima teenistust, ja seda Tartust mitte leides, loobuti õppimisest ülikoolis. Paljud õppisid vähemate või suuremate vaheaegadega, mistõttu õppimine ülikoolis venis väga pikale ja lõpetamiseks kulus mõnikord kaks korda rohkem aega õppeplaani.

Diplomiga lõpetas metsaosakonna 90 üliõpilast ehk 18% üliõpilastest, kes oleksid pidanud lõpetama, või 43% teoreetilise kursuse lõpetanuist. Ettenähtud 4 aastaga lõpetasid osakonna koos diplomitöö kaitsmisega ainult 4 üliõpilast! Seega kõrgema eriharidusega metsanduse spetsialistide ettevalmistamine kodanlikus Eestis toimus väga juhuslikult.

Nõukogude korra taaskehtestamisega 1940. a.

toimuvad olulised muudatused õppekorraldustes, mille aluseks olid Leningradi Metsatehnilise Akadeemia vastavad õppeplaanid. Õppeaeg muudeti 5-aastaseks, millest 4,5 aastat oli teoreetilist õppetööd ja 0,5 aastat praktiseerimiseks ning riigieksamiteks. Õppetöö viidi kursuste süsteemile: järgmise kursuse õppetööst osavõtuks oli vajalik sooritada kõik eelmise kursuse praktikumid ja eksamid. Metsaosakonna lõpetamisel tuli sooritada riigieksamid ja lõpetajaile anti metsamajanduse inseneri kutse.

Kuid saksa fašistide poolt alustatud sõja tagajärjel jäid kõik eespool nimetatud kavatsused teostamata. Fašistliku okupatsiooni raskeil aastail eksisteeris metsaosakond küll kuidagiviisi, kuid see

Üliõpilased tööl taimeaias

oli rohkem vaevaline viiremine kui normaalne õppetöö. Seda ilmestab kõige paremini ka teoreetilise kursuse lõpetajate arv, keda kolme okupatsioonistaasta kohta oli vaid 12.

Peale fašistliku okupatsiooni möödumist 1944. a. jätkab metsaosakond töötamist Tartu Riikliku Ülikooli Põllumajandusteaduskonna koosseisus. Esimesel okupatsioonijärgsel õppeaastal õpib metsaosakonnas 48 üliõpilast, neist on uusi sisseastujaid 24.

1946. a. kujundatakse metsaosakond ümber

Metsandusteaduskonnaks,

kus samal aastal avatakse ühtlasi metsatööstuse osakond juhtiva kaadri ettevalmistamiseks metsavarumistöödeks. 1949. a. avatakse teaduskonna juures veel metsamelioratsiooniosakond metsamaade kuivendamise spetsialistide ettevalmistamiseks.

Eesti Põllumajanduse Akadeemia asutamisega 1951. a. viiakse Metsandusteaduskond Tartu Riiklikust Ülikoolist Eesti Põllumajanduse Akadeemia koosseisu.

Teaduskonna igasse osakonda oli aastane vastuvõtt 25 üliõpilast, välja arvatud metsamajanduse osakond, kuhu kuni 1950. a. oli vastuvõtuks 50 üliõpilast. Vastavalt kaadrite vajaduse rahuldamisele metsamelioratsiooni ja metsatööstuse osas, aga samuti seoses sellega, et metsamelioratsiooni osakonna õppeplaani ei vastanud kohalikele oludele, suletakse metsamelioratsiooni osakond 1956. a. ja metsatööstuse osakond 1959. a.

Kogu sõjajärgsel perioodil on

lõpetajate arv

kolmes osakonnas kokku olnud 571, neist metsamajanduse osakonnas 355, metsatööstuse osakonnas 133 ja metsamelioratsiooni osakonnas 83. Vastuvõetuist ei ole õppeasutust lõpetanud diplomiga ainult 50 üliõpilast (ca 8%), s. o. kümme korda vähem kui kodanlikul perioodil.

1947.—1950. a. toimus lõpetamine riigieksamitega, 1951. a. alates diplomiprojekti kaitsmisega. Õppeaja kestus on olnud kogu aeg 4,5 aastat teoreetilist kursust ja 0,5 aastat diplomiprojekti koostamiseks ning kaitsmiseks.

1951. a. seoses Eesti Põllumajanduse Akadeemia asutamisega organiseeritakse vabariigi vajaduste rahuldamiseks kõrgema eriharidusega maaparandajate kaadri ettevalmistamisel.

Hüdromelioratsiooni ja Maakorralduse Teaduskond.

Vajadus maakorraldajate ja maaparandajate (hüdromelioraatorite) järele oli vabariigis suur. Praktiliselt puudusid Eesti NSV-s täiesti kõrgema haridusega maakorraldajad ja geodeedid, kelle

järele tekkis eriti suur vajadus seoses kolhooside organiseerimisega ja majandisese maakorralduse läbiviimisega. Kõrgema haridusega hüdro melioraatorite ettevalmistamise küsimus oli eriti terav seetõttu, et vabariigis leidis väga rohkesti liigniiskuse all kannatavaid põllumajanduslikke kõlvikuid, ja praegugi on veel ca $\frac{1}{3}$ vabariigi pindalast liigniiskuse all. Nagu nähtub seitseaastaku ülesandeist, kasvab vajadus kvalifitseeritud hüdro melioraatorite järele veelgi. Kui momendil ehitatakse drenaaži aastas 18 000 hektaril, siis 1964. a. tuleb seda ehitada juba 75 000 ha.

Suuri raskusi esines algul maakorraldusosakonna jaoks kvalifitseeritud õppejõudude saamiseks. Selleks kasutati esimestel aasatel isegi Moskva ja Leningradi teadlaste abi. Algul teeb kahe osakonnaga õppetööd peamiselt geodeesia ja maakorralduse kateeder. 1953. a. eraldatakse sellest hüdro melioratsiooni kateeder ja 1954. a. maakorralduse kateeder. Hüdro melioratsiooni kateedri õppejõud komplekteeritakse peamiselt EPA metsamelioratsiooni ja Tallinna Polütehnilise Instituudi lõpetajatest.

Maakorralduse osakonda lõpetati vastuvõtt alates 1955. a.

Seoses osakondade vähenemisega nii Metsandusteaduskonnas kui ka Hüdro melioratsiooni ja Maakorralduse Teaduskonnas ühendatakse nimetatud teaduskonnad ühiseks teaduskonnaks —

Metsamajanduse ja Hüdro melioratsiooni Teaduskonnaks

kolme osakonnaga: metsamajandus, hüdro melioratsioon ja maakorraldus. Maakorraldusosakonnast lastakse välja viimased lõpetajad 1959. a. kevadel ning sama aasta sügisel avatakse osakond uuesti, kuhu võetakse vastu üle aasta 25 üliõpilast.

Eesti Põllumajanduse Akadeemia hüdro melioratsiooni osakonna on lõpetanud 5 lennu kestel 148 kõrgema haridusega insener-hüdrotehnika diplomit omavat maaparandajat ning maakorralduse osakonna ajavahemikul 1956—1959. a. 187 diplomiga insener-maakorraldajat.

Üliõpilaste ettevalmistamisel eriala headeks spetsialistideks on väga palju kaasa aidanud

Üliõpilaste Teaduslik Ühing

oma ringide kaudu, milledest esimene «Metsakasvatuse ja -kaitse teaduslik ring» organiseeriti juba 1946. a. tollaegse metsakasvatuse kateedri juhataja van. õpet. A. Karu initsiatiivil. Ring, olles esimesi selletaolisi TRÜ-s, arendas üliõpilaste hulgas väga mitmekesist ja huvitavat tegevust. Selline töö leiab head vastukaja üliõpilaste hulgas ja peagi töötab teaduskonnas 6 ÜTÜ ringi, hõlmates praegu rohkem kui 50% teaduskonna üliõpilastest. ÜTÜ töö aasta kokkuvõtteks on kujunenud igaaastased ÜTÜ konverentsid. EPA-s seni läbiviidud üheksal ÜTÜ konverentsil on ette kantud

rohkem kui 270 tööd, millest mitmed (A. Paivel, A. Arukusk), on autasustatud NSVL Kõrgema Hariduse Ministeeriumi aukirjaga mitmed tööd (H. Kasesalu, H. Matteus, U. Peep, L. Raid jt) on premeeritud rahaliste preemiatega ülelinnalistel üliõpilaste tööde ülevaatusel. Peale konverentside on igal aastal peetud rohkesti ettekandeid ringide töökoosolekutel. 1956. a. ja 1959. a. viidi teaduskonnas läbi ÜTÜ töö tutvustamiseks ja propageerimiseks iseseisvad konverentsid teadusliku uurimistöö metoodika küsimustes. Huvitavaks töövormiks ringides on kujunenud mitmesugused kursused, nagu metsasammalde määramise, kõrreliste määramise, topiste valmistamise jt. kursused.

Töö üliõpilaste teaduslikes ringides on väga palju kaasa aidanud eriala omandamisele. Aktiivsemad ringide tööst osavõtjad on siirdunud peale õppeasutuse lõpetamist õppejõududeks või aspirantuuri ning sealt edasi teaduslikeks töötajaks TA süsteemis. Paljudel ÜTÜ ringides alustatud töödest on välja kujunenud kandidaadi dissertatsioonid, nagu A. Paveli, E. Kaare jt omad. Suure tähtsusega on olnud teaduskonna poolt ÜTÜ ringi raames parginduse olukorra uurimise alal tehtud töö. Nii alustati parkidealase uurimistööga 1949. a. Saaremaal ja seni on uuritud parginduse olukorda Saaremaal, Jõhvi, Räpina, Suure-Jaani, Võru, Kilingi-Nõmme, Viljandi, Elva ja Tartu rajoonides. See on võimaldanud inventeerida enamik nende rajoonide parke ja ühtlasi teha ettepanekuid olukorra paremustamiseks.

Üliõpilaste vaba aja veetmisel on teaduskonnas omandanud laialdase populaaruse

kunstiline isetegevus.

Teaduskonnas tegutsevad meeskoor, puhkpilliorkester, estraadiorkester, mees- ja naiskvartetid, rahvatantsurühm, võimlemisrühmad jt. Kõrge kunstimeisterlikkuse poolest on tuntud paljud laulukui ka instrumentaalsolistid. Viimastel aastatel on teaduskond, välja arvatud 1960 a., tulnud üleakadeemialistel isetegevuse ja omaloomingu olümpiaadidel esikohale.

Teaduskond koosneb

momendil viiest kateedrist, nendest kaks: metsakorralduse ja metsamajanduse ökonoomika kateeder, juhataja dots. N. Gräzin, ja metsakasvatuse ja metsakultuuride kateeder, juhataja dots. E. Laas, teenindavad peamiselt metsamajanduse osakonda, hüdromelioratsiooni kateeder, juhataja dots. H. Haldre, teenindab peamiselt hüdromelioratsiooni osakonda, kuna aga kõrgema matemaatika ja geodeesia kateeder, juhataja dots. H. Muischniek, ja ehitusmehhaanika kateeder, juhat. dots. N. Kalter, teenindavad peale teaduskonna kateedrite, veel teisi teaduskondi.

Teaduskonna dekaaniks on bioloogiakandidaat dotsent Endel Laas.

Eesti Põllumajanduse Akadeemia moodustamisel 1951. a. oli teaduskonnas ainult kaks teaduste kandidaati ja neli kutsega õppeõudu (dotsenti). Seepärast oli ka peamine tähelepanu suunatud õppejõudude kvalifikatsiooni tõstmisele. Käesolevani on valminud 13 kandidaadi dissertatsioonitööd ning neist on kaitstud 11: N. Gräzin (1953), N. Kalter (1954), A. Karu (1956), O. Henno (1956), E. Pihelgas (1956), E. Laas (1956), H. Haldre (1956), A. Jürimäe (1958), L. Muiste (1958), N. Oll (1958), A. Astaškin (1960). Valminud on kandidaadi dissertatsioonid A. Maastikul ja T. Krigulil ning need tulevad kaitsmisele 1961. a.

Dotsendi kutse on omistatud 6-le õppejõule: N. Gräzin, J. Gabovitš, H. Haldre, E. Laas, N. Kalter, E. Pihelgas.

On saanud traditsiooniks EPA õppejõudude

teaduslikud konverentsid.

Teaduskonna õppejõudude poolt viimaste aastate konverentsidel ettekantud töödest on suurem osa avaldatud EPA teaduslike tööde kogumikes (1, 2, 3, 6, 11, ja 17), aga samuti ajakirjades.

Tähtsamatest lõpetatud teaduslikest töödest võib nimetada:

1. N. Gräzin, «Metsamajanduse organiseerimise alused II grupi metsades Eesti NSV-s», 1953.
2. N. Gräzin, «Metsa küpsus ja raievanuse määramine II grupi metsades Eestis NSV-s».
3. A. Karu, «Juurepessu (*Fomes annosus* Fr.) kahjustuse olemus mullastikutingimustest ja metsade majandamisest Eesti NSV kuusepuistuis», 1956.
4. A. Karu — L. Muiste, «Eesti metsa kasvukohatüübid», 1958.
5. T. Krigul, «Looduslik laasumine männi- ja kuusepuistutes ja puude laasimine kõrgekvaliteedilise tarbetüve kasvatamise eesmärgil Eesti NSV tingimustes», 1958. a.
6. E. Laas, «Uurimisi lehise seemnete kvaliteedist ja kasutamisest Eesti NSV tingimustes», 1956.
7. L. Muiste, «Uurimusi Kagu-Eesti männikultuurpuistuis», 1958.
8. N. Oll, «Puidu kasutamisest hoonete rajamisel nõrkadele ja tugevasti kokkusurutavatele pinnastele», 1957.
9. E. Pihelgas, «Loometsade raiestike ökoloogilised tingimused ja neile vastavad metsakultiveerimismetodid», 1956.
10. K. Veermets, «Männipuidu tehnilised omadused Eesti NSV-s olenevalt kasvukohatingimustest», 1959.
11. A. Jürimäe, «Kuusikud Eesti NSV-s ja abinõud nende sanitaarse seisundi tõstmiseks», 1958.

Üliõpilased hüdromeetria praktikumil

12. J. Kuum, «Soode kuivendamine ja kasutamine põllumajanduses», 1954.

13. J. Kuum ja E. Toomingas, «Põllumajanduslik dre-naaž», 1959.

Käesoleval momendil on kateedrites

teaduslik uurimistöö

suunatud kõige aktuaalsemate metsamajanduslike, maaparanduse ja ehitusalaste küsimuste lahendamisele. Paljud uuritavad teemad on küllalt laiaulatuslikud ja mitmed neist peavad välja kujunema dissertatsioonideks.

Üksikutes kateedrites töötatakse järgmiste küsimuste lahendamisel:

Metsakorralduse ja metsamajaduse ökonoomika kateedris uurib dots. N. Gräzin kunstliku päritoluga männipuistute kasvukäiku, dots. K. Veermets jätkab okaspuude tehniliste omaduste uurimist olenevalt kasvukohast, van. õp. T. Krigul selgitab lehtpuude looduslikku laasumist, aga ühtlasi nende laasimise võimalusi ning dots. kt. O. Henno uurib kuuse ja kase segapuistute kasvatamise küsimusi eesmärgiga tõsta puistute tootlikkust.

Metsakasvatuse ja metsakultuuride kateedris uurib dots. E. Laas kuuse, lehise ja ebatsuuga seemnete kvaliteeti ning nende liikide kasvatamise küsimusi, eriti pärilikkuse nähtusi, aga samuti on väljatöötamisel erinevatele kasvukoha-tingimustele vastavad metsakultuuride tüübid. Dots. E. Pihelgas uurib pärilikkuse küsimusi ja vääristamise teel seemneistandike rajamise küsimusi harilikul männil. V. õpet. L. Muiste uurimistöö ülesandeks on välja töötada vabariigi jaoks metsatüübid, eriti aga nende järgi metsakasvatuslike võtete rakendamine.

Hüdro-melioratsiooni kateedris uurivad dots. H. Haldre, v. õp. A. Maastik ja assistent H. Tusti melioratiivsete süsteemide hüdraulilisi omadusi, van. õp. J. Kuuma uurimus on suunatud erinevate dre-naažisüsteemide ökonoomilisele analüüsile, van. õpet. K. Alekand uurib drenide ummistust, v. õp. M. Sepp uurib nõlva kindlustamise küsimusi ning v. õpet. A. Jürimäe kuusikute tootlikkuse tõstmist metsamaade kuivendamise teel.

Ehitusmehhanika kateedris uurib dots. N. Oll ehituste rajamise küsimusi rorkadel ja tugevasti kokkusurutavatel pinnastel ning asetuskeskkonna mõju männi- ja kuusepuidu säilivusele konstruktsioonides. Dots. N. Kalter lahendab metsateede ehitamise ja parandamise küsimusi. V. õpet. R. Soidra uurib plastifitseerivate ainete mõju põlevkivituhk-sideainest valmistatud mörtide omadustele.

Kõrgema matemaatika ja geodeesia kateedri õppejõud koostavad peamiselt õpikuid ja meetodilist laadi töid. Teaduskonna katse- ja uurimistööde baasiks on olnud

Järvelja Õppe- ja Katsemetsamajand,

mille rajamisest möödub 1961. a. 40 aastat. Lisaks kodanlikul perioodil rajatud katsetele on sõjajärgsel perioodil rajatud rohkesti uusi katsealasid, eriti hooldusraiete, kultiveerimisküsimuste, laasimise, võõrpuuliikide kasvatamise jt. aladel. Taimlas on korraldatud katseid väetamise, külviaja, seemnete päritolu jt. küsimuste lahendamiseks.

Õppe- ja Katsemetsamajandis toimuvad õppejõudude juhtimisel igal aastal ka üliõpilaste suvised praktikumid. Kuni 1959. a. oli üliõpilastele ette nähtud ainult õppe- ja menetluspraktika. 1959/60. õppeaastast alates kehtestatud õppeplaanides tuli juurde veel tööpraktika ja üldine praktika kestus pikenes ligemale kaks korda. Selline ümberkorraldus oli vajalik õppetöö lähendamiseks tootmistööle, sest varem ei olnud paljud kõrgema kooli lõpetajad küllalt hästi ette valmistatud praktiliste ülesannete lahendamiseks: tööoskus jäi maha teoreetilistest teadmistest.

Uued kehtestatud õppeplaanid peavad kahtlematult kaasa aitama paremale tööalasele ettevalmistusele, aga ühtlasi aitavad kaasa teoreetiliste seisukohtade paremale mõistmisele ja paljude küsimuste sügavale analüüsimisele. Kõige selle tulemusena on teaduskond suutnud anda rahvamajandusele töökaid ja oma eriala armastavaid spetsialiste.

Nii töötab metsanduse lõpetajaid Metsamajanduse Peavalitsuses, Metsakorralduses, metsamajandite direktoritena, vanemmetsaülematena, metsakultuuride ja metsakasustuse inseneridena, metsaülematena.

Maakorralduse osakonna lõpetajaid leiame töötamas Eesti NSV mullastiku kaardistajaina ($\frac{1}{3}$ kogu vabariigi mullastiku kaardistajaist), insener-geodeetidena mitmetes projekterimisorganites, paljud insener-maakorraldajad töötavad aga otseselt sovhooside ja majandisestest territooriumide organiseerimise projektide koostamisel.

Hüdromelioratsiooni osakonna lõpetajaist töötab valdav osa (üle 90%) edukalt maaparanduse alal. Väga paljud teaduskonna sõjajärgsed lõpetajad töötavad edukalt Eesti Põllumajanduse Akadeemias õppejõududena: dots. kt. E. Pihelegas, teaduste kandidaadid V. Koslov, L. Muiste ja A. Jürimäe, vanemõpetajad H. Täär, H. Möller, M. Sepp jt., paljud aga teaduslikes uurimisasutustes teaduslike töötajatena, nagu teaduste kandidaadid M. Margus, U. Valk, P. Kollist, A. Hainla, A. Paivel, U. Riispere, E. Kaar jt.

Kahtlematult esineb teaduskonnas mitmeid kitsaskohti, mis sageli pidurdavad edukat õppe- kui ka uurimistööd. Peamiseks puuduseks on laboratooriumide seadmete puudulikkus, aga samuti asjaolu, et Järvselja Õppe- ja Katsemetsamajand on metsamajanduslikeks töödeks vajalike mehhanismidega puudulikult varustatud. Õppemajandis on terav puudus õpperuumidest ja ühiselamust, mille väljaehitamisele tuleb asuda kõige lähemal ajal. Õppe- ja teadusliku töö seisukohalt on vajalik rajada Tartus suurem dendrotoogia-aed.

Õppe- ja uurimistöö baasi tugevdamisega ning õppejõudude kvalifikatsiooni tõusuga luuakse kindel alus eriteadlaste ettevalmistamiseks, kes on suutelised täitma neid vastutusrikkaid ülesandeid, mida püstitab sotsialismilt kommunismile liikuv nõukogude rahvas.

KAUGÖPPEADUSKOND.

Dotsent. H. Raig.

Kõrgema hariduse saamine kaugõppe teel toimub Nõukogude Liidus enam kui veerandsada aastat. Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusele 9. IV 1949. a. loodi Tartu Riikliku Ülikooli juurde kaugõppe teel õppimise võimalus algul kahel — agronoomia ja zootehnika erialal. Üliõpilaste tegelik vastuvõtt toimus 1950. a. jaanuaris.

Seoses Eesti Põllumajanduse Akadeemia asutamisega 1951. a. toodi üle akadeemia juurde ka agronoomia ja zootehnika erialal õppivad kaugõppe üliõpilased. Esimesi kaugõppe üliõpilasi, kes oma haridusteed hakkasid jätkama kaugõppe teel, olid Valve Jaagus-Aamisepp, kes töötab praegu teadusliku töötajana Jõgeva Sordiaretusjaamas, Karl Kranich, Paide rajooni Stalini-nimelise kolhoosi agronoom, Alide Pajoma Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimisinstituudi Kuusiku Katsebaasi teaduslik töötaja, Kaarel Tamm, Elva rajooni Otepää sovhoosi direktor, Aino Toomel Tartu rajooni Vasula sovhoosi peagronoom, ja terve rida teisi, kes edukalt lõpetasid akadeemia ning samal ajal olid tuntud ka tublide töötajatena oma töökohtadel.

Kaugõppe üliõpilaste töö juhtimine pandi EPA rektori käskkirja alusel entomoloogia kateedri juhataja August Eenlaidile, tehniline töö aga sama kateedri laborandile. Süstemaatiline õppetöö kaugõppe üliõpilastega algas 1952. a. Üliõpilaste arv tõusis pärast täiendavat vastuvõttu 1952. a. jaanuaris 110-le, sellest õppis agronoomia erialal 83 ja zootehnika erialal 27 üliõpilast.

Õppetöö kaugõppe üliõpilastega oli algul küllaltki raske, sest puudusid kogemused, oli raskusi üliõpilaste varustamisel õppe- ja eksamisessioonide ajal. Puudus oma rotaator kohapeal valmistatud õppematerjalide paljundamiseks. Üleliidulisest Kaugõppeinstituudist ei saadud vajalikul määral programme, meetoodilisi juhendeid ja teise õppematerjale.

Kaugõppe üliõpilastele oli vastavate määruste alusel kehtestatud õppeasutuste raamatukogude, õppekabinettide ja laboratoriu-

mide kasutamisel samad õigused, mis statsionaarsetele üliõpilastele, õppemaksu tasusid nad aga 50% ulatuses (rbl. 150.— vanas vääringus). Õppejõududel lubati arvestada kaugõppe üliõpilastega tehtavast õppetööst oma töö koormusse ainult 10% ning selline koormuse arvestus on jäänud püsima senini.

1953. a. avati kaugõppeosakonnas kaugõppe teel õppimise võimalus ka põllumajanduse mehhaniseerimise erialal. Uude osakonda astusid kohe EPA autode-tractorite kateedri laborant Joosep Toim, masinatraktoripargi ekspluaatsiooni ja remondi kateedri laborant Harald Nurmsalu, praegune Tartu RTJ insener Alfred Peterson ja rida teisi.

1953. a. septembris oli kaugõppe osakonnas kokku 207 üliõpilast, neist agronoomia erialal 129, zootehnika erialal 46 ja põllumajanduse mehhaniseerimise erialal 32.

Aasta-aastalt on kaugõppe teel õppijate õppimistingimused paranenud. Eriti suurt abi ja soodustust annab kaugõppijatele NSVL Ministrite Nõukogu poolt kehtestatud määrus 30. aug. 1954. a. nr. 1863 ja hilisem Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus 20. juulist 1959. a. nr. 273.

Vastavalt nendele määrustele saavad edukalt õppivad I ja II kursuse üliõpilased õppe- ja eksamisessioonidest osavõtuks 30 kalendripäeva ja alates III kursusest 40 kalendripäeva palgalist lisapuhkust. Peale selle saavad üliõpilased riigieksamite sooritamiseks 30 päeva ja diplomitöö koostamiseks ning kaitsmiseks 4 kuud lisapuhkust palga säilitamisega.

Kokku on seega igal edukal kaugõppijal võimalus saada kogu õppeperioodi jooksul peale järjekordse puhkuse ligi aasta palgalist lisapuhkust.

1954. a. novembris ühendati kaugõppe osakond ja kvalifikatsioonitõstmise kursused ning töö juhendamine pandi põllumajanduse elektrifitseerimise kateedri juhataja Elma Liivile. 1954. a. aprillist kuni 1955. a. detsembrini täitis nii kursuste kui ka kaugõppeosakonna juhataja kohuseid praegune õppeosakonna ülem Kaljo Tein.

1955. a. oli pöördeliseks etapiks EPA Kaugõppe ajaloos: kutsuti ellu

Kaugõppeteaduskond

ja sellele anti administratiivalane koosseis — 0,5 dekaani, 0,5 metoodiku ja 1 sekretäri koht.

1955. a. avati teaduskonnas lisaks eelnevaile hüdro-melioratsiooni osakond. Seega töötas Kaugõppeteaduskond 1955. a. lõpul nelja osakonnaga — agronoomia, zootehnika, põllumajanduse mehhaniseerimise ja hüdro-melioratsiooni osakond kogusummas 445 üliõpilasega.

1955. a. detsembris määrati Kaugõppeteaduskonna dekaaniks

Kaugõppeteaduskonna agronoomiaosakonna V kursuse üliõpilased L. Ottenson (Paide raj. Täitevkomitee plaaniosakonna vanemökonomist ja H. Nester (Paide raj. põllumajandusinspektsiooni agronoom) agrokeemia kursusetöö kaitsmisel

dots. Karl Kurm, kes töötas sellel kohal kuni 1960. aasta märtsini.

1955. a.—1959. a. püsib üliõpilaste arv 600—660 piires. Vastavalt vabariigi põllumajandustöötajate soovidele avati 1960. a. uute üliõpilaste vastuvõtt ka liha- ja piimasaaduste tehnoloogia ning põllumajandusliku raamatupidamise osakonda.

1960. a. märtsist alates kinnitati Kaugõppeteaduskonna dekaani kohale dots. Helmut Raig.

1. mai 1961. a. seisuga oli kaugõppe üliõpilaste arv 886, neist agronoomia erialal 403, zootehnika — 135, põllumajanduse mehhaniseerimise — 206, hüdro-melioratsiooni — 68, liha- ja piimasaaduste tehnoloogia — 40 ning põllumajandusliku raamatupidamise osakonnas 25 üliõpilast. Üliõpilaste arvu poolest on praegu Kaugõppeteaduskond kujunenud akadeemia kõige suuremaks teaduskonnaks.

Kuni käesoleva ajani on kaugõppe teel omandanud kõrgema hariduse 158 õpetatud agronoomi, 43 õpetatud zootehnikut, 35 insener-mehhaanikut ja 7 insener-hüdrotehnikut — kokku 243 inimest.

Et kaugõppe teel õppimine nõuab palju järjekindlust, tahtejõudu ja püsivust, on kaugõppe teel lõpetajad pälvinud tänapäeval kõikide erilise lugupidamise ja austuse. Terve rida Kaugõppetea-

duskonna lõpetajaid töötab vastutusrikastel tööpostidel sovhooside direktoritena, nagu Meinhard Kuld, Harald Rebane, Alfred Simm, kolhooside esimeestena — Hans Hansen, Valdek Allik, Aksel Vulf, Ants Tiinas, kolhooside ja sovhooside agronoomidena — Karl Kranich, Aksel Tiisler, Aino Toomel, Olav Marits, Leida Vanaus, jt. teaduslikes uurimisasutustes — Alli Süvalepp, Richard Kalmet, Alide Pajoma, Lembit Kõrgas jt.

Paljud Kaugõppeaduskonna lõpetanud töötavad Eesti Põllumajanduse Ministeeriumis, nagu Erich Raidna, Eduard Kalas, Oskar Valing, Otto Kaldma, August Pentjärv, Richard Kaldoja jt.

Selleks et kaugõppijate õppimistingimusi veelgi parandada, seisab EPA Kaugõppeaduskonnal ees suur töö. Selles osas on juba mõningaid samme astunud. Nii on alus pandud õppematerjalide, loengukonspektide, meetodiliste juhendite ja teiste õppevahendite kirjastamisele EPA isemajandava kirjastusgrupi loomisega k. a. veebruaris. Kiiret lahendamist vajab loengute helilindistamise küsimus. Valmistatud fonogramme on võimalik kasutada raadiosaateks ja saata kaugõppijate õppepunktidesse.

Parandamist vajab ka raamatute laenutamine ja konsultatsioonide andmine. Esimene õppe-konsultatsioonipunkt tuleb organiseerimisele uuest õppeaastast alates Sakus.

Nagu senised juba kümne aasta pikkused kogemused näitavad, õigustab õppimise organiseerimine kaugõppe teel end täielikult. Kaugõppijate elu- ja töökogemused võimaldavad neil õppeaineid sügavamalt omandada ja saadud teadmisi oskuslikult rakendada praktikas. Pole kahtlust, et tulevikus kujuneb see meil kindlasti kvalifitseeritud kaadri peamiseks ettevalmistamise vormiks.

EPA Agronoomiateaduskonna lõpetanud kvalifikatsiooniga —
õpetatud agronoom aastatel 1951—1961.

1952. aastal

Aamisepp, Ilmar
Aidnik, Lille
Barkala, Henno
Eerits, Arnold
Haas, Endel
Heinsoo, Jüri
Illak, Jaan
Kissa, Henno
Kitse, Endel
Kõiv, Veera
Kõverjalg, Eedi
Köst, Aino
Leht, Mihkel
Lepajõe, Jaan
Lepind, Osvald
Lilienthal, Egon
Maasik, August
Maipuu, Alva
Murik, Voldemar
Oidermaa, Hillar
Ojamaa, Aino
Ojaveski, Kalju

Paesalu, Laine
Pajupuu, Endel
Palm, Lembit
Parvet, Laine
Piho, Harri
Prikk, Ilmar
Pruul, Rene
Putnik, Evald
Putnik, Linda
Rennel, Enno
Russi, Neeme
Saag, Leili
Samel, Heino
Zäuram, Olev
Tinitis, Uno
Tobias, Kallista
Tolk, Verner
Tupits, Lembit
Turbas, Endel
Tõruvere, Endel
Vasser, Aksel

1953. aastal

Arru, Olev
Golubova, Anna
Heinaru, Helmi
Heinsalu, Heino
Hiimäe, Jaan
Juhandi, Leo
Juurikas, Paul
Krips, Viivi
Kuum, Elli
Känd, Helje
Känd, Uno
Kõiv, Heino
Külaots, Alfred
Laur, Voldemar
Linnamägi, Ants
Linnamägi, Linda

Länts, Lembit
Maksimova, Valentine
Muna, Evald
Narusberg, Hugo
Oru, Asta
Ots, Oie
Puusild, Eva
Pärtel, Aadu
Põldroo, Aksel
Rand, Hermann
Roosve, Gundo
Ronk, Ellen
Roth, Lidia
Ruus, Helju
Ruus, Johann
Ruus, Valve-Oie

Seep, Saima
Sits, Vilma
Tammeorg, Aino
Truus, Silvia
Veevo, Jaak

Vija, Vambola
Vipper, Heinrich
Viru, Jaan
Värk, Hans
Võsamäe, Helmi

1954. aastal

Ausmees, Aino
Eek, Arild
Jakobson, Renate
Karis, Harri
Karis, Virve
Kirt, Elmar
Koduvere, Kaljo
Koovits, Isi
Kresla, Vello
Kruus, Helje
Laivo, Asra
Lang, Rein
Laumets, Heinart
Lehiste, Heino
Lepasaar, Helvi
Lukats, Vaike
Luts, Asta
Luulik, Enno
Lõvi, Jaan
Meensalu, Evi
Meensalu, Leopold
Oja, Jaan
Ots, Fernanda
Otsa, Helga
Pajupuu, Herbert
Pakosta, Eerik
Pakosta, Ädu
Pallon, Sulev
Pallon, Velda

Piip, Kalju
Pukk, Arnold
Pöder, Aino
Randma, Lilian
Raudsepp, Aime
Reial, Arvo
Reino, Artur-Johannes
Reintam, Ilme
Reintam, Loit
Remmer, Ulo
Ristisaar, Henn
Rooma, Igna
Roosalu, Ants
Samel, Virve
Sild, Jenni
Silvet, Hilju
Soe, Valdur
Suur, Kuno
Tamberg, Helmi
Tamberg, Olav
Tamm, Peeter
Teets, Tenno
Toomla, Heino
Turbas, Maimu
Uudeküll, Evi
Vaaks, Leonhard
Vaide, Linda
Voites, Ivar

1955. aastal

Aasalaht, Saima
Annuk, Karl
Aren, Heino
Aru, Artur
Aulas, Lembit
Aulas, Valve
Ausmees, Helgi
Eiber, Helgi
Grünberg, Valter
Haak, Edgar
Hansmann, Linda
Hansoo, Haime
Hermann, Helgi
Jaanvärk, Toomas
Jaarmann, Leonhard
Jõgiste, Ilmar

Jürgen, Hubert
Jürgenson, Maimu
Kalev, Jaan
Kask, Kalju
Korts-Lindus, Maie
Kottisse, Alli
Kottisse, Villu
Kuill, Toivo
Kull, Margit
Küngas, Evald
Kõörna, Endel
Liibus, Taja
Lossmann, Endel
Luigas, Erika
Miil, Evi
Mikson, Helgi

Mägi, Aita
Mägi, Malle
Mänd, Vaike
Nael, Karl
Niller, Udo
Noormägi, Aksel
Ojaveer, Ulo
Ots, Leili
Paal, Vaike
Paabo, Meida
Pais, Asta
Pajor, Vilma
Pallum, Väino
Paulmann, Ants
Peberg, Ants
Pirts, Feliks
Pless, Ulo
Poola, Ivi-Dagmar
Poolakes, Helgi
Porovardja, Harri
Puusemp, Jaan
Pärismaa, Raimond
Pärtel, Evald
Püss, Ölme
Raave, Lembit
Rahula, Ulo
Rannik, Salli
Raudsepp, Helle
Reimets, Evald
Reintam, Helina

Reisberg, Laine
Ruubis, Kaljo
Ruud, Salme
Saia, Endel
Sarapuu, Raimond
Siska, Hommeros
Susi, Illar
Tennov, Enn
Tiilmann, Maret
Tiivas, Viivi
Tooming, Lidia
Treufeldt, Ruuta
Treimann, Valter
Unt, Jakob
Unt, Silvia
Vahtra, Kalju
Valdmaa, Hans
Valdmann, Ants
Valma, Leili
Viigimäe, Vaike
Viik, Ene-Natalie
Vija, Jaan
Vilbaste, Hele
Vilimaa, Vello
Väljaots, Ulo
Väät, Linda
Võlumägi, Johannes
Võsaste, Eino
Üts, Johannes

1956. aastal

Aavik, Leo
Alev, Maria
Aru, Inga
Ehastu, Johannes
Erbs, Helga
Eving, Alar
Haak, Valter
Halliste, Vilme
Helemäe, Eldor
Hernits, Asta
Ilumäe, Jaan
Irs, Inge
Isak, Eha
Kalamann, Udo
Kallas, Endel
Kendra, Haili
Kendra, Heino
Kiima, Leidor
Kiisa, Linda
Kimmel, Arvo
Kivistik, Jaan
Knoll, Jaan
Koppel, Hulje
Koppel, Leelo-Mallis

Kraav, Maret
Kroll, Aino
Kübarsepp, Arnold
Küüts, Hans
Lageda, Asta
Lemre, Konstantin
Lilover, Leo
Loo, Urve
Maikalo, Agnita
Metsaorg, Jüri
Mikomägi, Eino
Mikser, Endel
Milius, Jaan
Mäeorg, Kaarel
Männik, Nikolai
Mäus, Valve
Noormägi, Melanie
Otsa, Agate
Padar, Ulo
Parvo, Livia
Peil, Lembit
Pott, Jaan
Pungas, Helje
Pähklmägi, Evi

Rannamäe, Väino
Salumäe, Endel
Sarapuu, Helju
Sarapuu, Johannes
Saviauk, Heljo
Sau, Arnold
Seero, Jaan
Sikk, Maie
Suukmann, Ilmi
Teder, Iris-Ilo

Toom, Virve
Toomla, Evi
Topolev, Helga
Tremuth, Ada
Tüür, Raul
Valdmann, Salme
Vall, Hilli-Virve
Veidrik, Helje
Vija, Maie
Visse, Helgi

1957. aastal

Aasa, Inge
Adamson, Venda
Anton, Edgar
Anton, Elviira
Auksmaa, Arnold-Erich
Isok, Ly
Ivask, Helo
Jaaniado, Aita
Jõgi, Helju-Maria
Jõgisaar, Vaike
Kahar, Helle-Viola
Kala, Leida
Kallas, Raimund
Kattai, Saima
Koitjärv, Milvi
Kõhelik, Heljo
Külasepp, Nikolai
Küüts, Ivi
Lajal, Salme
Lainas, Selma
Leinus, Rein
Leisner, Hilda
Liibusk, Lea-Maire
Liivak, Heljo
Lindhein, Viive
Luha, Nikolai
Maidra, Ene
Masso, Valjo
Männik, Agnes
Möttus, Mall
Müts, Erik
Oja, Arvo
Oja, Ellen
Paabo, Heljo
Pirbe, Ivi
Polna, Hugo
Pärtelpoeg, Malle

Pöder, Jaan
Pöldsam, John
Reimets, Aint
Reimets, Helju
Rennit, Asta
Rohusaar, Lehti
Ruubas, Mati
Rästa, Helgi
Rõivas, Helli
Rõös, Oolu
Rööp, Virve-Anne
Saia, Marve
Salo, Ilma
Sarapuu, Lia
Sau, Maime
Silberg, Evald
Sild, Aino
Sirkel, Silvia
Sirp, Lui
Soone, Aino
Sussen, Silvia
Sõöt, Voote
Talimaa, Villem
Toomiste, Huno
Torm, Hilja
Täpsi, Ülo
Tõrva, Endla
Vahar, Heino
Vaher, Hille-Rutt
Viigand, Harri
Vind, Helgi
Voore, Ilmatar
Vosman, Arno
Väin, Milvi
Väärtnõu, Lehto-Adeele
Üts, Juta

1958. aastal

Adams, Helle
Alabert, Uno
Alaküla, Laine
Alaküla, Rein

Ändla, Heino
Anni, Maret
Arumäe, Ellen
Auksmaa, Siiri

Aule, Maimu
Barkala, Kalju
Bergert, Lembit-Ants
Elken, Ingrid
Ernits, Linda-Loreida
Holland, Johannes
Jaama, Enn
Jaama, Inge
Kaljadina, Irma
Kanstik, Veera
Kasemägi, Kalev
Kask, Kaljo
Kasuk, Vambola
Kitsing, Vello
Kivi, Kaljo
Koobas, Valve
Kotkas, Paul
Kriedberg, Maimo
Kõiv, Kalju
Kübar, Tiina
Laur, Ulo
Lepik, Lembit
Liivak, Valve
Lokk, Eha
Lilleorg, Milvi
Luik, Lehti
Mahhorina, Nadežda
Markson, Dora
Martin, Viivi
Meltsas, Hans
Nestor, Valter
Niinepuu, Endel
Novek, Enn

Novek, Helmi
Orav, Paul
Ostrat, Ingrid
Otsmann, Helve
Pallo, Silvia
Potssepp, Aino
Praggi, Jaan
Puusepp, Aino
Pärtel, Juhan
Rae, Johannes
Raigla, Helju
Randmaa, Ants
Rull, Aino
Saar, Aino
Saar, Valve
Sang, Asta
Silla, Helgi
Sirkel, Valve
Sokolov, Flegont
Soopalu, Aino
Stern, Laine
Sukamägi, Aimi
Sukamägi, Armand
Talu, Ilmar
Tamm, Hinge
Terepson, Tõnu
Tohus, Lehte-Helju
Tominga, Leida
Tooming, Helgi
Torop, Endla
Verbak, Vilme
Vestel, Roald
Veskimäe, Maili

1959. aastal

Aavik, Valdek
Eha, Maie
Erm, Aino
Hiimets, Jaan
Ideon, Endel
Juu, Helgi
Jõks, Helve
Kala, Anna
Kalamees, Erna
Kalberg, Liidia
Kanna, Väino
Kase, Helgi-Mare
Kevvai, Leonhard
Kirspuu, Elo
Kits, Viivi
Klaas, Agnes
Kokk, Aime
Kook, Helve
Krumm, Kaljo
Kuldkepp, Paul
Kõõra, Aili

Laanemets, Heino
Laur, Heino
Lepp, Silvi
Liiv, Elvi
Liivak, Taimi
Linamäe, Jaak
Lulla, Landa
Lutsberg, Anti-Johannes
Makson, Ilmar
Muuga, Milvi
Männiste, Helju-Laine
Nirk, Salme
Nirk, Ilmar
Nurk, Vaike
Osin, Nikolai
Ots, Elvi
Pajusaar, Vaike
Paurson, Maimu
Peets, Maire-Reet
Pender, Liia-Mai
Pikk, Meinhard

Pungar, Beate
Puusild, Helga
Põldur, Valve
Reial, Mare
Reiman, Anita
Rootslane, Endel
Rummel, Maia
Saar, Valli
Safronova, Sinaida
Sarv, Erik
Savi, Tiia
Sööde, Helga
Sade, Elli
Zernask, Tõnu
Talv, Pärja

Tamm, Aime
Tamm, Aino
Teentalu, Urve
Tiitmaa, Klaudia
Tomson, Hilja-Maie
Tompel, Valentine
Toome, Halli
Toomik, Mihail
Tragel, Eha
Valdur, Emmi
Varik, Helju
Veinberg, Helju
Vrager, Mall
Värk, Maimo
Ütt, Valve

1960. aastal

Ajaots, Madis
Altoment, Juhan
Andres, Aino
Arnim, Henno
Arula, Vilma
Eller, Enn
Eller, Vilma
Hunt, Elli
Härmaorg, Liide
Israel, Udo
Jakobson, Jaan
Jeret, Aasa
Johanson, Viivi
Juhkam, Helgi
Kaarep, Endel
Kajak, Maimu
Kalam, Juhan
Kask, Uno
Keerus, Milvi
Kiisa, Maive
Korts, Vello
Krooni, Jüri
Kure, Olev
Kuum, Reinu
Kuusk, Vello
Köller, Alvar-Gustav
Laane, Maimu
Laas, Leili
Laas, Jüri
Laumets, Hilde
Lepik, Merianne-Helene
Liebrich, Niina
Liiske, Viivi
Lohvart, Helga
Lätti, Elvi
Masing, Silja
Metsaalt, Saima
Miidla, Ants
Mikk, Ants

Mägi, Alide
Mähar, Ivi-Mare
Männiste, Ilma-Adele
Mölder, Aili
Nõulik, Urve
Orgussaar, Maie
Orn, Ants
Otter, Epp
Parmas, Liia
Pijon, Malle
Prei, Helve
Prei, Väino
Pärda, Mai
Pärnamets, Evi
Pärnat, Aino
Schmidt, Ella
Siimon, Ludmilla
Soe, Eda
Zupping, Tiit
Taavits, Juta
Talts, Henn
Tasso, Jaak-Hanno
Teder, Malve
Tiisaar, Eve-Mairi
Tilk, Luule
Treier, Virve-Koidula
Uusna, Imbi
Uusna, Sulev
Valk, Ludvig
Varusk, Helgi
Veenre, Toivo
Veibri, Enn
Vestel, Toni
Viibus, Aime
Viira, Tiina
Viire, Milvi
Viljasto, Marju
Villem, Maimu
Villip, Liina

Aarlaid, Jaan
 Agur, Anni
 Aland, Pilvi
 Alt, Maire
 Alt, Villem
 Berg, Vaike
 Ehrberg, Agnes
 Hainoja, Peedu
 Jaakon, Vello
 Jüris, Hain
 Kalda, Heino
 Kalder, Edgar
 Kann, Olvi
 Karja, Vello
 Kiho, Tiiu
 Kinks, Ants
 Kunts, Rein
 Kurg, Vambola
 Kuusk, Juhan
 Köhler, Mati
 Kütt, Ilmi
 Laanemäe, Eha
 Leinbok, Tiia
 Lilleorg, Endel
 Lilleorg, Laine
 Lind, Laie
 Lind, Vello
 Lilleste, Arvo
 Loko, Valdek
 Luuk, Ella
 Lüisi, Kalev
 Madisson, Milvi
 Malken, Vello
 Marrandi, Sirje
 Moor, Aleksander
 Moor, Helgi

Moos, Anne
 Möldre, Aili
 Nagland, Urmas
 Neetar, Linda
 Neilinn, Udo
 Nuust, Jüri
 Paap, Heinu
 Paljasmaa, Imbi-Ilmatar
 Paulus, Kaarel
 Peedu, Helve, Mart
 Pulga, Ilmi
 Pulk, Riho
 Pung, Endel
 Pöldvee, Aarne
 Pöldvee, Leili
 Püss, Jaan
 Randmaa, Svea
 Saealle, Jüri
 Saluste, Natalie
 Sauemägi, Heinar
 Savisaar, Laine
 Sikk, Laine
 Soo, Viljo
 Soomets, Vello
 Soop, Milvi
 Soop, Valdur
 Soop, Villu
 Soosalu, Enda
 Talvoja, Peet
 Tamm, Aili
 Tigasson, Viljar
 Toomits, Otto
 Valge, Väino
 Vellamaa, Ants
 Villemsoo, Artur

EPA Zootehnikateaduskonna lõpetanud

aastatel 1951—1961.

A. Kvalifikatsiooniga — õpetatud zootehnik:

1952. aastal

Abel, Aino	Lepik, Maimu
Ahven, Reino	Loigom, Erik
Gross, Asta	Loigom, Evi
Haim, Harald	Oidermaa, Helgi
Kalm, Hans-Vello	Pruul, Hilda
Kaubi, Johannes	Pulst, Maldus
Kersna, Jaan	Randvoog, Inge
Konsin, Kalju	Reinthal, Helju
Krepp, Viivi	Reitav, Ants
Laanemets, Aino	Seppo, Hilja
Lepajõe Leida	Tinits, Saale

1953. aastal

Agarmaa, Eero	Ollino, Heinri
Amberg, Heino	Pajos, Peet
Järv, Kaljo	Piirsalu, Heino
Jürisson, Ilmar	Pindre, Salme
Link, Johannes	Toom, Vaida
Meisner, Edvard	Torop, Ingrid
Nigul, Leo	Veske, Lea
Nukk, Lembit	Vili, Erik
Nurmsalu, Elfriede	

1954. aastal

Aarik, Endla	Koni, Rein
Annilo, Jaan	Koovik, Velda
Bachblum, Estra	Kraus, Imbi
Belov, Boris	Kuresoo, Mai
Haljaste, Agnes	Kurtmann, Väino
Hanschmidt, Mihkel	Lenzius, Linda
Idarand, Helmuth	Link, Laine
Kalamees, Lille	Lokk, Tiiu
Kees, Heino	Mahlapuu, Heino
Kivisild, Pilvi-Anne	Maidla, Rein
Klaar, Heldur	Meltsa, Hillar

Mätlik, Silvi
Müller, Leida
Neeme, Virve
Oja, Hinno-Ulo
Orgo, Helvi
Petuhov, Aleksander
Raudsepp, Virve
Reinhold, Ulo
Reitalu, Andres

Reitalu, Helgi
Saska, Juta
Suup, Evald
Talijärvi, Guido
Tamm, Ada
Valma, Helve
Vannari, Olga
Vija, Lehti

1955. aastal

Alev, Uno
Beier, Velli
Indermitte, Evi
Jaaniorg, Margit
Johanson, Tõnis
Jüris, Eevi
Kangur, Selma
Kokkuta, Laine
Koni, Aime
Koppel, Vaike
Kuusik, Aleksander
Laast, Imbi
Lauk, Valve
Laurits, Elvi
Laurits, Ilmar
Loog, Lidia
Loog, Rein
Metsaalt, Manivald
Muld, Maret
Murula, Laine
Müürsepp, Heima
Ojasalu, Evi
Peri, Milli
Prants, Valter

Pullerits, Agnes
Pullerits, Viljar
Redel, Jüri
Roosve, Hardy
Roosve, Silvia
Rosenthal, Johan
Saar, Lidia
Sikk, Heino
Sillat, Asta
Soo, Liia
Suup, Milvi
Suurkivi, Sulev
Tamm, Luule
Taska, August
Tenno, Noora
Tikk, Harald
Trelal, Valter
Ugaste, Mai
Vabras, Vaike
Veskimets, Salme
Vinkmann, Aino
Viira, Feliks
Ounmann, Leo
Ütt, Silvi

1956. aastal

Ainson, Aime
Born, August
Jõgeva, Regina
Kask, Evi
Kollina, Silvia
Laasik, Eha
Liigmann, Eva
Mannus, Kaljo
Mägi, Hilda
Miller, Heida
Otsing, Laine
Pöldsam, Harri

Pöldsam, Virve
Rinne, Aime
Roos, Valve
Saal, Vaike
Salmu, Harald
Saba, Evi
Tamm, Signe
Sambas, Otto
Steinberg, Vaima
Stumbur, Valve
Tint, Milvi

1957. aastal

Ennist, Helga
Ermel, Helju
Hussar, Ariadne

Kajak, Hinge
Kallas, Ilmar
Keerd, Lembit

Kree, Ilme
Kõõrna, Lehti
Lindermann, Evi
Mark, Astrid
Meisalu, Evi
Mikson, Evi
Paats, Leida
Pechter, Lea

Pukk, Elvi
Porila, Ester
Pöder, Mall
Reinlo, Luule
Suurmaa, Aigar
Teppan, Maie
Tiru, Milju

1958. aastal

Ader, Eduard
Allese, Mairold
Illisson, Juhan
Inno, Uno
Juuriste, Arvi
Juuriste, Maire-Sigrid
Kaasik, Livia
Kanarik, Aino
Klooren, Aino
Metsmees, Aino

Mugasto, Krista
Müürsepp, Ellen
Parusk, Hilda
Peterson, Naata
Rea, Allan
Rooben, Heino
Sarapuu, Jaan
Tamm, Lilli
Tint, Hans
Toomsalu, Evi-Mai

1959. aastal

Aarma, Helju
Aruoja, Helbe
Domberg, Otto
Elm, Meida
Elp, Valdek
Hakmann, Ester
Hiiop, Mare
Johanson, Uudo
Joonas, Sinaida
Jürgens, Heino
Jürisson, Juta
Kamm, Valter
Kantemus, Uudo
Karu, Linda
Kent, Leili
Kink, Laine
Kirikal, Arvo
Klaus, Loreida
Kuld, Viktor
Kõiv, Arno
Kääpakaust, Helvi
Kütt, Milvi
Leontjeva, Anni
Liitmaa, Juta-Malle
Luiska, Helju
Lust, Linda
Mõtsküla, Paul-Olev
Narusk, Evi-Silvia
Noor, Viivi
Padar, Elvi
Paesalu, Otto

Perkmann, Ülo
Peterson, Helgi
Pettai, Asta
Plaado, Helgi
Pungas, Viivi
Pöder, Helga
Pöder, Helju
Põldmaa, Vilma
Raev, Jüri
Raid, Kaljo
Riis, Mare-Mall
Riis, Peeter
Riso, Hinna
Rõigas, Evi
Saare, Aino
Saarva, Maret
Salumäe, Laine
Simson, Aime
Soostar, Vambola
Stalde, Hilja
Sõber, Velda
Teinberg, Rein
Tobrus, Elsa
Tolmusk, Aino
Toom, Hans
Toomiste, Eha
Tootsi, Anu
Volke, Ants
Voore, Imbi
Väärmaa, Luule

1960. aastal

Ader, Hilja
 Allvere, Maie
 Arnim, Ain-Hillar
 Ausmaa, Matti
 Ellus, Villem
 Gottlob, Aino
 Härmoja, Laine
 Kadak, Daisy
 Kaio, Vello
 Kaljula, Kalju
 Kangro, Ille-Maie
 Kiir, Maini
 Koskel, Maret
 Kruusi, Linda
 Kurvits, Koit
 Kuusik, Agnessa
 Kõrvel, Elga
 Lambing, Viivi
 Lepik, Ilme
 Lilienthal, Eda
 Loost, Arno
 Matasova, Svetlana
 Mühala, Endla
 Nool, Taimi
 Noorväli, Evi-Mai
 Oras, Arvo
 Ornefeldt, Vahur
 Paap, Enn
 Pajumägi, Kaarel
 Pakler, Helbe
 Peddel, Valli

Petvere, Luule
 Pild, Kalev
 Pudan, Antonina
 Pukk, Jaan
 Pöder, Rein
 Põldsaar, Mait
 Pähn, Anto
 Raidmets, Liina-Mall
 Rauniste, Valdur
 Reitav, Jüri
 Riivald, Linda
 Roose, Maimu
 Rootsmaa, Ulo
 Rõõm, Eva
 Rääk, Miia
 Talijärv, Veldo
 Tammela, Olev
 Tammesalu, Evi
 Timmermann, Jaan
 Tire, Vello
 Tolk, Eda
 Toots, Viktor
 Torm, Alti
 Tuherm, Rein
 Tuur, Teet-Jaan
 Unt, Elvi
 Vahtra, Liidia
 Varipuu, Andi
 Vesiaid, Ilja
 Väli, Heino

1961. aastal

Gremova, Valentina
 Idavain, Tiiu
 Ivask, Tõnu
 Jürisoo, Malle
 Kasesalu, Aime
 Kasesalu, Sulev-Väino
 Kirst, Valdur
 Konsin, Urve
 Konstabel, Mare
 Laidoner, Endel
 Lauri Pärja
 Majas, Lembit
 Margus, Peeter
 Mihailova, Lilja
 Mänd, Tiia
 Noogen, Saima

Norden, Silvia
 Pihu, Eva
 Polli, Viive
 Pork, Rein
 Pulk, Elga
 Raitar, Leida
 Raukas, Maie
 Reimann, Hillar
 Riive, Tiit
 Ruut, Elvi
 Susi, Elju
 Susi, Enno
 Tiimann, Mati
 Vahe, Juhan
 Vahter, Malle
 Vlassova, Džana

B. Kvalifikatsiooniga — insener-tehnoloog piimanduse
erialal

1956. aastal

Bootsmann, Laine
Evard, Paul
Hannus, Liisi
Jürnas, Laine
Konsin, Endel
Kuimets, Lea
Kaarli, Eva
Kütt, Aino
Leiyategija, Herbert
Lõuke, Ernst
Orasmäe, Evald

Pappel, Helgi
Pinti, Milvi
Roosvee, Eha
Salveste, Milvi
Selge, Asta
Sokk, Regina
Tara, Johannes
Tehvand, Aino
Treiial, Ilmar
Villemson, Ever
Villemson, Valve

1957. aastal

Eving, Ena-Hillive
Kalda, Vaike
Kaljuste, Heljo
Kallas, Virma
Kangro, Arald
Kartus, Milvi
Leeben, Aino
Luik, Helle
Luts, Olga
Mandel, Arne
Miiler, Heino

Miller, Erich
Mägi, Vaike
Olkonen, Arvi
Peedoksaar, Hilse
Prangel, Endel
Pöder, Aino
Rohumaa, Helmi
Turu, Martin
Ulp, Ilmar
Voolaid, Maia

1958. aastal

Annus, Maimu
Asso, Silvia
Eller, Huno
Hindma, Virve
Lätelmägi, Aleksei
Kasesalu, Helje-Viive
Kiiss, Helgi
Kikkas, Milvi
Kotkas, Vello
Kähar, Tiit

Muda, Oie-Maie
Must, Elmar
Olle, Helve
Peterson, Linda
Pokk, Ela-Eevi
Pärna, Martin
Sarapuu, Endel
Tammiko, Eevi
Tammoja, Virve
Terase, Olev

EPA Veterinaariateaduskonna lõpetanud
1951.—1961. a.

Kvalifikatsiooniga — veterinaararst

1952. aastal

Ameerikas, Koidula
Dolgošev, Mihhail
Gerz, Lembit
Haugas, Ulo
Hein, Eldur
Jalas, Kalju
Kanarik, Uuno
Kiis, Vaike
Koolmeister, Heldur
Kuum, Endel
Kuum, Rutt
Laasik, Sulev
Lepik, Arnold
Liinev, Kaljo
Liiv, Karl
Lust, Elmar
Lõokene, Konrad

Mihkelsoo, Karl-Tasuja
Mändriets, Lembit
Pavel, Ulo
Ploomipuu, Ulo
Pokk, Elmar
Puhu, Luule
Ree, Silvia
Reimann, Lembit
Reidla, Kaljo
Reinlo, Lembit
Sabas, Raimund
Tinits, Heino
Tulev, Karl
Tõll, Valentin
Ulst, Voldemar
Valdmann, Elmar-Hans
Vatsa, Liia

1953. aastal

Albre, Evald
Aloe, Juhan
Aluoja, Raimond
Frorip, Georg
Gerz, Silvia
Haak, Eda
Jänes, Endel
Kadarik, Kaarel
Kadarik, Laine
Kinnas, Edgar
Klaassen, Helju
Kruusmäe, Aino
Kübar, Hanno
Lentsius, Elga
Lillipuu, Arnold
Lillipuu, Vinnifred
Lokk, Velta
Mänd, Liia

Nahkur, Alviine
Nedaškovski, Vassili
Nigul, Elviira
Os'ra, Heino
Patune, Jüri
Patune, Niina
Pippar, Jaan
Reinike, Feliks
Soots, Valdek
Tamming, Margit
Tamming, Raimond
Tampik, Albert
Tedrema, Jüri
Türats, Johannes
Trossek, Otto-Eduard
Valu, Johannes
Vilson, Vambola

1954. aastal

Alekand, Jaan
 Arulaane, Ilse
 Enno, Hariton
 Haak, Enno
 Härma, Osvald-Eduard
 Jegerson, Endel
 Johanson, Vello
 Jürgenson, Albert
 Kabrits, Aksel
 Kalberg, Ellen
 Kivimäe Vello
 Kiviste, Kaljo
 Klaassen, Heldur
 Koslov, Nikolai
 Koivupuu, Evald
 Laber, Hektar
 Laber, Viive
 Lani, Ilmar
 Lauri, Ada
 Lepland, Marta
 Lint, Ellen
 Loolaid, Olav
 Lüüs, Noimi
 Männik, Ester
 Nummert, Hugo
 Ofter, Vello

Piht, Viktor
 Pretke, Rein
 Puidak, Ülo
 Rosenstrauch, Irene
 Rõuk, Edgar
 Rüütel, Harald
 Sannamees, Ervin
 Sepp, Valentin
 Soidro, Ivar
 Särg, Ervin
 Tamm, Johannes
 Tamm, Linda
 Tamme, Elga
 Teder, Magnus
 Teever, Leonhard
 Toomjõe, Aleksander
 Tuuksam, Andreas
 Tuur, Uuno
 Unt, Jaan
 Vallask, Edgar
 Vallask, Heljo
 Varik, Roland
 Veermäe, Hans
 Veske, Enn
 Villo, Peeter
 Völili, Kaley

1955. aastal

Alliksaar, Bernhard
 Aluoja, Ilme
 Aru, Edgar
 Aru, Linda
 Brudel, Eha
 Haidak, Abel
 Halliste, Endel
 Halliste, Juta
 Hirv, Leon
 Jagomägi, Gennadi
 Jänes, Jaan
 Jõgisaar, Heino
 Kalapüüdja, Väino
 Kann, Feeli
 Keel, Ants
 Korjus, Ado
 Kukk, Liane
 Käärrik, Jaan
 Laudna, Arne
 Liivak, Jüri
 Lõokene, Guido
 Mesipuu, Ilbo
 Mesipuu, Silvia
 Mihkelson, Endel

Morozov, Grigori
 Mürsepp, Ilmar
 Nurmik, Arne
 Pilt, Eldor
 Protsin, Rein
 Pöder, Aksel
 Pütsepp, Heldur
 Raudkivi, Harri
 Reinsalu, Arvet
 Reintam, Evald
 Roos, Ants
 Sagevus, Laine
 Siid, Raimond
 Zereen, Olav
 Tamm, Tõnu
 Tamtik, Elmar
 Tegova, Lembit
 Tehvand, Ants
 Tolm, Erich
 Treijar, Romeo
 Tõnne, Hillar
 Uri, Meida
 Veetla, Arvo
 Oun, Astrid

1956. aastal

Ainson, Heino
 Brems, Bruno
 Esmann, Helgi
 Kaarma, Arvid
 Kalmre, Eino
 Karolin, Liia
 Karu, Helju
 Karu, Roland
 Keedus, Heldur
 Kinger, Karin
 Kreen, Harald
 Kärner, Heldur
 Laurimaa, Helgi
 Levašov, Arvid-Aleksander
 Loo, Helmi
 Loo, Helmut
 Loone, Eha
 Lõo, Vello
 Müülbaum, Evi
 Mendelmann, Erkki
 Merilo, Ella

Mägi, Uno
 Niin, Ants
 Org, Maret
 Ojala, Kuuno
 Pust, Raul
 Pello, Evi
 Raagmets, Vello
 Raid, Hubert
 Riive, Maimu
 Saag, Aleksander
 Sarapu, Uno
 Taats, Arnold
 Tikop, Endel
 Treier, Rene
 Tuisk, Heikki
 Tuisk, Koidula
 Valtmann-Valdson, Paul
 Varik, Heiki
 Varind, Karl
 Veltri, Jaan
 Voites, Daniila

1957. aastal

Adamson, Heino
 Ani, Erika
 Barkala, Signe
 Braun, Aino
 Ilp, Ketsia
 Ilves, Valve
 Johanson, Maia
 Kadak, Ants
 Kaljo, Aino
 Kallis, Varju
 Kirss, Aleksander
 Kodasma, Väino
 Kokk, Karl
 Kriisa, Sven
 Kurg, Hilja
 Kuum, Kaarel
 Käiro, Leo
 Laats, Jüri
 Laidvee, Heino
 Leete, Maria
 Lomp, Helve
 Lust, Ester-Evi
 Lätte, Laine

Lätt, Eha
 Malken, Heldur
 Moormaa, Eha-Koidu
 Mullamaa, Helvia
 Mullamaa, Silvia
 Mäll, Hiie-Mai
 Nurmik, Hilja
 Pillau, Eetel
 Puusepp, Haimi
 Pärnakivi, Hubert
 Ristkokk, Saima
 Roo, Valde
 Runno, Elvi
 Rüütel, Astrid
 Seppius, Velda
 Sibul, Helju
 Tammi, Tyne
 Toome, Paul
 Urbanik, Karl
 Viidebaum, Endel
 Villemsen, Helgi
 Öövel, Inge

1958. aastal

Aart, Helgi
 Aid, Lea
 Englas, Linda-Armilde
 Eriit, Siiri
 Gavronski, Boris

Jaanson, Heldur
 Juksaar, Ellen-Koidula
 Kallas, Aare
 Kallas, Aavo-Guido
 Kare, Ene

Kavak, Hans
Kiviste, Helve
Kodres, Laine
Kotli, Silvi
Kuusik, Ilse-Imbi
Leidre, Sulev
Lepland, Kaarel
Linno, Aime
Linnus, Lembit
Masing, Liana
Millner, Natan
Moisa, Mihkel
Moks, Heiti
Moks, Helgi
Ojaperv, Orvo
Pahk, Peeter
Puskar, Andres
Pärn, Hiljar
Pärn, Toivo

Rae, Valdek
Rahumäe, Eino
Rauba, Juta-Vaike
Reek, Heinar
Rulli, Evi
Saabas, Ilmar
Saar, Aavo
Saavas, Neeme
Sankovski, Arno
Sepp, Helgi-Helene
Sirge, Hele-Mall
Talv, Valju
Tomberg, Asta
Tõruvere, Aksel
Vain, Toomas
Viidebaum, Angerva-Pilvi
Viilup, Leida
Viskus, Eino
Villemson, Jüri

1959. aastal

Aava, Enn
Arak, August
Aru, Milvi
Ehala, Enn
Hunt, Artur
Jansen, Maie
Kakko, Viivi
Kala, Vello
Kaljuvee, Eduard
Kaljuvee, Mare
Kauge, Illa
Keermaa, Renate-Ursula
Kreutzberg, Aili
Kõiv, Heli
Kivisalu, Linda
Laurson, Märt
Linnutaja, Ants
Lõokene, Vello
Miller, Johannes
Moor, Endel
Mukk, Albert
Nummert, Ants
Otti, Edgar

Otto, Tiivi-Urve
Paap, Arnold-Julius
Paju, Aldo
Paju, Elvi
Paugus, Karin
Pihlap, Signe
Piiir, Elvi
Raudva, Aime
Reinup, Eldur
Rokk, Heino
Saare, Esta
Suits, Johan
Tamm, Valdeko
Tellmann, Elvi
Toompalu, Johan
Toots, Salme
Treial, Asta
Veske, Eva
Vigla, Henn
Volkmann, Evald
Õkva, Tiit
Ounapuu, Eduard

1960. aastal

Brenner, Anu
Grassmann, Zema
Kaiv, Ants
Kala, Hilse
Kena, Alar
Kibe, Peeter
Kaamann, Arvi
Kokk, Taivo
Kolk, Aadu
Kolk, Eevi

Kurepõld, Viivi
Lang, Aino
Leis, Ants
Liblik, Valdeko
Lois, Ulo
Luup, Koidu
Maser, Mai
Mägi, Kalju
Männiste, Enno
Männiste, Silvia

Mõtus, Ilme
Neumann, Endel
Nurmeleht, Heino
Nurmik, Matti
Ohu, Valdo
Paju, Elvi
Paju, Arvi-Eino
Past, Luule
Peil, Harry
Pihlapuu, Aleksander
Pihor, Alfred
Puusepp, Enno
Saar, Iris
Salumäe, Helve
Sarap, Viivi

Sommer, Leili
Sööt, Mai
Tiitsmaa, Jaan
Tiitsmaa, Tõnis
Toompalu, Malle-Liis
Tootsi, Valter
Truuma, Tiit
Tuvi, Kuido
Urveraid, Erna
Vaar, Taivo
Vaht, Helvi
Vasar, Uno
Veskioja, Jaan
Voolaid, Ivi

1961. aastal

Ainson, Ivi
Alekand, Enno
Allikmaa, Kalev
Aseelmaa, Vello
Hints, Vello
Kasesalu, Jüri
Kask, Heino-Viljar
Kingissepp, Maret
Koitmäe, Aarne
Koitmäe, Mall
Lindpere, Ulo
Pesur, Ulo
Praks, Jaan
Puidak, Vello
Puidak, Viivi
Pung, Ants
Pärn, Arvo
Pöder, Jüri
Põlla, Maie
Põlluste, Kaljo

Põlluste, Laine
Roostar, Heldur
Püvi, Mare
Saare, Oskar
Saluste, Ants
Simovart, Juhan
Song, Juhan
Soo, Linda
Tamming, Tiiu
Tammiste, Rein
Tilk, Milvi
Tootsi, Peep
Valge, Evald
Valme, Arbo
Velleste, Rein
Viljar, Aili
Vilumets, Taimi
Voovere, Mare
Võro, Miina

EPA Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskonna
lõpetanud

Kvalifikatsiooniga — insener-mehhaanik

1955. aastal

Aasamäe, Hans	Nummert, Asto
Adamson, Ago	Paasik, Rein
Allandi, Harry	Palm, Adolf
Boikov, Erika	Palm, Virve-Aimi
Boikov, Heino	Pikker, Lia
Eljas, Jüri	Praun, Ivar
Heinmets, Valter	Raad, Olev
Härm, Oskar	Raid, Avo
Juhasoo, Enn	Rebane, Rita
Juhasoo, Ingrid	Reintam, Aimu
Kolde, Oskar	Roosimägi, Aksel
Kaskmets, Vilma	Roostalu, Enn
Kedder, Hans	Saarlepp, Agu
Kikkas, Pilvi	Sinisaar, Helmut
Kollom, Richard	Sinisaar, Linda
Kriis, Jüri	Taar, Ruti
Kuller, Rusilde	Tiigimäe, Arved
Lehtsalu, Eduard	Timmusk, August
Lill, Vambola	Tõnsoo, Helgi-Laine
Maasing, Meeme	Türk, Maila-Urve
Maastik, Elmar	Türk, Otto
Martma, Enn	Viik, Endel
Nautras, Rudolf	Võsu, Friedrich

1956. aastal

Aan, August	Kaljuste, Kalju
Aegna, Heino	Kampus, Rein
Annus, Hans	Karolin, Meeme
Arrak, Aadu	Karro, Leo
Dunkel, Artemi	Kinna, Ako
Ets, Hillar	Kivimäe, Arne
Gutmann, Lembit	Kond, Jaan
Hallap, Ago	Krüürer, Harri
Heinmets, Evald	Kuimets, Vello
Hussar, Valdeko	Kõiva, Endel
Ilp, Valdeko	Kübar, Feliks
Jaama, Endel	Lagle, Olev
Kalamees, Kaljo	Lehtla, Valdur

Lõo, Ants
Maala, Mihkel
Masa, Ivar
Metsalu, Vambola
Mitt, Arno
Nadel, Paul
Napritson, Ferdinand
Neerut, Heino
Noorväli, Henn-Ado
Nõmme, Endel
Paju, Rein
Pensa, Otto
Pikkel, Rein
Pirrus, Vello
Pivovarov, Aba
Pivovarov, Šalom-Itše
Päll, Lui

Rajasaar, Georg
Riitel, Hanno
Ristla, Erich
Saba, Johannes
Salo, Märt
Saviauuk, Evald
Schneider, Paul
Soone, Jaan
Suurväli, Nikolai
Süüden, Aksel
Tagavälja, Kaldi
Teedemaa, Ursei
Tisler, Artur
Ulas, Tiit
Vallas, Elmar
Vomm, Lembit
Vutt, Olev

1957. aastal

Alamaa, Ahto
Arge, Ferdinand
Aruväli, Jaan
Bekmann, Evald
Essenson, Uno
Iip, Roland
Jõgisoo, Ilmar
Kaljot, Tõnis
Kapp, Heilart
Karjane, Ilmar
Kasearu, Elmar
Kask, Heino
Kermas, Agu
Koppel, Endel
Kostabi, Heino
Kruuk, Raul
Krausberk, Henn-Reino
Laumets, Heldur
Laur, Harri
Lepiku, Richard
Liibert, Aksel
Linnas, Leonhard
Lud, Harri
Lõökene, Erich

Maaten, Hans
Meriloo, Heino
Mets, Johannes
Miljand, Kalju
Männis, Raimo
Pirsoo, Endel
Pohla, Kaljo
Pokker, Ulo
Pruuli, Esper
Püvi, Nikolai
Rannamägi, Leo
Raudam, Heldur
Roosvald, Are
Rosenberg, Olev
Siitam, Hardi
Sool, Eva
Soome, Maie
Soopalu, Heino
Sule, Raimo
Talusaar, Evert
Tanvell, Vaino
Tols, Jaan
Träss, Otto
Õunap, Heino

1958. aastal

Berg, Endel
Ernits, Värdis
Grigorjev, Mihhail
Hakmann, Voldemar
Heimar, Paul
Ignatov, Konstantin
Indrikson, Harri
Jõgi, Uno
Kaarna, Uno
Kannel, Kalju
Koskel, Rein

Krugljak, Asja
Kukrus, Heino
Kull, Harri
Kulu, Otto
Lapp, Tõnu
Maasalu, Roomet
Malm, Bruno
Martis, Vello
Matt, Madis
Meriloo, Vello
Nahkur, Arved

Narusk, Tarmo
Oras, Endel
Paavel, Jaan
Pormeister, Ilmar
Põldots, Aki-Einar
Rannus, Endel
Roots, Jüri
Rosenstrauch, Harri
Silm, Manivald

Ziehr, Olaf
Skrebneva, Niina
Tamm, Endel
Temmo, Galina
Temmo, Lev
Truuverk, Feliks
Unt, Eldur
Veskiväli, Enn

1959. aastal

Alavere, Johannes
Aru, Karl
Ber, Vulf
Born, Valdur
Brik, Leonid
Gaisler, Boris
Dolgopolov, Valentin
Fironov, Nikolai
Godlevski, Juri
Grekov, Adolf
Hramov, Arkadi
Jahimees, Aleksander
Jakuš, Jevgeni
Kalinin, Albert
Kallas, Konstantin
Kitsnik, Enn
Konovalov, Anatoli
Krupenko, Vladimir
Kulik, Peeter
Kull, Endel
Kutkin, Vassili
Lepik, Ilmar
Lepp, Andres
Mark, Uno
Martjanov, Vladimir
Matjuhov, Nikolai
Meier, Ero
Mens, Olev
Mulin, Feliks
Oja, Laine

Ojasaar, Selma
Padalka, Juri
Pettai, Lembit
Piibeleht, Enn-Vambola
Porila, Mart
Popov, Anatoli
Potseps, Ilmars
Prants, Vassili
Pruuli, Ants
Pärnamäe, Aksel
Rajevski, Viktor
Rakveer, Aleksei
Roots, Jaan
Rõžikova, Valentina
Saks, Martin
Semjonov, Vladimir
Sempelson, Voldemar
Sinjavski, Boris
Sarov, Anatoli
Tarum, Uno
Teetsov, Henn
Tominen, Maria
Tukmatšov, Feodor
Turi, Arved
Uprus, Arno
Vaher, Jüri
Vanker, Teja
Vilde, Vello
Üts, Harri

1960. aastal

Abarinkov, Vassili
Ainsar, Hans
Antonov, Boris
Andruša, Viktor
Arvamenko, Boris
Borkovskaja, Niina
Borovkov, Pavel
Dolgopolov, Aleksander
Gusii, Georgi
Haabpiht, Jüri
Harlunov, Valentin
Irman, Jevgeni
Jakobson, Jaan

Jüri, Elmar
Jürine, Alo
Kallas, Arvi
Kallas, Ilmar
Kinn, Vladimir
Kippasto, Andres
Kirsi, Toivo
Kogel, Fred
Kohv, Eduard
Kokka, Ivar
Koslov, Vadim
Kreutzberg, Toivo
Krutilov, Aleksander

Kuzmin, Mihhail
Käsper, Ants
Leidt, Lembit
Lukats, Arno
Lunjev, Valentin
Luude, Jüri
Maidla, Heilart
Murde, Jaan
Muru, Elmar
Nikiforov, Eduard
Nõgu, Heino
Olifirenko, Vladimir
Paalaroos, Eilart
Past, Heik
Peedumäe, Kalev
Pettai, Eino
Pihelgas, Paul
Pohlak, Ilmar
Pulk, Harri
Põllu, Enno
Raba, Vello
Ramlar, Enn
Replik, Haljand
Reppo, Boris

Roosi, Olev
Rešetko, Eduard
Revjåkin, Feodor
Roitman, Boris
Rõbakov, Viktor
Rõõmusoks, Ulo
Saarik, Mart
Safranov, Ivan
Saluvere, Rein
Soon, Arvi
Stepanov, Peeter
Sulg, Jaan
Sumberg, Andres
Sljomin, Ivan
Sulga, Andrei
Zujev, Vladimir
Tarassova, Lidia
Taevere, Hillar
Terehov, Sergei
Tkatsjev, Jevgeni
Urro, Elga
Veldi, Heino
Voites, Juhan
Volikov, Jevgeni

1961. aastal

Abel, Kaljo
Akindinov, Vladimir
Anderson, Aarand
Antonova, Klaydia
Antonov, Vladimir
Asu, Rein
Bakunin, Vjatšeslav
Barinov, Ivan
Beker, David
Brik, Vladimir
Erikson, Arne
Feldmann, Maret
Hvoinski, Sergei
Jartsev, Valeri
Kilk, Ulo
Kuiv, Mart
Kõõra, Rein
Laja, Väino
Lambing, Valdur
Lang, Aare
Liiv, Alfred
Linnuste, Väino
Loigu, Vello
Luhakooder, Ulo
Maidla, Eldur
Markov, Aleksander
Melnikov, Georg
Meremäe, Nigul

Miljand, Eleonora
Mõttus, Eerik
Paršev, Igor
Pentel, Ulo
Plank, Vallo
Post, Jüri
Puškin, Jevgeni
Raba, Linda
Roos, Tiit
Rüütte, Olev
Savitski, Jüri
Sema, Arvo
Sergejev, Jüri
Simann, Väino
Silm, Vello
Somp, Koit
Sõõt, Jaan
Zaitseva, Raissa
Zavorotnoi, Georg
Spitsgluz, Irina
Tamm, Eise
Tikk, Viive
Tjutkina, Galina
Tuluša, Varvara
Tõruvere, Enn
Valmet, Vallo
Varda, Anto
Vosmi, Lembit

EPA Metsamajanduse ja Hüdromelioratsiooniteaduskonna
lõpetanud 1951.—1961. aastal

A. Kvalifikatsiooniga — metsamajanduse insener

1952. aastal

Aart, Olev	Pensa, Armino
Gramann, Avo	Pikklaan, Jaan
Jürmann, Eino	Riispere, Uno
Kepp, Karl	Sein, Robert
Kitsnik, Endel	Tälli, Peeter
Kivi, Osvald	Uiga, Endel
Kull, Ülo	Vait, Harald
Martins, Edgar	Villem, Heino
Mikk, Sulev	Virk, Isida
Mängli, Villem	Väljaots, Heino
Pass, Osvald	

1953. aastal

Aaloe, Kaljo	Paivel, Aleksei
Ambros, Are	Palu, Lembit
Arumäe, Ülo	Pikkat, Adolf
Jakon, Aldo	Puusepp, Aire
Joasoo, Arno	Rebassoo, Kaljo
Jüring, Helmut	Rinde, Endel
Kaar, Elmar	Roosipuu, Arnold
Koldre, Valentin	Roosmaa, Allan
Kool, Arnold	Treial, Karl
Lõhmus, Erich	Tõnne, Lui
Maakaar, Georg	Vene, Erika
Metsatalu, Mait	Vool, Ilmar
Pahla, Ants	

1954. aastal

Aruoja, Vilma	Kübard, Eike
Aruoja, Ülev	Kübard, Tõnis
Bötcher, Heino	Lehtsi, Julius
Haabjäär, Lembit	Lepajõe, Villem
Kaljurand, Uno	Lepp, Elmar
Kallikorm, Karl	Lihu, Helju
Kase, Endel	Luuse, Valter
Kiisler, Roul	Matteus, Jaak
Kähri, August	Matteus, Leili

Mändsaar, Halvo
Oja, Heino
Ott, Paul
Paves, Harri
Pilts, Udo
Rei, Väino
Rootslane, Virve
Siimon, Karl
Sikk, Liivia
Sinimäe, Aleksander

Soans, Erik
Soikk, Hillar
Taro, Endel
Uibo, Eeri
Uibopuu, Anni
Uibopuu, Olev
Uusmaa, Heino
Vars, Ainu
Vinogradov, Taavet

1955. aastal

Aaste, Endel
Alton, Enn
Erik, Ain
Etverk, Ivar
Ilmet, Kaupo
Ilves, Heino
Iva, Eleonora-Irmgard
Kadarpik, Endel
Kann, Laine
Kartau, Harri
Kask, Edgar
Kiipsaar, Olev
Kikas, Ulo
Kivaste, Valli
Kruuser, Uno
Kull, Olaf
Kuusik, Koidula
Leosk, Endla
Liin, Osvald
Linnamägi, Raimond
Melesk, Meeta
Must, Maia
Mäesalu, Karli

Nagel, Viive
Nilson, Artur
Nutt, Luule
Ottan, Richard
Pallum, Valter
Pattak, Ants
Peterson, Heldur
Pidim, Jüri
Piibelegt, Juta
Poolak, Leo
Rajja, Riina
Relo, Taimo
Repson, Kalju
Rünk, Mart
Saar, Vello
Sepp, Ragnar
Sutting, Helle
Säks, Uno
Taschkin, Vella-Rita
Vares, Peeter
Virkhausen, Velvo
Virro, Leo
Vissak, Rein

1956. aastal

Annik, Hans
Astel, Heino
Avikson, Jüri
Henning, Uno
Härm, Erika
Kann, Valdur
Kenk, Mart
Klaas, Heiki
Klaas, Koida
Kuusik, Verner
Luik, Heino
Metsamärt, Elmar
Männingu, Silvia
Märtson, Agnes

Ojassalu, Kaljo
Privoi, Edgar
Rinde, Edgar
Roosenberg, Lootus
Ruus, Taimi
Sarnit, Villi
Siitas, Udo
Suurmets, Harri
Zopp, Varno,
Smeidt, Olaf
Tali, Evi
Uuslant, Helgi
Valge, Irja
Veski, Maret

1957. aastal

Aasov, Endel
Ahas, Gunnar-Erik
Hektor, Senta

Kalmeti, Uno
Kama, Ulo
Kanarik, Aksella

Kallo, Ferdinand
Laikask, Endel
Langel, Uno
Metsa, Allan
Metslang, Mait
Mihkelson, Lehte
Mihkelson, Saadi
Mägi, Rudolf
Pajupuu, Vilbert
Parbo, Johannes
Parmas, Kalle
Peil, Velda-Evi
Päränd, Milvi
Saarma, Aldor

Saliste, Aigar
Sivi, Jaan
Somelar, Toivo
Suursaar, Ado
Tammiko, Uno
Tiivas, Heino
Tool, Arnold
Udikas, Virve
Varblane, Jaan
Veinjärv, Hiidegard
Viirmaa, Endla
Vilbaste, Henn
Väljataga, Ants

1958. aastal

Ainso, Tõnis-Rein
Ambos, Elmar-Johannes
Hunt, Eduard
Jalakas, Veljo
Kasesalu, Heino
Kasesalu, Rein
Kartusov, Endel
Kivioja, Malle
Kottav, Haaser
Kuusk, Virve
Lehola, Malle-Reet
Lehtsalu, Villem
Lilleleht, Virve
Linnus, Ago
Meltsas, Elvi-Ellen
Moks, Johannes

Mõik, Helle
Pakosta, Hille-Liis
Parik, Ülo
Pärn, Lembit
Raid, Liilia
Runtel, Jaan
Suik, Olev
Soo, Evi
Soom, Tõnu
Süda, Elmar-Johannes
Talviste, Milvi
Tiirats, Endel
Uusmaa, Ülo
Varblane, Asta
Varimets, Karl
Veibri, Udo

1959. aastal

Annuk, Elvi
Eerik, Henn
Kaasik, Helvi
Kondrat, Heldur
Kraav, Tiina
Kukk, Arno
Kähr, Aksel
Liivamägi, Evgenia
Linnus, Maie
Lillemets, Milvi
Matteus, Hella-Mare
Paugus, Erkki
Peedosk, Eevi
Peep, Ulvi

Rais, Endel
Reiljan, Viivi
Reim, Olev
Riisberg, Eha
Roots, Evald
Talve, Maila
Talve, Vello
Tamm, Ülo
Tilga, Ülo
Trossek, Aigar
Trossek, Mall
Vaher, Ahto
Vaher, Georg
Vaher, Vaida

1960. aastal

Aava, Vello
Aavik, Kusta
Alev, Harri
Helgna, Ada

Juurikas, Harri
Kirsipuu, Arno
Kruusenärg, Virve-Maie
Kruusimägi, Mait

Kuresoo, Tõnu
Kõrv, Enno
Liivoja, Allar
Rauk, Jüri
Roba, Hinno
Saame, Kalju
Saar, Ilmar

Siidra, Arvu
Suurmaa, Milvi
Takjas, Vaike
Toom, Enno
Uriko, Olvi
Uriko, Toomas

1961. aastal

Aamer, Uno
Alp, Meeme
Animägi, Ants
Frey, Toomas
Jakobson, Valdur
Karo, Ulo
Kiristaja, Tõnu
Kontson, Olev
Kroonberg, Lembit
Kübard, Hanno
Kütt, Kalju
Laks, Villu
Lond, Ants

Meerits, Hilja
Mägi, Ilmo
Nõlvet, Leili
Oru, Enn
Ratnik, Karl
Raudsepp, Virve
Reim, Mart
Seersant, Ants
Simm, Peep
Suigo, Maie
Tomei, Malle
Vaus, Mart
Änilane, Jaan

B. Kvalifikatsiooniga — metsatööstuse insener-tehnoloog

1952. aastal

Eiber, Endel
Hallemaa, Kalju
Ivandi, Lembit
Kaarna, Vello
Kallas, Jüri
Kalmet, Igor
Kiik, Arnold
Klaas, Harri
Kompus, Juta
Kompus, Valdo
Koslov, Vladimir
Köst, Heino

Lomp, Harri
Meoma, Kalju
Otsason, Vibeke
Palu, Aleksei
Raudsepp, Karl
Rebane, Henno
Sarapuu, Kaljo
Zirk, Elmar
Toomepäärg, Karl
Toots, Erhard
Tõnspöeg, Arnold
Uukkivi, Heino

1953. aastal

Altosaar, Enn
Kalberg, Olev
Kuigo, Heiki
Kurvits, Paul
Lauri, Leonhard
Lemmergas, Viktor
Maasiksalu, Eduard

Möller, Heino
Nigul, Olev
Pikkat, Arnold
Sarv, Endel
Tiivel, Elmar
Ugaste, Udo

1954. aastal

Alla, Aavo
Ausmees, Uno
Haring, Arno

Hiiop, Kaspar
Jõgi, Aksel
Kippasto, Rein

Kutsar, Ants
Küppas, Auleid
Luts, Lembit
Pettai, Karl
Saks, Enno
Siilbek, Harald

Savisaar, Endel
Säre, Ülo
Täär, Henn
Vaasa, Vello
Oun, Otto

1955. aastal

Erik, Uno
Kari, Udo
Kiisler, Mikk
Kontkar, Edgar
Kukk, Silvester
Kõo, Jakob
Kõrran, Luule
Muru, Maks
Möldre, Erich

Puksoo, Valve
Siimon, Silvia
Siniallik, Ülo
Sütt, Leo
Teska, Malev
Viilup, Värdi
Vilumaa, Feliks
Värk, Guido

1956. aastal

Juksaar, Olev
Jänes, Heldur
Kustasson, Ülo
Kuusik, Johannes
Käkk, Edgar

Lang, Arnold
Narusk, Helmut
Pihlak, Arno
Rõõm, Elmar
Veri, Vello

1957. aastal

Aidnik, Mikk
Hansen, Hans
Horn, Hans
Jõgisalu, Endel
Kaarna, Jaan
Kalamees, Margus
Kikas, Ülo
Koli, Heldur-Olaf
Kägo, Elma
Meisalu, Erich
Mõru, Johan
Ombler, Heinar

Peets, Heini
Pender, Ülo
Pöder, Heino
Reiljan, Ervin
Soo, Mart
Stamm, Elvi
Suurmets, Aino
Suurmets, Ants
Tark, Eldor
Valdmaa, Kaupo
Viirmaa, Riho
Õunap, Valdur

1958. aastal

Aru, Ilmar
Anso, Evi
Aun, Heino
Gutmann, Kaljo
Jäär, Helgi
Kisand, Voldemar

Narusk, Maime
Otsmaa, Jüri
Palmipuu, Villu
Peda, Aida
Tänav, Jaak

1959. aastal

Haamer, Harri
Kork, Viljar
Lillemets, Heino

Ojastu, Eino
Pürg, Enno
Roodla, Tõnu

C. Kvalifikatsiooniga — metsamelioratsiooni insener

1952. aastal

Kipso, Ulo
Koger, Ado
Koltsov, Boris
Krips, Edgar
Linnamägi, Vello
Nigul, Ilmar
Noobel, Osvald

Paendi, Heino
Ratasepp, Evald
Rändvee, Hasso
Sepp, Mart
Truumaa, Juhan
Tirrul, Silver

1953. aastal

Juhansoo, Leo
Klimberg, Talis
Kliss, Hugo
Kübar, Johannes
Laurand, Jaan
Mändmaa, Endel

Neem, Harri
Pihelgas, Artur
Randma, Lembit
Rõigas, Evald
Toom, Maimu
Voosalu, Elsa

1954. aastal

Juske, Anto
Kampus, Evelyn-Edith
Karotsing, Karl
Kivi, Arno
Korge, Artur
Mõtus, Johannes

Pae, Enn
Teras, Ants
Tusti, Valdeko
Tõnissoo, Ants
Toomsoo, Arnold
Untera, Heino

1955. aastal

Adusson, Enn
Erlit, Otto
Dmohovski, Alfons-Paul
Kiisk, Endel
Kraak, Vilmar
Link, Heino
Linnamägi, Milvi
Orutar, Nikolai
Poola, Heino
Pruel, Endel
Pärilin, Gunnar

Pärn, Uno
Päären, Liilian
Reisenbuk, Hilja
Rööp, Ulo
Saar, Helgi
Siil, Ilmar
Silla, Ernst
Soe, Heldur
Tamm, Johannes
Taul, Rudolf
Toompere, Hele-Mall

1956. aastal

Arukuusk, Ants
Arumäa, Thelma
Arumäe, Valdek
Aulik, Viido
Haabjärvi, Elvi
Hansson, Jaak
Härmat, Hans
Jaagant, Bruno
Jakobson, Evi
Kiisler, Aino
Kikkas, Valter
Kraav, Juhan

Malts, Jüri
Malts, Lea
Martins, Inge
Mesak, Lea
Mürk, Laine
Raudsepp, Hillar
Salumaa, Heiki
Sarnit, Vaike-Koidula
Tamme, Liia
Teras, Elja
Tomberg, Jüri

D. Kvalifikatsiooniga — insener-maakorraldaja

1956. aastal

Aasmäe, Valter
 Ahven, Helve-Virve
 Tootsi, Virve
 Vare, Helga
 Bärengrub, Villu
 Einblau, Silver
 Ellram, Ingrid
 Ellram, Jüri
 Jürisaar, Aino
 Jürisson, Helmut
 Jürisson, Leili
 Kadarik, Maie-Liis
 Kanter, Valli
 Karu, Arnold
 Kasepalu, Alfred
 Kihulane, Udo
 Klaar, Karl
 Kolk, Enn
 Käpa, Kaljo
 Lensomit, Malle
 Lepik, Koidu
 Otsa, Robert
 Pallo, Heino
 Reedo, Guido

Põldoja, Asso
 Raudheiding, Leili
 Rõivas, Helmut
 Sarapuu, Heino
 Sepp, Leo
 Siinmaa, Ilmar
 Sokk, Endel
 Soontak, Sulev
 Soots, Eha-Mai
 Sutting, Karl
 Säask, Arvo
 Sügis, Erki-Heldur
 Talts, Aadi
 Talviste, Karli
 Tamme, Lembit
 Teder, Haljand
 Torim, Ants
 Torim, Jaan
 Tähepõld, Maie
 Urm, Heino
 Varik, Heino
 Vatsel, Uno
 Villemson, Salli
 Väljan, Karl

1957. aastal

Ajaste, Mare
 Antson, Leida
 Birk, Olav
 Elken, Enn
 Heinsoo, Linda
 Juppets, Heli
 Järvlepp, Reet
 Kaerma, Ülo
 Kaselaid, Olaf
 Kiveste, Jüri
 Kokk, Ragnar
 Koskel, Helgi
 Kuusik, Linda
 Kuusing, Aino
 Kraav, Uno
 Lauksteine, Helle
 Lindpere, Helgi
 Loo, Endel
 Loom, Helbe
 Loos, Tõnu
 Läll, Valdur
 Lükk, Eduard
 Meo, Maret
 Miiler, Ilme-Liis

Murdvee, Iris
 Napritson, Aili
 Närep, Herta
 Oja, Hele-Mall
 Palu, Hans
 Pedosk, Milvi
 Põldmaa, Evi
 Printzthal, Silvi
 Raudsepp, Helgi
 Rebane, Irene
 Sepp, Ölme
 Sova, Linda
 Tämmoja, Helmi
 Teinbas, Lembit
 Tivas, Viktor
 Uulmann, Ülo
 Vares, Eha
 Veinla, Salme
 Vilismäe, Aime
 Virma, Feliks
 Voiman, Vello
 Vulf, Roman
 Võister, Leo

1958. aastal

Adov, Helga
 Andrei, Hilse
 Ellermaa, Erik
 Illison, Tiiu
 Jentson, Marie
 Jeret, Luule
 Joa, Uno
 Jänes, Virve
 Jänes, Ants
 Kivi, Hell-Meedy
 Kurvits, Raimu
 Kuus, Marta
 Lajal, Valli
 Lepik, Aili-Merike
 Linnamägi, Roland
 Lõoke, Rein
 Lööndre, Ulo
 Maasikmäe, Kalju
 Mandel, Harri
 Merusk, Lembit
 Mitt, Heldur
 Murutar, Asser

Mähar, Ats
 Nõmm, Aksel
 Nõmmik, Jaan
 Palge, Maret
 Palu, Keete
 Pastak, Rudolf
 Pede, Avo
 Petjärv, Kalju
 Prükk, Kalju
 Pukk, Milvi
 Rasin, Asta
 Rute, Eevi
 Schneider, Andres
 Sibul, Hillar
 Siinmaa, Juta
 Teras, Toomas
 Tiru, Tõnu
 Trei, Udo
 Univer, Endel
 Viljalo, Lea
 Voznesenski, Nikolai

1959. aastal

Akseleva, Raissa
 All, Aime
 Anton, Olev
 Aug, Heino
 Einblau, Tammi-Hillar
 Filatova, Astra
 Isküll, Eino
 Jaanson, Leonhard
 Jelle, Asta
 Koppel, Vahur
 Kroodo, Hillar
 Kruusmaa, Vello
 Kukk, Eha
 Kõnd, Helgi
 Kõrv, Elmi
 Laagus, Lilli
 Lauk, Ulo-Arno
 Leesik, Evi
 Lund, Aksel
 Lund, Meida
 Moori, Lembit
 Murdvee, Agu

Nirgi, Tiit
 Paal, Ellen
 Pruuli, Hans
 Põldoja, Maret
 Rajasaar, Valentin
 Reidla, Jaan
 Rikk, Rein
 Roots, Helmut
 Rätt, Malle
 Saareleht, Maia
 Saks, Ain
 Sepp, Kaljo
 Siim, Ants
 Sildvee, Heldur
 Sirmais, Viivi
 Sumerik, Lagle
 Suurorg, Johan
 Teemägi, Arved
 Toomiste, Maie
 Vassa, Valju
 Värava, Ado
 Värk, Vello

1960. aastal

Abel, Ivar

Viiard, Ulo

1961. aastal

Väin, Enn

E. Kvalifikatsiooniga — insener-hüdrotehnika

1956. aastal

Aasjõe, Aksel	Martinson, Villem
Adams, Ants	Mägi, Karl
Ainsaar, Heino	Noormaa, Heino
Froš, Sale-Maret	Peedosaar, Ilmar
Grünberg, Ilmar	Rebane, Margus
Indermitte, Avo	Roosalu, Ülo
Joala, Uno	Sihver, Urjo
Järvela, Hans	Tammaru, Uno
Lepik, Ahto	Vahur, Kaljo
Luts, Heldur	

1957. aastal

Ader, Jaak	Otti, Enno
Agu, Kalju	Pärilin, Aavo
Anso, Ahto	Pärtin, Harri-Andre
Asso, Raimond	Raudsepp, Jaan
Grünberg, Oliv	Saapar, Endel
Hõrak, Ervin	Saapar, Virve
Jeesser, Jüri	Saarm, Rein
Kaalep, Evald	Salum, Vello
Kongas, Toivo	Sermat, Ülo
Kurg, Rein	Siinmaa, Johan
Kuusk, Arnold	Soovik, Enn
Kõrge, Heldur	Sõrmus, Udo
Lehtoja, Endel	Schmidt, August
Lepajõe, Heino	Teesaar, Lembit
Lõuk, Toivo	Toomik, Richard
Maila, Heldur	Tõnisots, Arvi
Nigul, Rein	Vaino, Albert
Nurk, Erich	

1958. aastal

Ammon, Evi	Mitt, Linda
Elvre, Laine	Narrusk, Arne
Erima, Eda	Oks, Urve
Hanson, Elli	Prisk, Evald
Jaani, Rein	Rohusaar, Laas
Jaänvärk, Helga	Roo, Ruttar
Johanson, Juhan	Rõbakov, Kaarel
Jürgenson, Endel	Siilbek, Kalju
Kallas, Helle-Mall	Siilsalu, Edgar
Kask, Ilmar	Siilsalu, Linda
Kartus, Kaupo	Zubareva, Kira
Kaup, Endel-Karl	Zupping, Asso
Kaup, Helge-Mare	Talviste, Hilja
Kiens, Hillar	Tammela, Enn
Kivimäe, Leopold	Tammvere, Kalju
Klooren, Kaupo	Uustal, Agnes
Langer, Sigurd	Vahtra, Ano
Libert, Heldur	Vassiljeva, Marina
Lind, Jaan	Verbak, Elmar
Lippasaar, Kalju	Viherpuu, Helle-Viivi
Lutter, Sulev	Villip, Valdur-Ilmar

1959. aastal

Brenner, Rein
 Grabov, Aleksander
 Gross, Irje
 Helemäe, Endel
 Jaani, Livia
 Juurmann, Olev
 Jõeloo, Vello
 Kimask, Tarmo
 Kivirähk, Olev
 Käppa, Ulo
 Lööper, Harri
 Madise, Ene-Reet
 Normet, Valmar
 Paalmäe, Leili
 Paalmäe, Venno

Ploomipuu, Enno
 Rätsep, Jüri
 Saava, Helgi
 Saks, Ants
 Saks, Silvia
 Sander, Maret
 Savitskaja, Lehte
 Suitso, Mai
 Suitso, Olav
 Tedersoo, Kaarin
 Tätte, Eino
 Urbel, Valdo
 Urm, Ivi
 Vares, Juhan
 Vungo, Vello

1960. aastal

Aarend, Uudo
 Alas, Sulev
 Heinsoo, Heiki
 Järvela, Aasa
 Karelson, Jüri
 Karjatse, Arvu
 Kase, Valve
 Kirs, Rein
 Kirs, Toomas
 Lainemäe, Kaarel
 Lepasaar, Meeli

Luik, Helgi
 Lutsar, Aare
 Murumets, Mait
 Nilson, Jüri
 Paal, Agu
 Rahkema, Raul
 Rahuvarm, Enn
 Raudsepp, Ilmar
 Saage, Viia
 Saar, Leida
 Somp, Loit

1961. aastal

Ehrlich, Jüri
 Ertel, Eino
 Ilumäe, Mart
 Kiislar, Avo
 Kikkull, Maldo
 Klaus, Virve
 Koik, Enno
 Korsten, Aime
 Kudrjavitseva, Helga
 Lilloson, Laine

Madissoon, Georg-Ilmar
 Matto, Ivi
 Otsmaa, Ago
 Paalandi, Leonid
 Pillmann, Milvi
 Rooma, Härmo
 Roosalu, Avo
 Suimets, Lembit
 Voolmaa, Ardo

EPA Kaugõppeteaduskonna lõpetanud

1953. aastal

Hansen, Hans
Külv, Elli

Pavlov, Nikolai

1954. aastal

Aas, Laine
Leivategija, Leida
Roosvee, Kalju

Sarap, Almiida
Tammist, Agnes
Uibo, Ants

1955. aastal

Aru, Aleksander
Mäeots, Ivan
Raud, Maret
Rebane, Vambola

Saks, Edgar
Sepp, Heini
Säre, Jaan

1956. aastal

Aamisepp, Valve
Aari, Kaarel
Eesmaa, Vilma
Epner, Ilmar
Hellenurme, Herta
Holsting, Janno
Kaasik, Roland
Klaassen, Aino
Kents, Leo
Kender, Anita
Kiik, Heino
Kurg, Artur
Kranich, Karl
Kõrgas, Lembit
Lampson, Milda
Manso, Naima
Meerits, Hugo
Muuga, Guara
Männikoks, Endla
Ojamaa, Juta
Pajoma, Alide

Pilv, Valter
Raud, Roland
Rebane, Helmut
Roostna, Endel
Ruse, Armin
Sendre, Made
Seksal, Heinrich
Sooväli, Karl
Suurkask, Oskar
Tael, Uno
Talijärvi, Laine
Tiisler, Aksel
Tiisler, Florida
Tiits, Alfred
Unt, Juta
Vahuri, Leeni
Vaigla, Adolf
Vergi, Leonore
Viljasoo, Linda
Virit, Venda

1957. aastal

Jaagura, Kalju
Juurak, Ilmar
Jürimäe, Endel
Jürgenson, Arnold
Hiob, Asta
Kask, Jüri
Klaus, Endel
Malleus, Arnold
Muru, Salme
Murutar, Aleksis
Mühlberg, Siiri
Paabo, Einar
Pruvli, Kaljo
Raud, Imbi

Reeman, Jaan
Reppo, Enno
Räni, Olaf
Sampetov, Peeter
Sarv, Jaan
Simm, Alfred
Sobak, Karl
Svõrov, Evgeni
Zaletajeva, Juta
Tamm, Kaarel
Tavit, Aita
Toomel, Aino
Vulf, Aksel

1958. aastal

Kalaus, Eduard
Leivategija, Heldi
Raidna, Erich
Toots, Elemal

Valing, Oskar
Veltson, Hilda
Vutt, Veljo

1959. aastal

Haba, Elmar
Hargisk, Janno
Hussar, Heino
Jaksi, Milla
Kanter, Gunnar
Kask, Arnold
Keel, Evald
Kubjas, Uno
Kuld, Meinhard
Kõivistik, Lembit
Kõiv, Aino
Lane, Haljand
Lind, Aleksander
Mändmets, Leida
Müür, Martin
Nurmsalu, Harald
Pajus, Elmar

Pentjärv, August
Petrov, Eduard
Pihlaste, Laine
Potin, Vadim
Põldroo, Leida
Rivis, Jaak
Rääk, Heino
Rudjak, Jüri
Saluste, Leo
Süvalepp, Alli
Tearu, Otto
Teesalu, Evald
Toim, Joosep
Valler, Vambola
Vanaus, Leida
Voog, Uno

1960. aastal

Allik, Valdek
Beier, Raimond
Gorbunov, Kuzma
Guhman, Lev
Ein, Voldemar
Haba, Hilda
Hiiop, Agu
Jonova, Marta
Kahk, Karin
Kalamees, Aino
Kaldma, Otto

Kaldoja, Richard
Kalmet, Richard
Kass, Endel
Klaassen, Ago
Koppel, Ilmi
Kreek, Jalmar
Krimm, Jüri
Kureniit, Aino
Kuus, Johannes
Laidoja, Aita
Lepik, Arnold

Lomp, Kaljo
Marits, Olav
Martinsoo, Liidia
Mezik, Viktor
Mägi, Erich
Oolu, Armilde-Marie
Paas, Arnold
Palmsaar, Linda
Pavel, Evi-Silvia
Peil, Roman
Peterson, Alfred
Pidim, Olav
Pipper, Lilli
Premet, Vladimir
Põld, Johannes
Randveer, Ervin

Roostoja, Ulo
Saame, Lia
Seersant, Ellen
Soonets, Valli
Sverdlov, Moissei
Tammiste, Salme
Tiinas, Ants
Tingas, Leeni
Tomikas, Leida
Tomson, Maimu
Träss, Asta
Tsvetkov, Nikolai
Ujuk, Herbert
Vahtre, Lembit
Vaide, Leida
Viira, Kaljo

1961. aastal

Belokopõtov, Vassili
Bergman, Mare
Ebber, Reino
Ehrpas, Sigor
Eller, Valev
Esko, Erika
Esula, Uno
Herman, Mai
Ivanov-Rutin, Boris
Jaama, Evi
Kaermaa, Johannes
Kalberg, Arnold
Kask, Harry
Kikson, Jaan
Koger, Lauri
Kobzev, Vladimir
Koppel, Hans
Kree, August
Kukšin, Nikolai
Kurss, Anne
Leesment, Hille
Lehtla, Valter
Leibur, Jaak
Loone, Eha
Makarov, Mihkel
Mandel, Harald
Mets, Lauri
Musto, Enhard
Mustjõgi, Helmut
Mägi, Eha-Agnes
Nurmhein, Dagmar
Nõmmik, Madis
Oja, Ilme

Oja, Robert
Oll, Luule
Oosim, Helve
Paap, Laine
Parik, Heino
Parksepp, Johannes
Piel, Gabriel
Pihlaste, Ilmar
Piliste, Jaan
Perkström, Heino
Presnov, Anatoli
Priimak, Feodor
Reinholm, Rein
Rohtla, Heino
Ruuge, Jüri
Ruus, Heino
Saarva, Madis
Saksman, Elma
Sepa, Aimee-Erquette
Sepa, Heino
Sikk, Viivi
Sildre, Koidula
Taal, Leonid
Tallika, Endel
Teder, Vello
Tubarik, Elmar
Tapper, Nikolai
Vezikov, Aleksander
Vnukova, Elise
Võrk, Voodel
Vähi, Vladimir
Võzinski, Vladislav

Eesti Põllumajanduse
Üliõpilaste üldarv ja
A. Statsionaarne

Jrk. nr.	Eriala	Õppeaasta			1951/52			1952/53			1953/54			1954/55		
		kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi			
1.	Agronoomia	234	153	81	257	131	126	311	157	154	348	142	206			
2.	Zootehnika	159	67	92	159	58	101	161	51	110	199	62	137			
3.	Veterinaaria	225	163	62	234	149	85	240	153	87	233	136	97			
4.	Põllumaj. mehhanis.	75	71	4	205	189	16	253	233	20	352	321	31			
5.	Metsamaj.	165	127	38	167	124	43	169	121	48	162	106	56			
6.	Metsatööst.	110	103	7	102	93	9	100	80	20	106	88	18			
7.	Hüdromelior.	25	23	2	72	59	13	118	91	27	157	117	40			
8.	Maakorrald.	50	37	13	97	57	40	150	92	58	200	124	76			
9.	Metsamelior.	86	64	22	73	51	22	60	47	13	48	29	19			
10.	Aiandus	97	33	64	96	32	64	73	22	51	44	13	31			
11.	Piima ja lihasaad. tehnol.	25	7	18	49	22	27	72	26	46	69	24	45			
12.	Põllumaj. raamatup.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
Kokku		1251	848	403	1511	965	546	1707	1073	634	1918	1162	756			

B. Öhtune osakond

Eriala	Õppeaasta			1959/60			1960/61		
	kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi			
Põllumajanduse mehhaniseerimine	50	42	8	69	62	7			

C. Mittestatsionaarne

Jrk. nr.	Eriala	Õppeaasta			1951/52			1952/53			1953/54			1954/55		
		kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi			
1.	Agronoomia	60	36	24	83	48	35	129	82	47	174	107	67			
2.	Zootehnika	9	7	2	27	17	10	46	29	17	49	29	20			
3.	Põllumaj. mehhanis.	—	—	—	—	—	—	32	32	—	48	47	1			
4.	Hüdromel.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
5.	Põllum. raamatupid.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
6.	Liha- ja piimasaaduste tehnol.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
Kokku		69	43	26	110	65	45	207	143	64	271	183	88			

duse Akadeemia
sooline jagunevus
osakond

Jrk. nr.	Eriala	1955/56			1956/57			1957/58			1958/59			1959/60			1960/61		
		kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi
1.	Agronoomia	378	162	216	394	154	240	390	174	216	386	190	196	385	202	183	348	201	147
2.	Zootehnika	239	97	142	237	90	147	241	97	144	269	115	154	263	130	133	244	121	123
3.	Veterinaaria	234	130	104	245	132	113	247	144	103	235	139	96	222	134	88	202	126	76
4.	Põllumaj. mehhanis.	399	372	27	370	338	32	369	338	31	370	343	27	333	311	22	325	300	25
5.	Metsamaj.	151	100	51	146	100	46	140	96	44	136	97	39	130	99	31	131	104	27
6.	Metsatööst.	82	69	13	64	53	11	40	31	9	8	7	1	—	—	—	—	—	—
7.	Hüdromelior.	175	131	44	168	122	46	151	105	46	134	100	34	117	94	23	118	99	19
8.	Maakorrald.	193	115	78	144	79	65	95	60	35	52	34	18	24	20	4	19	15	4
9.	Metsamelior.	24	11	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
10.	Aiandus	21	7	14	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11.	Piima ja lihasaad. tehnol.	67	24	43	43	16	27	21	81	13	1	—	1	—	—	—	20	29	11
12.	Põllumaj. raamatup.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	25	24	21
Kokku		1963	1218	745	1812	1084	728	1694	1053	641	1591	1026	565	1474	990	484	1432	979	453

osakond

Jrk. nr.	Eriala	1955/56			1956/57			1957/58			1958/59			1959/60			1960/61		
		kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi	kokku	mehi	naisi
1.	Agronoomia	227	141	86	310	204	106	342	232	110	339	246	93	338	245	93	377	275	102
2.	Zootehnika	73	37	36	101	57	44	117	66	51	97	54	43	103	58	45	112	54	58
3.	Põllumaj. mehhanis.	95	89	6	135	129	6	149	136	13	144	142	2	165	161	4	190	185	5
4.	Hüdromel.	50	45	5	58	51	7	54	47	7	60	54	6	54	51	3	61	55	6
5.	Põllum. raamatupid.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8	1	7
6.	Liha- ja piimasaaduste tehnol.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	24	18	6
Kokku		445	312	133	604	441	163	662	481	181	640	496	144	660	515	145	772	588	184

Eesti Põllumajanduse Akadeemia lõpetanud

A. Statsionaarselt

Eriala	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961	Kokku
1. Agronoomia	43	21	32	67	49	73	74	72	78	71	580
2. Aiandus	—	21	25	24	19	—	1	—	—	—	90
3. Zootehnika	22	17	39	48	23	21	20	61	61	32	344
4. Piimatööstuse tehnoloogia	—	—	—	—	22	21	20	—	—	—	63
5. Veterinaaria	34	35	52	48	43	45	48	45	49	39	438
6. Põllum. mehh.	—	—	—	46	60	48	39	59	74	56	382
7. Maakorraldus	—	—	—	—	46	47	43	44	2	1	183
8. Hüdro-melioratsioon	—	—	—	—	19	35	42	30	22	19	167
9. Metsamajandus	21	25	37	46	28	33	32	28	21	26	297
10. Metsatööstus	24	13	17	17	10	24	11	6	—	—	122
11. Metsamelioratsioon	13	12	12	22	25	—	—	—	—	—	84
Kokku:	157	144	214	318	344	347	330	345	307	244	2750

B. Mittestatsionaarselt

Osakond	1952	1953	1954	1955	1956	1957	1958	1959	1960	1961	Kokku
Agronoomia	—	1	2	3	33	19	6	26	36	32	157
Zootehnika	—	2	4	2	8	5	—	—	9	13	45
Põllumaj. mehh.	—	—	—	2	—	3	1	7	9	13	35
Hüdro-melioratsioon	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7	7
Kokku:	—	3	6	7	41	27	7	33	54	65	244

Üliõpilaste rahvuslik koosseis

A. Statsionaarne osakond

Oppeaasta	1951/52	1952/53	1953/54	1954/55	1955/56	1956/57	1957/58	1958/59	1959/60	1960/61
Rahvus										
Eestlased	1245	1503	1678	1833	1818	1654	1533	1418	1333	1304
Venelased	4	4	16	62	112	117	125	125	102	95
Juudid	1	2	7	10	14	17	14	16	12	7
Ukrainlased	—	—	1	5	10	12	12	17	13	8
Soomlased	—	1	2	3	5	7	5	7	8	9
Valgevenelased	—	—	1	3	2	2	—	2	2	2
Bulgaarlased	—	—	—	—	—	—	—	2	2	2
Korealased	—	—	1	—	—	1	1	1	—	—
Mordvalased	—	—	—	1	1	1	1	—	—	—
Tatarlased	—	—	—	—	—	—	—	1	1	1
Poolakad	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Armeenlased	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—
Lätlased	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Baškiirid	1	1	1	—	—	—	—	—	—	—
Kokku:	1251	1511	1707	1918	1963	1812	1694	1591	1474	1432

B. Öhtune osakond

Oppeaasta	1959/60. õ. a.	1960/61. õ. a.
Rahvus		
Eestlased	32	50
Venelased	14	15
Ukrainlased	3	4
Juudid	1	—
Kokku:	50	69

C. Mittestatsionaarne osakond

Oppeaasta Rahvus	1951/52	1952/53	1953/54	1954/55	1955/56	1956/57	1957/58	1958/59	1959/60	1960/61
Eestlased	69	107	256	256	416	559	607	597	608	702
Venelased	—	3	12	12	20	35	41	31	41	59
Ukrainlased	—	—	2	2	5	5	5	3	4	5
Grusiinlased	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Lätlased	—	—	—	—	—	—	—	1	1	1
Soomlased	—	—	—	—	—	1	4	3	3	4
Juudid	—	—	—	—	3	3	5	3	3	1
Valgevenelased	—	—	—	—	1	1	2	1	—	—
Moldaavlased	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—
Kokku:	69	110	207	271	445	604	664	640	660	772

ESTI PÖLLUMAJANDUSE AKADEEMIAT, TEADUSKONDI, PARTEIBÜROOD, AMETIÜHINGU KOMITEED JA KOMSOMOLIKOMITEED ON JUHTINUD AASTATEL 1951—1961:

Rektor: 15. märtsist 1951. a.—13. septembrini 1954. a. Richard Johani p. Antons; 13. septembrist 1954. a. — tänaseni Minna Augusti t. Klement.

Oppeala prorektor: 15. märtsist 1951. a. — 1. veebruarini 1952. a. täitis kohuseid rektor; 2. veebruarist 1952. a.—20. augustini 1954. a. koos teadusala prorektori ametikohaga Nikolai Timofei pg. Vassiljev, 20. augustist 1954. a. — tänaseni August Hindriku pg. Eenlaid.

Teadusala prorektor: alates 2. veebruarist 1952. a.—17. veebruarini 1955. a. Nikolai Timofei p. Vassiljev; 17. veebruarist 1955. a.—19. märtsini 1958. a. Osvald Gustavi p. Hallik; 19. märtsist 1958. a. — tänaseni Valentin Grigori p. Matin.

Haldusprorektor: 16. maist 1951. a. tänaseni Eduard Hermani pg. Hunt.

Agronoomiateaduskonna dekaan:

1. novembrini 1951. a. August Hindriku p. Eenlaid,
1. novembrist 1951. a. August Heinrichi pg. Marland,
7. jaanuarist 1954. Hugo Jaani p. Sutter,
1. septembrist 1960. a. tänaseni Arnold Villemi pg. Sau.

Zootehnikateaduskonna dekaan:

9. augustist 1951. a. Evald Aleksandri pg. Peebsen
2. maist 1952. a. Johannes Aadami pg. Kaarde
4. septembrist 1952. a. Elfriede Hindriku tr. Ridala
7. jaanuarist 1958. a. Aarne Joosepi pg. Pung
1. septembrist 1961. a. tänaseni Karl Mihkli pg. Kurm

Veterinaariateaduskonna dekaan:

9. juulist 1949. a. Evald Aleksandri pg. Peebsen
2. maist 1952. a. Johannes Aadami pg. Kaarde
5. oktoobrist 1956. a. Elmar Aleksandri pg. Vau
5. veebruarist 1961. a. tänaseni Paul Jüri pg. Saks

Põllumajanduse Mehhaniseerimise Teaduskonna dekaan:

1. oktoobrist 1952. a. Hermann Kristjani pg. Tamm
23. märtsist 1954. a. Villem Augusti pg. Meerits
5. veebruarist 1956. a. Klavdia Ivani tr. Koženkova
1. novembrist 1957. a. tänaseni Gleb Aleksandri pg. Bichele

Maakorralduse ja Hüdromelioratsiooni Teaduskonna dekaan:

1. septembrist 1951. a.—11. novembrini 1958. a. — Herbert Karli pg. Muischneek

Metsandusteaduskonna dekaan:

1. septembrist 1951. a. Teodor Kristjani pg. Krigul
1. märtsist 1954. a. Nikolai Jakobi pg. Kalter

Metsamajanduse ja Hüdromelioratsiooni Teaduskonna dekaan:

1. novembrist 1958. a. Nikolai Jakobi pg. Kalter
1. septembrist 1960. a. tänaseni Endel Eduardi pg. Laas

Kaugõppeteaduskonna dekaan:

19. novembrist 1955. a. Karl Mihkli pg. Kurm,
1. märtsist 1960. a. tänaseni Helmut Aleksandri pg. Raig

Parteibüroo sekretär:

- Kuni oktoober 1951. a. Vassili Nikolai pg. Minski,
oktoobrist 1951. a. Uno Oskari pg. Uri,
oktoobrist 1952. a. Heinrich Karli pg. Tiido,
oktoobrist 1953. a. Grigori Peetri pg. Puis,
oktoobrist 1954. a. Uno Oskari pg. Uri,
novembrist 1956. a. Evald Mihkli pg. Nõmm,
detsembrist 1957. a. tänaseni Elmar-Ludvig Jaani pg. Kuld.

Ametiühingu Komitee esimees:

- kuni november 1951. a. orgkomitee esimees Rosa Marki tr. Sumer,
novembrist 1951. a. õppejõudude ja teenistujate a/ü. osas Hans Jaani pg. Sarv,
üliõpilaste a/ü. osas Alfred Joosepi pg. Külaots,
novembrist 1952. a. õppejõudude ja teenistujate a/ü. osas Arnold Jaani pg.
Tolk üliõpilaste a/ü. osas Artur Aadu pg. Reino,
oktoobrist 1953. a. David Esse,
oktoobrist 1954. a. Lembit Lauri pg. Järv,
oktoobrist 1958. a. tänaseni Enn Ruudu pg. Martma.

ELKNU EPA Komitee sekretär:

1951. a. orgkomitee sekretär Valdur Karli pg. Soe,
1952. a. Vladimir Nikolai pg. Koslov,
1953. a. Guido Valentini pg. Talijärv,
1954. a. Laine Eduardi tr. Liiv,
1955. a. Valve Hansu tr. Sirkel,
1956. a. Enn Ruudu pg. Martma,
1957. a. Hans Antoni pg. Järvela,
1959. a. Kalju Juhani pg. Zettermann,
1960. a. tänaseni Meeme Ernsti pg. Karolin.

Ladumisele antud 27. IX 1961. Trükkimisele antud
6. II 1962. Paber 60×90 1/16. Trükipoognaid 6,5.
Trükiarv 2000. Tellimine nr. 8402. MB-01340.
Hans Heidemanni nim. trükikoda, Tartu, Oli-
kooli 17/19. III.

Hind 44 kop.

44 kop.

A

24422

2613695

TÜ RAAMATUKOGU

1 0300 00261369 5